

INSTAL·LACIONS MUNICIPALS PER A NEGOCIS PARTICULARS

100 cl.

25% vol.

XARO P
d'en

CORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany. S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

♦
EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

♦
INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

♦
DIRIGEIX

Catalina Font

♦
COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Francesca Clar	Joan Clar
Cristòfol Carrió	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Màties Garcias
Maria Ginard	Jordi Granados
Miquel Janer	Franc Jaume
Joan Jaume	Coloma Julià
Aina M. Llompарт	Antoni Llompарт
Jaume Manresa	Llorenç Mascarió
Antoni Monserrat	A. M. Monserrat
Francisca Mut	Guillem Oliver
Jaume Oliver	Margalida Palou
Bartomeu Prohens	Joan Quintana
Nanda Ramon	Miquel Ribot
Damià Roig	Sebastià Rubí
Josep Sacarès	Miquel Sbert
Tomeu Sbert	Catalina Serra
Joan Socies	Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs	M. del Mar Vanrell
Bàrbara Verdura	Francesc Verdura

♦
IMPRIMEIX
TIRRENA, S.A.

C/ Pintor Joan Gris, 2 - 07500 Manacor

♦
El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial**LI** Editorial**Perdem la sabata**

Una notícia recent posa un punt més de negror en el panorama econòmic del poble: l'empresa sabatera Yanko té problemes i redueix personal. La crisi toca de ple l'economia llucmajorera perquè entorn d'uns 36 treballadors locals se'n poden veure afectats.

La crisi de Yanko és una baula més de la cadena de tancaments i desaparicions que han patit les fàbriques de calçat, que un temps varen ser puntals de la indústria llucmajorera. Poca cosa en queda d'aquell esplendor que havia creat una tradició empresarial i obrera ben arrelades en el poble. Ara, però, l'estat d'aquesta indústria és lamentable.

Sigui com sigui, sempre queda el dubte de si a Mallorca la classe empresarial i política ha fet els deures en matèria d'indústria i innovació. Ben segur que no era fàcil fer-los en un món d'economia globalitzada i amb competidors importants. Però així i tot es veu massa a les clares que s'han abandonat aquests sectors productius industrials per abraçar el monocultiu ja no turístic, sinó constructor i, sovint, especulador.

Mentrestant, el govern local no ofereix una política econòmica satisfactòria i es mostra molt satisfet de les autopistes "que ens converteixen en una vertadera ciutat", en paraules famoses del batlle el dia que va volar amb globus amb Jaume Mates per inaugurar la nova carretera que fa passar els cotxes de llis. I és que per comprendre en part la crisi de la indústria del calçat basta veure qui n'ha estat responsable durant molts d'anys en el Govern abans d'aterrar a l'Ajuntament: Gaspar Oliver, com a conseller d'Indústria, i Lluç Tomàs, com a director general. No podem demanar miracles a aquestes talles de fusta.

Rebutjada una moció contra l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol

Arnau Tomàs

Entre els temes més importants del plenari ordinari de l'Ajuntament de Llucmajor, cal esmentar el rebuig d'una moció presentada pel grup socialista, en contra de l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol, argumentant que el projecte esmentat ocupa una zona que pot tenir efectes sobre la praderia de posidònia, que fa desaparèixer la infraestructura portuària pública del moll, a més de no estar garantit el subministrament d'aigua. L'equip de govern municipal va rebutjar la moció, tot al·legant que per debatre aquest tema cal un informe de totes les institucions tècniques adients.

També, foren aprovats els següents temes reflectits a l'ordre del dia:

- Concessió de subvencions a diverses

associacions de la III Edat, segons el nombre de socis, a 3€ soci. Així, l'Associació de Persones Majors de Llucmajor, amb 685 associats, 2.598 €. Associació de Pensionistes i Jubilats: 986 associats, a 958 €. Associació de Persones Majors de Badies, amb 648 socis, 1.944 €. Associació de Persones Majors de s'Arenal, 561 socis, 1.583 €. Associació de Persones Majors de Les Palmeres, 70 socis, 210 €. En total, 3.816 associats i 11.448 €.

- Modificació de les ordenances fiscals de l'Ajuntament amb l'increment de residus sòlids, que puja a 5,5%, i el tractament de residus imposat pel Consell de Mallorca, amb un augment del 15%.

- Aprovat el preu del servei de residus urbans d'EMAYA durant l'any 2005, quantificat en 777.976 €.

- Adquirir el compromís de dotar en futurs pressuposts d'unes partides per a finançar el condicionament de camins rurals com el camí de Sa Talaia Romanina, camí de Son Perduet, camí de Son Pons, camí d'Alicanti, de Galdent, de Son Mendivil, de Ses Pedreres, del Serral Bessó, de Ca s'Hereu, de Son Marió i el carreró des Frares.

- Desestimar les al·legacions formulades i aprovat definitivament l'alteració de la qualificació jurídica de l'edifici municipal de la Peixateria del carrer Constitució i ordenar-ne el desallotjament.

- Felicitar el Sr. Bernat Garcies Vidal, advocat col·laborador amb l'Ajuntament, per haver rebut la Creu Distingida de Primera Classe de l'Orde de Sant Raimon de Penyafort.

Bartomeu Font Obrador, en el record

Després d'una llarga malaltia, que va afrontar amb tot el coratge, ens ha deixat Bartomeu Font Obrador.

La figura i la persona de Font Obrador ha deixat, però, una empremta ineludable.

Cronista oficial de la ciutat de Llucmajor, i amb possessió dels guardons que un estudiós i un vertader intel·lectual pot assolir, la seva tasca ha estat contínua i gratificadora.

Gràcies al Doctor Font Obrador tenim (enllestida, es pot dir) una Història de Llucmajor completa, a més d'uns pregons de Fires i d'uns estudis locals que contribueixen al tresor d'una cultura, la nostra, i d'un poble, també el seu, Llucmajor.

La història del nostre país ha perdut un dels homes més dedicats a la tasca de la investigació. Llucmajor, a més, ha deixat de comptar amb el Cronista oficial i aquesta modesta publicació nostra, i de tots els llucmajorers i llucmajoreres, un dels seus col·laboradors en qui sempre ha pogut confiar.

No obstant aquesta gran pèrdua, tenim molts de guanys: el llegat del Doctor B. Font Obrador, que no és poca cosa.

Que descansi en pau.

Exposició-venda per al Santuari de Gràcia

Grup animador de la parròquia

El passat 26 d'octubre, el grup de dones llucmajoreres que de cap a cap d'any coordinen la feina i no deixen de treballar per tal que el santuari de Gràcia conservi la seva bellesa i el seu encant, es reuniren com fan de tant en

tant.

En aquesta trobada varen recordar com va començar aquest grup (l'any que ve es compliran els vint-i-cinc anys), amb moltes de les que ja hi eren des de l'inici i que gràcies a elles, el grup s'ha ampliat fins avui.

Si elles són importants, molt més ho són tantes dones que han fet possible, amb el seu treball, que aquesta exposició-venda no decaigui, sinó que de cada any sigui millor.

Es pot dir que entre aquest col·lectiu hi ha un bon ambient de col·labora-

ció i de germanor, perquè és un mateix esperit que les anima: la Mare de Déu de Gràcia.

Després de quasi vint-i-cinc anys de treball continuat no podem deixar de manifestar l'alegria i l'agraïment per la bona tasca realitzada d'aquestes dones. Malgrat les dificultats que comporta organitzar

una activitat com aquesta, se senten ben pagades perquè el nostre Santuari bé ho demostra.

Les dones del grup animador de l'exposició-venda volen agrair als donats de Gràcia i a totes les persones que han ofert o ofereixen encara la seva col·laboració.

Visca Gràcia i tots els llucmajorers.

Exposició-venda per al Santuari de Gràcia

Escola de ball de bot
Calabuix

Festival de Tardor
2005

El passat 25 de setembre es va celebrar un festival al Casal de Joves, a Lluçmajor, amb actuacions variades.

Va ser un festival amb actuacions de cantants, balladors i balladores, esquetxs de riure, balls mallorquines, danses del ventre, cançons per a nins, etc.

L'organització està molt contenta de la participació i la col·laboració de

totes les persones que varen actuar al festival.

Volem donar les gràcies al públic que va omplir el Casal de Joves, ja que sense ell no podríem continuar fent el

festival cada any.

Per finalitzar, volem agrair a l'Ajuntament de Lluçmajor i a aquesta revista la seva col·laboració en aquest festival de tardor.

MOCIONS

El grup municipal socialista a l'Ajuntament de Lluçmajor en el ple ordinari del mes d'octubre va presentar dues mocions relacionades entre elles.

La primera d'elles era sobre la LLei de Ports, una llei que té molt a veure amb l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol. Gràcies a aquesta llei es dona carta blanca per part del govern del senyor Matas a la construcció del port esportiu que el Pacte de Progrés va paritzar amb una moratòria.

La segona i la que afecta directament el nostre poble és sobre l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol. En ella, argumentàvem que hi havia un acord de ple en el qual l'Ajuntament es manifestava en contra de l'ampliació cap a l'any 1996. Aquesta moció comptava amb els següents set punts:

- 1.- El projecte d'ampliació ocupa una zona ANEI (Àrea Natural d'Especial Interès) i l'estudi d'impacte ambiental ho obvia.
- 2.- L'avaluació d'impacte ambiental no analitza amb profunditat les repercussions del projecte a la zona LIC (Lloc d'Interès Comunitari) i la ZEPA (Zona d'Especial protecció per a aus).
- 3.- L'avaluació d'impacte ambiental minusvalora els efectes del projecte sobre la praderia de posidònia.
- 4.- Desaparició d'una infraestructura portuària pública "Es Mollet".
- 5.- El proveïment d'aigua no és garantit.
- 6.- Manca d'estudi d'alternatives.
- 7.- Contradiccions de l'AIA (Avaluació d'impacte ambiental)

Cal dir que aquestes dues mocions del grup municipal varen ser presentades per via d'urgència però primer es va votar la urgència on varen ser desestimades per part de l'equip de govern, tot i que l'equip de govern es va manifestar a favor de l'ampliació anunciant que pròximament hi haurà un ple on es farà una modificació de l'esmentat acord de 1996 on l'Ajuntament es mostrava contrari al projecte.

Grup Municipal Socialista (PSIB-PSOE)

Negoci nou a Lluçmajor

S'ha obert el Bar Avenida al C. Bisbe Taixaquet, 92, on antigament hi havia el bar de Can Punyil. Després d'unes reformes aquest nou local ofereix els serveis de bar i cerveseria, a càrrec de na Neus Bordoy.

S'Arenal

Conferències-col·loqui sota el lema de "Fe i Cultura"

Tomeu Sbert

S'anuncia un nou cicle de conferències-col·loqui amb el lema "Fe i Cultura", en la seva cinquena edició. En serà ponent el Pare Jordi Llompart TOR, llicenciat en Filosofia i Lletres i en Teologia. Les conferències començaran a les 20,30h, per aquest ordre:

Dia 8 de novembre: "El cristià davant la secularització"

Dia 15 de novembre: "Mentalitat científica-tècnica i cristianisme"

Dia 22 de novembre: "Cristianisme i mentalitat capitalista"

Dia 25 de novembre hi haurà un concert a càrrec de la "Coral de l'Hospital Universitari de Son Du-reta".

Dia 29 de novembre: "La fe en el progrés"

Les noves oficines de la Guàrdia Civil foren beneïdes pel rector P. Jordi Perelló

El Doctor Bartomeu Font Obrador

NOVES OFICINES DE LA GUÀRDIA CIVIL

A s'Arenal s'han inaugurat unes noves dependències per a la Guàrdia Civil. Es troben situades al carrer de Berga, cantonada amb Formentera. Són unes instal·lacions suficientment amples i funcionals. Es tracta de la mateixa planta baixa on s'estaren fins fa uns mesos les oficines municipals pertanyents a l'Ajuntament de Llucmajor.

En conseqüència, la Guàrdia Civil ha deixat les oficines i el primer pis del carrer de Joan Verdera. Es diu que el tram de carrer que ubicà els esmentats serveis públics, serà ordenat i asfaltat, formant via recta amb el carrer de Toni Catany.

A la inauguració hi assistí el batlle, Lluç Tomàs, el capità Josep López i l'alferes Antoni Mateo, amb alguns regidors del consistori llucmajorer. La benedicció de les instal·lacions va anar a càrrec del P. Jordi Perelló i es pronunciaren els parlaments de costum.

Encontre hispano-americanà

Tenint com a escenari el vell i pintoresc "Camp Roses" de futbol, el passat 12 d'octubre, es va celebrar una diada d'amistat o encontre hispanoamericà. Devers cinc-centes persones de països com Argentina, Mèxic, Brasil, Paraguai, Xile, Uruguai...hi participaren i passaren unes hores d'amistat i varen degustar productes típics dels diferents

països.

Ens deixà el Dr. Font Obrador

El Dr. Bartomeu Font Obrador, Fill Il·lustre de Llucmajor, historiador, arqueòleg i escriptor, ens deixà per a sempre. Havia passat aquesta temporada d'estiu a s'Arenal, com cada any, a la casa de son Verí. Tenguérem ocasió de fer alguna xerrada amb ell i fins i tot ens va donar algun dels seus savis consells

per al meu pregó de Fires d'enguany. Em va comentar això que segueix: "un dia abans de dir el pregó, tornes a ca nostra i el repassarem". Però això ja no pogué ser. Ell es trobava ingressat en una clínica de la qual no va sortir amb vida.

Gràcies Dr. Bartomeu Font per tant com m'ajudàreu sempre que ho vaig demanar, quasi una quarentena d'anys. Mai no us oblidaré, mestre i amic.

Que descansi en pau.

NOTÍCIES BREUS

- Varen celebrar les Noces d'Or el matrimoni format per Cosme Obrador Barceló i Rosa Crespí Coll. Casats l'any 1945 a l'antiga Capella de s'Arenal, han estat i són un matrimoni exemplar. Enhorabona.

- La UD Arenal va triomfar sobre el Poblense per 2-1, en un partit de III Divisió.

- Francesc Vich Verger encapçala la classificació del concurs "Arenaler de l'any".

- Va morir a l'avançada edat de 91 anys Bernat Gelabert Vidal, "de ca'n Misser", de professió constructor. Entre altres moltes obres edificà la nostra església parroquial, inaugurada a començament dels anys 70.

- Assistírem a la cloenda dels actes dedicats a commemorar el Centenari de la fundació del Foment de Turisme de Mallorca (1905-2005). Aquesta va ser la primera entitat turística d'Espanya, legalment constituïda. Al llarg d'aquests cent anys ha fet una gran feina de promoció de Mallorca.

- Manolo Olmo Arriaza i Carlos Romas Cabello varen ser homenatjats pel "Club Es Pistó", que continua presidint Pau Tomàs, "de Bonanza".

- No hi ha cap novetat sobre el tema d'esbucar una part grossa de s'Arenal. El Conseller de Territori del Consell de Mallorca, Bartomeu Vicens, no fa comentaris informatius, de moment, sobre aquest tema tan delicat, sobretot pels respectius propietaris.

EURO - IDIOMAS

Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes

Carrer Convent, 111 • Llucmajor • Tel. 971 12 00 18

Bienvenido al vuelo de internet...

Bienvenido a la

Línea ADSL

Entre ahora y descubra sus ventajas.

la tienda telyco

Telefónica

PUNTO DE VENTA PROFESIONAL

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83
Fax: 971 66 40 46
07620 Llucmajor

TELYCO ARENAL

Trasimó, 16
Tel: 971 26 93 10
Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TECNOFONIA S.L.

Servicio Técnico Post-venta
TELYCO
Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06
Fax: 971 25 02 71
07007 Palma

TECNOFONIA S.L.

C/ Luca de Tena, 12 bjos.
Tel: 971 24 03 41
Fax: 971 24 78 11
07500 Palma

Instal·lacions municipals per a negocis particulars

L'exploració de les piscines, atorgada a Gesport Balear SL, es tradueix en un augment espectacular de tarifes

La rebaixa de 25 a 5 € de quota mensual per als jubilats, primera rectificació de l'Ajuntament

Francesc Verdera

Fotos: Antoni Monserrat

El passat 17 d'octubre, diada del Firó, va ser la jornada escollida per la majoria de govern municipal PP-ASI per a la posada en escena de la reinauguració de les piscines municipals i la presentació en societat del nou gimnàs que completa la instal·lació, construït i dotat per l'empresa Gesport Balear SL, que és la responsable de l'exploració després d'adjudicar-se la concessió pertinent. L'empresa dels Nadal també controla, de moment, les instal·lacions municipals d'Aleúdia i de Santa Margalida.

Un centenar de llucmajorers, amb el suport de representants dels partits de l'oposició (PSOE, PSM i UM) va aprofitar l'avenença per manifestar públicament la seva disconformitat per la privatització de les instal·lacions municipals, una concessió que ha provocat que els preus de les tarifes que el ciutadà ha de pagar, per a la

Grup de manifestants exhibint les pancartes

seva utilització, s'hagin disparat. La tarifa mensual per a adults era de 13 € i automàticament ha passat als 30€. L'abonament, que inclou gimnàs, és de 40 €; els nins en paguen 22,9 mentre que la tercera edat és l'únic col·lectiu que

s'ha vist beneficiat per les protestes ciutadanes: la quota inicial fixada en 25,5€ ha estat rebaixada

HYUNDAI
SERVEI

TALLER MECÀNIC

J. TOMÀS

Carrer Antoni Maura, 50

Telèfon i Fax: 971 66 14 72

LLUCMAJOR

OBERT:

de dilluns a divendres de 8 a 12'30
i de 15 a 19 h.

L'arquitecte, Sebastià Nadal i Ramon Valero, administradors de Gesport Balear

per l'Ajuntament fins als 5€.

La rebaixa de la tarifa als majors era justificada per la responsable municipal d'Hisenda, Margalida Roig, que afirmava que són els que han d'utilitzar més la piscina amb caràcter terapèutic. La quota anterior era la mateixa que la fixada per als infants, és a dir,

7€ ara rebaixada a cinc, mentre que els més petits, ara en pagaran 22,5.

L'EMPRESA CONCESSIO ÀRIA

Gesport Balear SL, l'empresa de la família Nadal, administrada per Rafel Nadal Homar, regidor d'Hisenda de l'Ajuntament de Manacor, germà de l'ex futbolista i comentarista actual d'IB3, oncle del tennista, és considerada una firma vinculada directament al PP. Un cop aconseguida l'explotació de les instal·lacions municipals de Llucmajor, Alcúdia i Santa Margalida, tot sembla indicar que els responsables de Gesport Balear no descarten optar també a les instal·lacions que els consistoris de Felanitx, Campos, Capdepera i Lloseta construeixen.

Els orígens de Gesport Balear es remunten a la constitució de l'empresa Complex Esportiu de Vilassar de Mar SL, constituïda a Barcelona dia 16 de maig de 2001, entre l'ex tennista i actual representant de Rafel Nadal i Ramon Valero, administrador únic de GE-AFE. Dia 4 de març de 2004, la societat deixa la seu de Sant Boi de Llobregat i s'instal·la en el polígon palmessà de Son Castelló. Curiosament, un any més tard, el 4

POMPAS FUNEBRES HNOS. SASTRE

MARE DE DEU DE LLUC S.L.

SANTA MARIA DEL CAMI

C/ REVUELTA N° 11

**REALIZAMOS Y TRAMITAMOS TODO TIPO DE SERVICIOS
FUNERARIOS.**

SERVICIO 24 HORAS: 971 620146

FAX: 971 140978

INFORMACION EN LLUCMAJOR:

TFNOS.: 971 661862, 610 529723

C/ CIUTAT N° 127, LLUCMAJOR

de març de 2005, hom canvia la denominació inicial per l'actual, Gesport Balear i es nomenen administradors solidaris Ramon Valero i Rafel Nadal, i la firma queda domiciliada al polígon industrial de Manacor.

Gestió privada

Els municipis que, actualment, han optat per privatitzar les piscines climatitzades són: Manacor, Inca, Alcúdia, Santa Margalida, Artà, Sa Pobla, Muro, Lluçmajor, mentre que Felanitx, Campos, Capdepera, Lloseta es mantenen en espera d'inaugurar les seves instal·lacions. Els dos únics casos de gestió pública a les piscines climatitzades de la Part Forana són Santanyí i Calvià. En la majoria dels casos, són concessions per un període de 20 anys.

Segons dades facilitades pels diferents consistoris, els preus que regeixen actualment són aquests:

- Inca: Adults, 33€ (+ assegurança i matrícula); abonament familiar 43€ i tercera edat 22€.

- Alcúdia: Adults 31,50€; socis 21€; nins 29€; socis 16,66€; abonament 36€ (inclou gimnàs); tercera edat, segons subvenció.

- Manacor: Adults 90€ (abonament trimestral); infants i tercera edat, segons cursos i subvencions municipals.

- Santa Margalida: Adults 40€ (inclou gimnàs); 5€ per sessió. El cost d'una piscina amb gestió municipal sobrepasat els 100.000€ anuals, depenent dels ajuntaments. Les empreses concessionàries reben de les arques municipals una xifra no inferior als 20.000€ l'any.

CAMPANYA DE PROMOCIÓ

Des de la posada en marxa de les instal·lacions, Gesport Balear duu a terme una intensa campanya de promoció de cara a captar abonats i usuaris. No obstant, a la publicitat i fulls informatius, el nom

Refrigeri de les autoritats per oblidar les protestes

de l'empresa privada no consta en lloc i la promoció i la publicitat la duu a terme sota la denominació de "Lluçmajor, complex esportiu municipal". Podria ser que es tractés d'una maniobra de distracció entre municipal i privat, o, al contrari, són les arques municipals que paguen la promoció i la publicitat del negoci particular. En aquest darrer cas seria afegir més aigua "en es banyat".

L'oferta és per a tots els gusts: piscina climatitzada i sala fitness, àrea termal, servei de salut, entrenador personal, energy Cycling, aeròbic, aerostyles, just jump, step, ars corpore, tonificació, car-

diobox, ioga, tai-xi, ABD power, plans d'entrenaments personalitzats i servei de productes energètics.

Finalment queda per solucionar el cas del Club Natació Lluçmajor. De moment, ha estat inclòs a la llista d'Entitats d'Interès Municipal. La passa següent és que l'entitat pugui fer ús de les piscines municipals de forma gratuïta com la resta de clubs esportius del municipi utilitzen les instal·lacions municipals. Si no és així, es tractarà d'una discriminació flagrant, en cap cas justificable.

**AGENTE OFICIAL
RAMON NICOLAU, S.L.**

Nou Peugeot 1007

C/. Marina, 104 - Tel. 971 66 05 21
Exposició i Venta: C/. Marina s/n. - LLUCMAJOR

PAVIMENTOS Y AZULEJOS
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCIÓN

www.femenias.com

01 Lucmajor
Polígono Son Noguera
Oficinas Centrales
Marroig, E1
Tel. 971 669 022
Fax 971 669 035

02 Lucmajor
Ronda Miglom, s/n.
Tel. 971 660 701
Fax 971 669 024

03 Palma
Polígono Son Castelló
Gran Via Asima, 1
Tel. 971 430 484
Fax 971 206 998

04 El Arenal
C/ Diego Zaforteza, 3
Tel. 971 260 087
Fax 971 491 558

05 Palma
Aragón, 139
Tel. 971 272 358
Fax 971 272 364

06 Palma
Polígono Son Rossinyol
Corredors s/n
Ctra. de Sóller
Tel. 971 434 910
Fax 971 434 911

IMPRONTA ITALGRANITI
INDUSTRIE CERAMICHE SPA

**almacenes
femenias**

LOCAL

Ses Fires

Aina M. Llompарт Suau
Fotos: Coloma Julià

"I a més, que vull? Un xic de seny. Un poc de temps. I un xic de món. I un poc de sort. I un poc de mort. I un poc de Vós. Ei, si pot ser" ("Pere Quart").

Els pagesos aprofiten les fires per veure la maquinària i els animals. A la II Fira Ecològica es podia saber com van les subvencions i ajudes, apuntar-se a qualche publicació que parla de la pagesia i investigar com millorar el productes perquè siguin més ecològics. Destacà enguany la incorporació d'una conferència sobre la conservació de varietats vegetals, a càrrec de l'Escola Agrària de Manresa. A més la Fira ecològica de Mallorca que ens convida a consumir productes propis ens ha apropiat una música tan pròpia com inusual a la vila: Es Reboster i s'Arruall Jazz Mort. Donem-li més espai a la pròxima 460a Edició de la Fira.

La gran fermança que ens ofereix l'Ajuntament entre Sant Miquel i Sant Lluç és la música. Per ordre d'aparició al programa han sonat: música tradicional nigeriana a càrrec de Selected Star, Luz de Bolívia, Concert de la Banda de Música, ballada del grup Xaloc Música, Ball de bot amb el grup Sarau i Festa, Concert amb els pianistes Miquel Estelrich i Bartomeu Jaume, homenatge als mestres de ball mallorquí Tomeu i Joana Bergas, ball de bot amb el grup Castenyetes en festa, el Quintet de corda Urfé, l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, i dos vespres de Lluçmarock, més el citat concert de s'Arruall Jazz Mort i Es Reboster i l'espectacle El loco Circo de la vida.

Gràcies per la fermança, sens dubte hem gaudit d'uns excel·lents concerts. Molts d'anys a tots els Lluçs i Miquels, Rafels i Gabriels.

I a més, que vull? Seria una bona inversió per a la propera 460a

edició de la Fira que anàs dotat aquest allau de concerts de qualque pla, o d'altra banda no fos un allau i s'anàs repartint la música al llarg de l'hivern. I amb un pla el que no vull és malbaratar euros del nostre Ajutament planificat cap a la ruïna. Temps enera vaig fer feina de taquillera a Ca's Coix. Em vaig avesar a veure anunciar la programació amb un mes d'antelació publicant uns econòmics i originals fulletons i fins i tot a qualque festa s'animava el públic assistent a fer una Ruta de bars amb els quals s'havia pactat una oferta. Seria natural que hi hagués un fulletó nocturn i musical de les Fires (òbviament per anunciar amb antelació els actes). El cas de més necessitat és el del Lluçma-rock,enguany, tres setmanes abans hi havia grups que encara no estaven emparaulats, el cartell es penjava un dia abans i els concerts estaven buits de públic. Es podria aprofitar el ric programa nocturn de música i les abundants exposicions de les fires per dinamitzar els locals i la vida nocturna del poble.

I a més, que vull? A la propera 460a edició reforçar la temàtica diürna de les fires. La Fira com a concepte neix per donar sotida a un producte d'un mercat qualsevol: el Llibre, el Teatre, el ramat, el calçat, la construcció, el turisme, les tapes...Pot ser més ample la temàtica si es tracta d'un poble, però ha de tenir una lògica econòmica. Mesclar la fira d'Artesania, amb la fira Intercultural, amb la fira d'Agricultura Ecològica, amb la trobada de Gegants es perdre una mica la noció de donar a conèixer un mercat, una economia pròpia. Si volem una temàtica agrícola no han de predominar els espectacles barroco-èquestres en pla turístic. Si volem una temàtica industrial hem d'incorporar informació de les modernes instal·lacions del polígon a la carpa del Passeig. Es podria plantejar pel Firó una jornada de portes obertes al polígon perquè els llucmajorers i interessats poguessin aprendre com funciona el nostre teixit industrial que no sol baixar la persiana als clients de fora poble en bon dilluns. Enguany a la carpa del Passeig a la darrera Fira es mostra-

va l'spinning de les piscines municipals que tan sols servia per llevar als gimnassos de la vila una mica de vida, acompanyat d'un vídeo del

Claustre del Convent que fa anys que està tancat i n'hi estarà una quants més. Shopping in Lluçmajor?

Quina valoració feis de les Fires d'enguany?

Miquel Albertí Sa Teulera

- Per a mi sempre són positives; hi ha gent que només va a exposar però nosaltres anam a les vendes, si ho treim és perquè ens ho comprin, preparam feina uns quants mesos per vendre el dia de Sa Fira. De cada any ve més gent, gent de fora, la gent de Llucmajor és més mala de veure; abans també venien fusters, ferrers, i ara els artesans som cinc o sis.

Personalment, crec que de cada any hi ha més gent, però tothom voldria que la fira sempre fos més gran, més guapa, i crec que ja ha arribat a un punt...Hem de pensar que de cada vegada hi ha més fires, a més pobles i arriba un moment que no pots anar per tot. Nosaltres ja no anam a les fires dels pobles de més a prop com Campos o Porreres, ara preparam per al Dijous Bo d'Inca i després Pollença.

Francisca Garcias Pintora

- Tant aquestes Fires del 2005 com les anteriors en què jo he exposat, sempre m'ha anat molt bé. Tot això ho puc agrair als llucmajorers i llucmajoreres que han confiat en mi i que han seguit, una rera l'altra, totes les meves exposicions amb entusiasme, sense oblidar la gent que ve de quasi tots els indrets de l'illa per conèixer les nostres obres.

Maria Sbert Teixits Ca'n Sbert

- A nosaltres ens ha anat bastant bé, perquè el diumenge ve molta de gent de fora poble; feim vendes petites, però ens interessa.

Crec que les Fires s'han convertit més en una mostra que no en una venda. La gent té qualsevol dia per poder comprar allò que vol o que necessita...Un temps, mon pare tenia un dependent només per al dia de Sa Darrera Fira...però no ens queixam, cada any ve molta gent i la manera com s'ha enfocat ara la Fira ha anat millor perquè l'han estesa cap a la dreta i a l'esquerra de la plaça. Abans quedava només al passeig i per avall i ara ens veuen més.

Joana Maria Machado

- Jo crec que enguany hi ha hagut més poca gent, pareixia que havia de ploure. He sentit comentaris que la gent no ha comprat tant. He trobat que hi havia més gent que exposava, coses noves no, és el mateix de cada any, massa trui, massa gent, però tot i això m'he fet alguna fermança malgrat l'euro ens hagi pegat fort: un paraigües, una olla i els meus fills em regalaren un cossiòl.

Miquel Àngel Rigo

Aquestes fires han estat bé, sobretot els concerts: el de rock va duu molta gent, també hi ha hagut moltes parades però el que m'ha agradat més han estat les exposicions de cotxes i de motos.

Lluç Tomàs Munar Batle de Llucmajor

Les Fires de Llucmajor són els dies més importants de l'any per al nostre poble i per a tots els llucmajorers. Gaudim de fires des de l'any 1546, i les hem anat conservant i fent més grosses, any rere any, gràcies a la il·lusió i l'esforç de moltes generacions. Les fires formen part de la nostra història, de la nostra tradició i són un orgull per a tots els llucmajorers.

Enguany, bàsicament hem ampliat el programa de Fires amb el primer Congrés d'Artesania Popular, que ha suposat un gran èxit; les Jornades Interculturals amb la participació de l'Associació de Bolivians de Balears, l'Associació de Mali a Balears, l'associació Xilena Víctor Jara, el Macroprojecte de Codesenvolupament i Migracions de Càritas i el Grup de Residents Marroquins a la Zona de Migjorn; el concurs de cans de bestiar amb ovelles puntable per al campionat de Balears; la Trobada de Gegants, que reüní 22 gegants de tot Mallorca, la subhasta de cavalls de pura raça mallorquina, i la subhasta d'ovella mallorquina, que se celebrà la Darrera Fira.

Crec que amb aquestes Fires 2005 hem donat un bon exemple del que pretenem des d'aquest Ajuntament: amor a les nostres tradicions, solidaritat amb els pobles d'arreu del món i mires amples cap a la modernització del nostre municipi.

Homenatge a Tomeu Bergas i Joana Bergas Mestres de balls Mallorquins

Mostra de simpatia i reconeixement a una vida dedicada als nostres balls

Guillem Oliver.
Fotos: C. Julià

Dins el programa d'actes de les Fires 2005, ha ocupat un espai preferent, el d'increments horabaixa, dia 12, l'homenatge organitzat i patrocinat per la Regidora de Cultura de l'Ajuntament de Lluçmajor. Aquest acte, encara que en presència bàsica de familiars i amics, fou multitudinari en el sentit que gran part del poble de Lluçmajor va voler honorar amb la seva presència aquesta parella de mestres d'ball mallorquí que, encara que procedents de Maria de la Salut, han pasta tres quartes parts de la seva vida a en aquest poble.

Ara, aquí no intentarem relatar història que ja ha estat escrita en altres ocasions en aquesta revista, però sí donar mostra de reconeixement i gratitud a la gent que ha donat testimoni i ha mantengut viva la flama de la cultura i costums dels nostres avantpassats. Precisament a Lluçmajor, quan mestre Tomeu s'hi va establir no hi havia gent que es dedicas a l'ensenyament dels nostres balls, de manera que es va començar amb uns punts i core-

ografia pròpia del poble d'origen. Després es va evolucionar i adaptar als temps moderns mantenint sempre aquella modalitat de temps passats.

Patrocini de l'Ajuntament

Guillem Salvà, regidor de Cultura, va ser l'encarregat de la presentació, molt sobre la marxa, de les actuacions

que compongueren l'homenatge. No va ser cap incon-

venient el que plogués; encara que estas preparat a la

PERRUQUERIA PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Lluçmajor)

plaça on havien de dur-se a terme aquests actes, va ser el local dels joves que va acollir tota la gent i on improvisadament s'instal·laren cadires, així i tot n'hi va haver que no pogueren accedir a l'interior del local. El batle, Lluç Thomàs va fer costat als homenajats en tot moment.

Les actuacions

Nombroses i fetes amb molta d'estimació. Qui ho va definir, i així es pot generalitzar, va ser n'Antònia, la nova mestra i directora de la nova agrupació "Arrels Il·lucmajoreres", diguem-ne hereva de l'agrupació d'en Tomeu Bergas; ho va dir així, dirigint-se als homenajats: "Vos estimam i vos o direm així com sabem, ballant". Ja no caldria dir res més perquè totes les actuacions varen ser una expressió de l'apreci que sentien els qui actuaven, bé ballant, cantant, tocant instruments, o simplement parlant no valien les paraules que deien sinó el profund sentiment que expressaven, la familiaritat, l'amistat, la companyonia... En Tolo i la seva guitarra varen omplir una part important de les actuacions oferides, es clar, és el seu fill i els va demostrar la seva estimació..., com a membre del conjunt Aria, com a persona, com a individu, en companyia d'altres músics, en Pedro, en Joan Xamena, en Rafel Vicens,

Na Paquita Canyelles, Na Maria, en Tolito, Na Joana, aquests dos néts d'en Tomeu i Na Joana, el seu nebot en Joan Gelabert, que ens va fer una demostració de com amb cinquanta quilos de més no es pot ballar com cal, però hi va posar ganes i va aconseguir mantenir l'equilibri, que no és poc. I després amb cançons d'autor, en Joan Carles Camps, amb molta de simpatia i aires de showman va fer unes quantes de cançons acompanyat pels seus amics del Molf. I en Joaquín o la lliçó de sebre estar sobre l'escenari, pujar i davallar ja és una altra cosa. En Pedro Antich ex-alumne dels mestres i director de la seva pròpia agrupació, ballant tant lleuger com fa trenta anys

acompanyat per la música dels seus fills i després, en Tomeu Peña, també amic seu i del seu fill s'hi va sumar i cantà tres de les seves cançons amb aquell aire amical de pagès mallorquí.

I molts més, que estic segur que encara me'n deixaré qualcun; l'agrupació de ball mallorquí de ca ses monges de s'Arenal on hi havia donat classes en Tomeu. Una parella molt simpàtica de Maria que malgrat l'edat conserven tota la frescura del ball, ens feren delit d'un bolero mallorquí, acompanyats pels Xeremiers de sa Marina, aquests sonant fabulosament, com sempre.

Regals a Tomeu

i Joana

Reberen rams de flors, regals i plaques commemoratives de l'acte. Al final, un breu parlament del batle Lluç Thomàs, record per a les primeres alumnes de ball i agraïment dels homenajats.

Un acte emotiu que, estam segurs, serà recordat molt de temps dins el poble de Llucmajor.

Aquesta revista, com no podia ser d'altra manera, se suma al reconeixement popular i expressa els seus desitjos que l'alegria i el bon humor no vos abandonin mai i si la salut ens manqueja un poc tengueu la voluntat de superar-ho car tenir la calor de la gent que vos envolta. Molts d'anys!

17

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Llucmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

Llucmajove 2005

Sebastià Maimó Puig
Fotos: C. Julià

Com cada any, el passat 21 i 22 d'octubre hi hagué el Llucmajove.

Això per als que no ho saben són els dies que els joves ens apoderam una mica del poble i demostram que també hi som, i que anam fent coses que mereixen ser vistes.

El divendres hi hagué una obra de teatre on actuaren els joves de l'escola viva de s'Arenal. Aquí es pogué veure que a s'Arenal també fan coses els joves, i rompre amb l'estereotip que els s'aranelers només surten de marxa perquè ho tenen a prop.

I per finalitzar els llamps i trons animaren un mica les persones que quedaven.

El dissabte era el dia gran, les coses ja començaven en bon dematí i ja no aturarien més que per anar a dinar fins a les 22.30 quan començava el llucmarock.

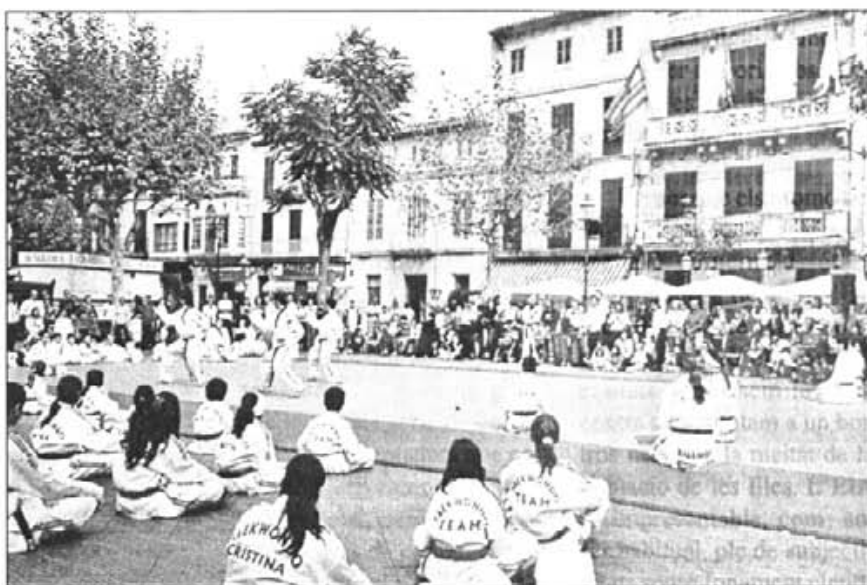
A les 11 començà tot, s'obriren les carpes i es començaren els jocs. Llavors es van anar fent els tallers i exhibicions, com el taekwondo, o el taller de grafitis.

Quan tots els tallers ja estaven cansats per dur més de tres hores fent feina, els voluntaris anàrem al casal on ens esperava un dinar de germanor entre tots. Trobàrem taula posada i vam dinar tots junts.

A partir de les cinc tornà a començar el moviment. Començaren uns altres tallers i jocs. I a les sis començaren les exhibicions de cursos i tallers que es fan arreu del poble, ja sigui a Badies, a s'Arenal o bé a Llucmajor.

Ja per anar acabant es representà una altra obra de teatre que fou duta a terme pels joves del teatre de Sant Bonaventura, representaren l'obra *Rere un somni*.

I el punt i final el posaren els Llamps i Trons baixant des de plaça fins al passeig tocant per dur la gent des del final del Llucmajove al principi del llucmarock.

Llucmarock 2005

A.C.

Una vegada més, entre nervis, poc temps i una falta d'interès gairebé curiosa però sempre amb l'il·lusió posada pels músics; s'ha celebrat un cop més el Llucmarock. Dos dies de concert on grups llucmajorers gairebé de tots els estils i edats s'han donat cita per tal d'animar un cap de setmana de ressaca firenca. Un projecte més d'àmbit local i, cal dir-ho, que per ara no ha demostrat gaire ambició de creixement, encara que es manté sense decaure i ens mostra novetats musicals i propostes interessants.

Aquests 21 i 22 d'octubre es van succeir músiques que cobrien un ventall ben ampli. Versions de tots els colors a mans d'Alma sonora, com també músiques celtes que alguns van ballar ben de gust, penetrant la rotllana d'incomoditat que s'extén al davant de l'escenari. Punk brut i potent per part de la Abeja Sonora (crítica?) també coneguts com la Abeja Maya i melodies neopunk melòdiques. Rock amb cabrioles com el de we'r'comin' i el destructiu metal de Ziva. Tot això entre altres grups com Duboisí, Tot fa brou, Serie B, Khayyam, Punto de partida, Aura, Pep Miquel Camps i sa tropa des molí i No Children com a artista convidat. Esment especialment els grups que duen ja anys sonant sobre l'escenari del passeig Jaume tercer, grups consolidats al poble i

que gaudeixen amb el que fan. Però no mereixen menys respecte els que fa més poc temps que han començat, ja que el cap dels grups que van tocar podria rebre una mala qualificació.

Amb un públic atent, encara que escàs, i un rerafons amb olives i patates fregides de bossa es va esdevenir un concert plàcid i amè, digne de veure. Així i tot es va notar la falta de grups com Banda Sonora o Smellbag, que van faltar per raons realment obvies. Però això sembla no provocar excessives preocupacions. Això, el retràs de les gravacions, i altres qüestions que tampoc no fa falta esmentar perquè tanmateix tots coneixem la política de treball de certes institu-

cions, i apart de reiterar-me seria espatllar una jornada musical digna de menció.

Durant deu anys de Llucmarock hi ha hagut una infinitat de formacions musicals que demostra que el panorama musical que tenim a Llucmajor és realment interessant; així, és una vertadera llàstima que no es duguin a terme més projectes iguals o més ambiciosos. L'any que ve, un altre cop en haver passat les fires, esperem que vingui el Llucmarock 2006, i que hi toquin músics i grups amb tanta dedicació com els d'enguany, ja que mereixen un respecte per superar la lluita musical que és explícita a Llucmajor.

19

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Meserrà, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

LOCAL

ROCKMAJOR 2005

Un altre any més, Llucmajor sona!!!

Painful

Smellbag

Thrash Out

Ziva

Text i fotos: **un rockadicticte llucmajorer.**

Divendres dia 14 del mes passat, com sempre coincidint amb les Fires de Llucmajor, es va celebrar la tradicional "nit de rock" llucmajorera, el **ROCKMAJOR**, al lloc habitual on es celebra des de fa

tres anys, el Pub Odeón.

En aquesta ocasió s'incrementà el nombre de grups participants, passant dels tres de les altres edicions als quatre d'enguany. A més es va comptar amb la inestimable col·laboració de l'empresa "Inetso", la qual aportà per a l'esdeveniment tot l'equip de

sonorització de l'escenari.

Els grups participants foren *Painful*, *Smellbag*, *Thrash Out* i *Ziva*, actualment quatre dels grups de rock més representatius del nostre municipi, els quals varen oferir el seu directe durant el transcurs d'una vetllada de rock i festa que començà poc després de

mitjanit i es perllongà fins passades les 4 de la matinada.

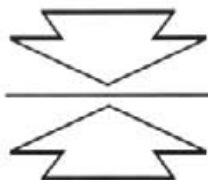
La nombrosa assistència de públic, que participà activament cantant i ballant amb els grups, i les brillants actuacions d'aquests, feren del **ROCKMAJOR 2005** el més exitós dels que s'han celebrat fins ara.

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT ELS DILLUNS
de 16'30 a 19'30 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

METGE OCULISTA

Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Quatre mots

Llorenç Tomàs, encarregat del centre de Yanko a Lluçmajor

Coloma Julià

Què passa a l'empresa de calçat Yanko?

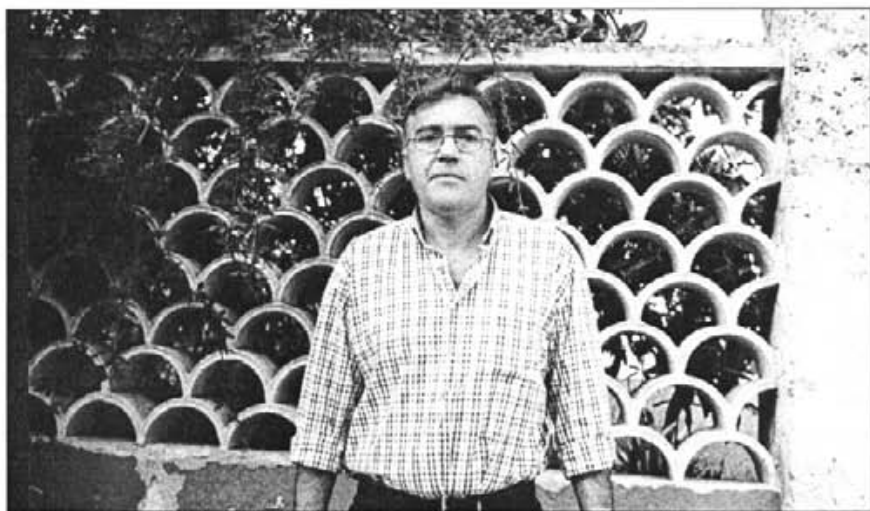
A Mallorca Yanko deixarà de fer calçat femení, precisament el que es feia a Lluçmajor. L'empresa ha registrat als Jutjats una proposta d'Expedient de Regulació de Treball i concurs de creditors. Això afectarà a 90 llocs de feina.

Com vos heu assebitat d'aquesta notícia?

La direcció de l'empresa ens va comunicar, el 26 d'octubre, que tancarà el centre de Lluçmajor i també la tenda de venda de sabates, a finals de novembre. Ens van donar aquesta notícia en una reunió celebrada a Inca amb tot el personal.

En quina situació quedaran els treballadors/es?

Els 36 treballadors/es de Lluçmajor es quedaran sense feina i encara no hi

ha cap resolució concreta sobre la seva indemnització, està en mans dels jutges. La plantilla d'Inca quedarà reduïda a la meitat, allà se seguirà fent calçat masculí.

Què fan les institucions per solu-

cionar aquest greu problema?

El conseller de Comerç i Indústria, Sr. Josep J. Cardona es reuneix amb la Patronal i els sindicats, però de moment només hi ha conversacions i negociacions, no hi ha cap resolució concreta.

iDescúbrete!

iMuestra tu c: más actual!

Con nuestras nuevas monturas especiales para monturas progresivas podrás llevar las últimas tendencias con la mejor calidad de visión.

iNo renuncies a la moda!

**OPTICA
LLUCMAJOR**

**Montura de moda
+
lentes progresivas
orgánicas**
especial monturas pequeñas*

por: **189€**

*En función de rangos del fabricante.

M. MAGDALENA MULET COLL
OPTIC - OPTOMETRISTA

Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17
LLUCMAJOR

Geganters i xeremiers de Lluçmajor per terres alacantines

Pau Tomàs Ramis
Fotos: Catalina Mascaró

Els Xeremiers de Sa Marina, els Xeremiers de S'Arenal i els Gegants i geganters de Lluçmajor acudiren el passat mes d'octubre, dia 21 i 22, a la II edició del programa Terra de Retrobament celebrat a Dènia. La Fundació Balearia, impulsora d'aquest projecte, pretén que amb aquests intercanvis, amb aquests actes, es creï un vincle entre els pobles de la Marina (València) i de les Illes on es produeix un transvasament cultural, lingüístic i social.

Guillem Salvà, representant institucional de l'Ajuntament de Lluçmajor, encapçalà l'expedició lluçmajorera que fou, sense cap mena de dubtes, l'autèntica protagonista dels actes que s'anaren celebrant a les diferents localitats que es visitaren. Xaló, Pego i finalment Dènia foren les ciutats on sonaren les xeremies i ballaren els gegants, però anem per parts.

La primera localitat que visitaren, dissabte dematí, fou Xaló. Després de fer un passacarrers on els Xeremiers de Sa Marina anaven obrint pas i els Gegants de Lluçmajor anaven botant i corrent, s'arribà a la plaça de l'Ajuntament on s'havien reunit tots els representants de les institucions locals mallorquines i valencianes que participaven als actes. Les xeremies sonaven, els gegants corrien per la plaça encaçant alguns nins que s'hi havien donat cita,

Els gegants ballen a la Plaça de Pego

mentre un nombrós grup mallorquí de la tercera edat, giscava, observava i aplaudia les notes dels músics i els moviments que els geganters realitzaven amb les figures. Una vegada acabada la música, els balls, la gresca, es donà pas a l'acte institucional de l'adhesió al programa Terra de Retrobament, amb la signatura de la simbòlica Carta de Pego, manifest on els ajuntaments que s'hi afegeixen es comprometen a retrobar, afermar i engendrar lligams entre els pobles del País Valencià i de les Illes Balears.

Dissabte horabaixa els actes es traslladaren a Pego. Allà se celebrava una mostra gastronòmica dels productes típics de la zona, la "II Mostra de productes a Pego de Denominació d'Origen valencians

i balears", i alguna mostra de balls i música local. Després de l'actuació del grup La Clandestina, amb dolçaines i tabals, i dels balls del grup de Dansaires d'Uxola feren l'entrada a la plaça els sis gegants lluçmajorers. Als Xeremiers de Sa Marina ja s'hi havien afegit els de S'Arenal. Les xeremies, els flabials i els tamborinos sonaven i els gegants corrien per la plaça encaçant als nombrosos nins que eren allà i engrescant a la gent major que també hi havia acudit. Els balls, les corregudes i la bulla donà pas a la calma més d'una hora després d'haver començat. Els geganters estaven exhausts però contents d'haver complert amb la nostra comesa.

Diumenge dematí fou la ciutat de Dènia la

que pogué gaudir de la música dels xeremiers i de les corregudes dels gegants lluçmajorers. Al ritme de les tonades "Ses porquerres", "El Bonjesús", "Sa jota d'es vermar", "Jo i un pastor", entre d'altres, els gegants corrien i botaven amunt i avall complint un altre cop amb la tradició d'encaçar als més menuts i animar a grans i petits a participar de la festa.

La Bruixa Tavèn, la Fada Morgana, en Pere Taleca, L'Amo de So Na Moixa, en Barba-rossa i na Joanota foren objecte de tot tipus d'alabances. La bellesa de les figures, l'acompanyament musical, i la bona disposició de geganters i músics feren que es convertissin en el centre d'atenció de totes les mirades dels que allà s'havien reunit. L'ambient que s'hi

Xeremiers i Gegants pels carrers de Dénia

respirava era totalment festiu. Els organitzadors, amb bon criteri i per recuperar les forces perdudes, prepararen un paella gegant per

als participants i assistents. Dinar que posà punt i final a la participació de l'excursió llucmajorera a terres valencianes.

Diversos mitjans gràfics i audiovisuals, IB3, Canal 9, Última Hora, Balears,... seguien els actes que se celebraren de prin-

cipi a fi i com no podia ésser d'una altra manera gegants i xeremiers foren la imatge més cercada. Posaren la nota de color a uns actes que per als geganters i músics llucmajorers foren alguna cosa més que una simple sortida per donar a conèixer la nostra cultura i tradicions. Així com els xeremiers ja havien fet diverses sortides fora de l'illa per tocar i donar a conèixer la nostra música tradicional, els nostres Gegants no havien sortit mai. Així que aquesta petita excursió passarà a la història de les nostres figures com la primera vegada que viatjaren fora de Mallorca per mostrar tota la seva força, tota la seva bellesa i Xaló serà recordada sempre com la primera ciutat no mallorquina que gaudí pels seus carrers de la presència dels nostres benvolguts gegants.

FRANCO MÒJER

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lador autoritzat per la D.G.I.

Instal·lacions i reparacions Elèctriques

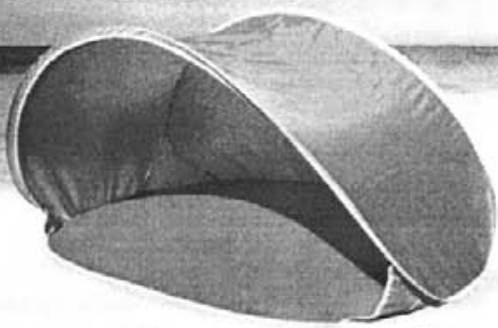
● Il·luminació	● Antenes
● Aire condicionat	● Megafonia
● Energia Solar	● Telefonía
● Porters automàtics	● Línies B.T.
● Reformes	● Manteniment

C/. Ramon Llull nº 33 - Llucmajor 07620
Tel.: 971 660 918 - Fax: 971 660 281
Mòbil: 629 270 307

URGÈNCIES ATESES EN 24 H.

Targetes de crèdit

Aquest paravent, de regal

Ara, en contractar una nova targeta VISA o EURO 6000 MASTERCARD de "SA NOSTRA" i realitzar un consum mínim de 250 euros en el mateix establiment en els mesos de juny, juliol i agost, et regalarem un paravent com aquest.

Quota gratuïta el primer any* per als perceptors de rebuda i per a les targetes vinculades a un Compte Jove de "SA NOSTRA".

Compra a crèdit i a terminis. Podràs triar la modalitat que més et convengui en cada moment: a un sol termini, a una quota fixa o amb percentatges d'amort el saldo pendent. També podràs triar l'opció "compra especial" i pagar a terminis una o més compres, des de 3 fins a 24 mesos només telefonant a FONOSANOSTRA 971 757 242.

Preu de la targeta: 10.000.000. Els interessos són del 15% anual. Els interessos són del 15% anual. Els interessos són del 15% anual.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Sor Maria dels Àngels, una dona feliç...

Toni Vadell Ferrer

"Una mallorquina ha pujat als altars", deia algun titular dels diaris del diumenge, 30 d'octubre, contant la beatificació de Sor Maria dels Àngels Ginard Martí, que havia esdevengut a Sant Pere del Vaticà, el dia anterior. A mi m'agradaria més dir: Maria dels Àngels, una mallorquina feliç, per fer ús de la paraula que Jesús emprà en el sermó de les benaventurances: feliços els que posen pau, i els pobres en l'esperit, i els qui tenen fam i set de ser justs... Quan als nins els parl d'un sant, m'estim més contar-los la seva vida i que descobresquin que fou un vida feliç, reeixida, que no mostrar-los una estàtua avorrida damunt un altar.

Fa poc, en un programa de debat de televisió un psicòleg nord-americà (no record el nom) explicava un projecte que havia duit a terme. Ell deia que els professionals de la psicologia se dedicaven a les persones amb un cert trastorn, i ell havia decidit estudiar a fons les persones felices, per veure què tenien en comú. Després d'estudiar i analitzar molts de casos, amb el seu equip havien arribat a la següent conclusió: en totes les persones estudiades se donaven tres constants:

1) Les persones felices saben disfrutar de les petites coses de la vida: les afeccions, el cafè amb els amics, la sobretaula familiar del diumenge, el gelat a l'estiu, un bon partit de futbol, un passeig vora el mar,... aquests són petits detalls del dia a dia, molt senzills, però que donen color i bon gust al viure.

2) Una altra constant és que les persones que tenen una vida reeixida són persones que tenen un compromís: ja sigui en un projecte professional, o en un projecte vocacional. Són persones de compromís, que hi són, i millor si el seu compromís és per tota la vida.

3) La tercera gran característica és que són persones que estan obertes a la transcendència. I aquí, el psicòleg nord-americà precisava el sentit de transcendència: per uns tendrà un sentit religiós, que la vida no acaba aquí, sinó que té una perllongació amb Déu; per altres -no creients- tendrà un sentit transcendent la pròpia vida, en tant que el seu treball, el seu amor, tota la seva vida té un sentit per els altres, no queda reduïda al propi ésser, sinó que té un més enllà so-

cial, familiar, cultural, històric...

Si absolutitzam un d'aquests tres punts ens quedam a mitges. Si donam prioritat als petits plaers, ens quedam amb una visió de la vida molt hedonista i al final molt buida; si accentuam només el compromís ens quedam en el treball per el treball, i falta frescor i serenitat a la nostra vida; i si només donam importància a la transcendència ens quedam amb un espiritualisme desencarnat que tampoc fa feliç.

I tot això què té a veure amb Sor Maria dels Àngels? Pens que a aquesta santa nostra, l'Església l'ha reconeguda com a beata (això

en llatí vol dir "feliç") perquè sigui model per a la nostra vida. És clar que l'hem d'entendre dins el seu context cultural i social en què va néixer i va morir, però potser podríem destacar una sèrie d'aspectes de la seva vida:

1) Fou una persona d'una gran sensibilitat per l'Eucaristia: en va fer el seu compromís. Maria dels Àngels era una dona que escoltava i assaboria la Paraula de Déu i deixava que aquesta impregnàs tota la seva vida, i se sentia una privilegiada per poder seure a la taula dels amics de Jesús i combregar amb el cos del Senyor. Però després, en la seva vida, intentava ser per els altres un pa partit; se desviava per els altres.

2) Conten les seves germanes de comunitat que en el dia a dia de la vida quotidiana era una persona alegre i amable que feia agradable la vida dels altres. Era per tant, una dona que sabia disfrutar dels petits plaers de la vida (en el seu context), i procurava estar molt atenta a les necessitats dels altres, tant de les seves germanes de comunitat, i de més jove amb els seus germans i la seva nombrosa família.

3) Finalment, en el moment de la prova, quan vengueren a cercar-la per matar-la, i se'n duïen una altra persona, Maria dels Àngels, plena de coratge, va dir: l'única monja som jo, és a mi a qui veniu a cercar. Sor Maria dels Àngels és una dona amb un gran sentit de transcendència, sap que la seva vida no acaba aquí, i se fia plenament del Senyor.

Els sants i santes de l'Església no són els herois dels còmics religiosos, són aquelles dones i homes que dins la seva vida de cada dia són capaços de fiar-se de Déu i disfrutar del seu amor, i alhora estar molt pròxims dels altres per fer-los la vida més agradable. Aquests sants i santes coneguts com Sor Maria, i altres més anònims, són els que salven el món i sostenen l'Església.

Quaderns de Fum Major

La piscina, la beata, els oblidats i els botxins de Son Antem

Miquel Cardell

Hem celebrat Tots Sants en mànega curta, després d'un octubre de basca i mosques que ha superat en dos graus la mitjana estadística del mes. Segur que no té res a veure amb fets com que l'estat espanyol hagi triplicat, ara per ara, l'augment màxim d'emissions contaminants que s'havia compromès, d'acord amb el Protocol de Tokió, a no superar...d'aquí a no sé quanta d'anys. Ni amb polítiques de transports com la del PP illenc i la seva aposta per l'autopista i el cotxe privat enlloc del transport públic.

+ + +

Ara, que Novembre comença a refrescar, les Fires comencen a semblar llunyanes...i no sembla que ens hagin deixat res de veritablement memorable. Excepte pot ser una manifestació de protesta, fet prou inhabitual a una vila on sembla que preferim remugar pels racons que protestar en veu alta.

Les mesures adoptades pel PP en relació a la piscina municipal no semblen haver complagut gairebé ningú. Ni la multiplicació astronòmica de preus que ha convertit la pràctica de la natació en un luxe per a famílies o pensionistes, ni l'aplicació d'uns horaris que

fan gairebé impossible la viabilitat del Club local de natació (com que al seu programa no hi havia res de promoure l'esport base, ni l'esport juvenil o infantil! Bé, els adolescents locals sempre podran anar a fumar porros al Parc Rufino Carpena, tampoc no passa res...)

Tot plegat sense que encara estigui clar com es menja això que un partit suposadament liberal i defensor de la no intervenció institucional en l'economia hagi privatitzat instal·lacions i serveis públics, donant peixet de local en terreny municipal, ajut econòmic i publicitari a una empresa forana d'explotació de gimnasos...fent una competència mala de suportar a les empreses locals del ram.

No em sorprèn, que una decisió que no sembla afavorir ningú més que l'empresa concessionària, rela-

cionable amb el PP per lligams de simpatia i d'una mateixa endemesa practica-da sistemàticament a diversos pobles mallorquins de majoria popular, hagi acabat provocant la manifestació d'un grup de disconformes...just davant la festeta inaugural.

El tema continua coejant pels diaris, i ja veurem que passarà si algun mitjà de comunicació estatal se n'adona de quin bullit, poc transparent si més no, es pot relacionar amb la família i l'equip que du la carrera de Rafel Nadal. I, si la cosa pren aquest bull, quina reacció pot ser la de les grans empreses que n'han fet imatge exemplar?

+ + +

Un bullit que pot quedar petit devora el que esquitxa el poble passant per Son Antem, es a dir Son Ma-

rriot.

Allò que havia de ser un balneari termal d'interès social, i que per obra i gràcia popular s'ha reconvertit en macro camp de golf i complexe urbanitzat, de reguiu inexplicable, i en mans d'una gran multinacional. Algú sap qui són els llucmajors que poden prendre-hi les aigües, d'acord amb les condicions de la primera declaració, que en varen ser en bona mesura l'excusa? Sabem que alguns dels joves, i dels vells, falcons de la dretota local hi tenen molta tirada, això sí...

Idò ara resulta, diu el Diario de Mallorca, que és un dels hotels més usats per la tripulació dels avions nordamericans que, en secret, transporten segrestats (diuen que presumptes terroristes, però això ja sabem com va) fins a presons clandestines (zulos?) on, a més de la desaparició, es practica la tortura i, en resum, l'anul·lació dels drets humans i la conculcació sistemàtica i criminal de la legislació internacional.

Una qüestió gravíssima, terrorífica, que ens posa a la línia de front d'aquesta estranya guerra internacional entre la màfia que governa els USA i el seu aparell secret... i l'altra fanatisme, l'islàmic. Batalla de criminals de la qual, ara, ens trobam més que mai a la línia de batalla...una línia

DOLÇ I SALAT

**FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST
VINS DE BÓTA • FRUITERIA**

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

invisible, a qualsevol punt de la qual pot passar-hi a qualsevol moment un imprevist tan tràgic com altres que segur que tenim a la memòria.

Déu ens guard d'un ja està fet.

+++

Una altra guerra que sembla que no pugui acabar d'acabar per molt que tinguem el cuc de l'orella malalt de tant de sentir parlar de reconciliació, és la del 36.

Aquest mes hem vist beatificar una llucmajorera tècnica, aquella monja assassinada al Madrid republicà. Hem vist, és clar, una manera de dir-ho per molt que sí que hi ha hagut expedició local a Roma (la pregunta deu ser quants d'expedicionaris s'ho han pagat de la seva butxaca i quants de la nostra...en el fons, si hem pagat les putes moscovites, perquè no hem de pagar les beates romanes?).

Aquest servidor, partidari radical de la vida, està completament en contra de la vilesa de l'assassinat. Per molt que hi hagi clares i sobrades explicacions històriques pel fet que l'església fos considerada una institució bel·ligerant i enemiga i un puntal de segles d'injus-

tícia, res no justifica matar una monja pel fet de ser-ho. I és normal que l'església retí honors als seus morts. El fet, però, és que per aquells mateixos anys, un capellà jove, de Llubí o de Lloret, ara no ho record però tant fa, escandalitzat per la mortandad genocida i salvatge que es feia a Mallorca entre els "rojos", (amb més d'un capellà amb pistola com a director espiritual, digne seguidor dels bisbes de braç feixista a l'aire) va ajudar un parell de persones a fugir, salvant-los la vida, en el que supòs que deu ser un exemple de caritat i misericòrdia. Una vegada descobert, va ser jutjat, condemnat a mort i executat amb el vist i plau de la jerarquia catòlica. I a aquest, o a d'altres que n'hi degué haver com ell, màrtirs de la compassió, que seguien el camí de Jesús arriscant i sacrificant la vida "pels perseguits per causa de la justícia", encara és hora que la mateixa església els digui com va hermano.

La reconciliació, per tant, sembla incompleta, feta a toc de parts i quarts, hereta de la barbàrie feixista. Ara, que sabem que els assassinats dels republicans varen ser uns 38.000, una tercera part monges i capellans..., i que els dels traïdors a la república supera-

ren de molt els 200.000. I ara que sabem que aquells han estat durant mig segle objecte de recordatori, veneració oficial i homenatge...i els altres...encara n'hi ha molts desapareguts a fosses comunes, i, per exemple, el PP illenc va votar en contra de fer-los un reconeixement, ara mateix. I ara que està demostrat que la política més estesa de les autoritats republicanes va anar en el sentit d'aturar els crims, mentre l'assassinat, la violació, la tortura, l'eliminació era un dels punts centrals i explícits del procediment dels militars insurrectes.

Reconciliació asimètrica que diu molt de la veritable naturalesa de la dita transició, i que, com totes les mordasses de silenci, no evita el rum-rum, la llegenda, el remor. N'hi ha hagut, per exemple, de xerrades sobre això, a partir d'una fotografia de temps antics, d'aquells anys, que publicava una secció nostàlgico-memorialista d'aquesta mateixa revista, que si hi sortien això o allò...I és que a la vila encara ningú ha aixecat acta històrica del que va passar, de qui va morir i qui va matar, de com, i quan, i on. I aquesta és una carència, una mutilació del nostre ser col·lectiu que necessita ser reparada. Perquè

no hi pot haver reconciliació sense justícia, anc que sigui simbòlica. Ja que hem començat al Vaticà, diguem-ho en termes evangèlics: la veritat ens farà lliures. I només la veritat.

+++

No deixa de ser una paradoxa, ser ciutadans d'un estat pioner en la noble causa de perseguir judicialment genocides internacionals com ara Pinochet, però incapaç de fer balanç de la pròpia misèria...i amb subjectes de la calanya de Fraga Iribarne predicant públicament sobre la democràcia.

L'ombra del franquisme guaita cada vegada que l'església reacciona enfurida reclamant com un dret cada privilegi hereditat de segles d'abus totalitari que la societat democràtica li intenta llevar. I guaita amb les dents especialment esmolades, com a punt de tornar a fer sang, sota la forma d'un nacionalisme vigent, disfressat a vegades amb el nom de constitucionalisme, que és el nacionalisme espanyol centralista i intolerant que practica el PP, els seus agitadors mediàtics, però també un gens menyspreable sector del PSOE (els Bonos, Ibarra i com-

Sa Libreria

*Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina*

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)

**CENTRE OPTIC
EXPOLENT**

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

panyia).

Ara mateix, el projecte de nou Estatut català ha tornat a deixondir els pitjors dimonis d'aquest nacionalisme, que ja va frenar el procés autonòmic amb l'assalt de Tejero al Congrés, i que no sembla disposat a desaparèixer ni evolucionar sense donar canya i sembrar el prejudici i la discòrdia... potser amb la idea de baratar pau i democràcia, respecte i convivència, per vots crispats, imperials i xenòfobs.

El model d'Espanya una, grande y libre, de llavor borbònica (ai, Leonoreta, quin bagatge!), que va germinar amb la pèrdua de les penúltimes colònies el 1898, i va aferrar en el terreny fèrtil i predisposat dels militars colonials africanistes que acabaren alçant-se contra la república i ocupant a sang i foc el territori fidel igual que havien ocupat el Rif, aquell Vietnam espanyol.

No podem parlar, en aquest sentit, de transició de la dictadura a la democràcia com un fet complert, fins que també es produeixi una transició, una evolució del nacionalisme de l'estat per vies veritablement democràtiques, obertes i respectuoses. O hem de recordar que el tercer gran bloc al parlament espanyol és el d'aquells partits que representen ciutadans que, d'a-

questa qüestió, en fan prioritat?

+ + +

De sobte, una anècdota es presenta com a metàfora. Era un d'aquells dies quasi estivals d'octubre i feinejava, finestres obertes, al meu estudi quan m'arribà del carrer una veu infantil, ben clara i estil·lada: -" Y además cállate porque no estás en tu país...".

No vaig poder estar-me de pegar bot fins a la finestra, per arribar a veure els protagonistes de la petita escena: dos al·lots de no gaire més de deu anys pel cap de dalt, un d'ells d'evident origen magribí, l'altre d'igualment evident origen andalús (que, ben mirat, com arreu de la mediterrània, són evidències prou semblants).

Per sort o per desgràcia, els dos pisos de distància em reduïen a la condició d'espectador callat, perquè sé la resposta que va prendre forma al meu cervell, automàtica com un reflex: -" Escolta, valent, hauries de saber que molt més que l'origen, el que qualifica una persona són els fets. I que si és de països, que vols parlar, corre el perill que et recordi que si això no és el país d'aquest al·lot, pot ser tampoc no és el teu, si m'he de basar en la llengua en què l'insultes."

Ara, que els carrers francesos cremen, em sembla preocupant, aquest racisme nacionalista en boca d'un infant, que no ho diria si no ho hagués après. I em sembla també que el seu discurs és mirall d'una idea de país, d'un nacionalisme, que és el que ja he esmentat fa un poc. Que el país "seu i no del magribí" és Espanya, l'Espanya amb n per a la qual nosaltres, els catalanoparlants, som gairebé igual de forasters que un magribí, o pitjors. El nacionalisme racista que pot renyar i perseguir l'estranger, i que inclou a aquesta categoria unes altres maneres de ser ciutadà espanyol que no vol, ni pot, ni sap acceptar i reconèixer. Per ell, per aquest nacionalisme tan vigent, ser espanyol-espanyol genera drets, uns drets que ens són negats als semi-espanyols de segona, per als quals la mateixa ciutadania genera obligacions i nega, per exemple, el dret a viure plenament en la pròpia llengua al territori on sempre, fins avui mateix, havia estat normal i majoritària.

Si fa un poc escrivia reconciliació asimètrica, ara dec haver d'escriure nacionalisme asimètric, Espanya asimètrica.

+ + +

I, amb aquestes, sabem que l'endeutament municipal ja ens toca a més de cent

mil pessetes de les d'abans per ciutadà. I la veritat és que, des del punt de vista de la qualitat de vida, no és gens coneixedor que els administradors municipals hagin hagut de menester tanta pasta per invertir en el comú.

La llista de carències és inacabable, des del tristíssim estat de l'asfalt dels nostres carrers a les carències en assistència sanitària o educació, i així successivament.

Clar que d'assessors que cobren pela llarga per no se sap que, d'amics i benefactors col·locats i ben col·locats, de festivals de flamenco i cavalcades i tirs al plat sobre rostoll, de revetles males d'explicar, d'empreses dubtoses que mes rere mes cobren per informes que no s'apliquen i altres serveis igualment xiripitflautics, de pagues astronòmiques i milions per despeses ad·lībītūm per Rabasco (que disposa de més pasta per protocol que tots els regidors de Palma), de tot això sí que en tenim notícia.

Un temps d'aquesta situació n'haurien dit banyuts i pagar el beure. Clar que aquesta hauria estat una resposta ben poc constitucional, ben poc d'aquest constitucionalisme que tant diu defensar el PP. Amb el vot de molts.

majorset
perruqueria unisex

antònia isern
c/ major, 7 07620 Llucmajor
tel. 971 661 359

BAR SALON - TERRASSA

PEPITOS
HAMBURGUESES
PIZZA
P. CALENTS
PLATS COMBINATS

C/ Antoni Maura, 11 Tel. 971 66 24 81

Retalls

Maties Garcias

BEATIFICACIÓ. El Vaticà, amb la pompa i el cerimonial acostumats, acaba de beatificar sor Maria dels Àngels Ginard Martí, una monja nascuda a Lluçmajor, filla de guàrdia civil campaner destinat a la vila, i morta violentament a Madrid, en plena guerra civil. Tenim, per tant, beata llucmajorera i un batle que ha pregat en públic a Sant Pere de Roma, tot formant part d'una expedició oficial que, segons les fotos dels diaris, comptava amb notable presència de monges, militars i pepés. Durant la cerimònia, el Papa ha saludat els assistents en castellà i, vet ací la novetat, també en català, potser per la coincidència amb la beatificació d'un conjunt de set sacerdots catalans assassinats l'any 36.

MARTIRI. D'aquestes morts, l'Església en diu "martiri" i de les seves causes "persecució religiosa", i se'n fa responsable les milícies de la FAI en el cas de la monja llucmajorera. El capellà Llorenç Alzina (*Diario de Mallorca*, 30-10-05) fa la lloança de la nova beata: de joveneta, diu, no volia ni cine ni balls, només resos i història sagrada; el seu desig més viu serà sempre el martiri i ho proclama amb èmfasi davant els germans menuts. D'això, Mn. Alzina en dedueix un "model de fidelitat al nostre baptisme" i una "nova intercessora" per a Mallorca, que tindrà el 30 d'agost com a festa litúrgica.

MATISOS. Altres veus posen emperons a les iniciatives vaticanes. Albert Sáez (*Avui*, 28-10-05) escriu: "Aquest dego-teig de beatificacions i canonitzacions no fa més que atiar els fantasmes del passat". Més explícit és Joan Cifre, autor d'una carta al director (*Diari de Balears*, 31-10-05): quan moria sor Maria del Àngels, "les forces d'avantguarda de Franco, comandades per Juan Yagüe, cometeren una matança esfereïdora a Badajoz (...). Quants republicans moriren a Badajoz? Dos mil, tal volta? I ningú no els beatificarà ni santificarà (...) Pens que s'ha d'honorar totes les víctimes, i no només les d'una banda".

LA CRUZADA. També recorda que els bisbes donaren suport a la Cruzada de Franco, que afusellà molts de republicans fins i tot després de la guerra, i conclou que "Si l'Església va prendre partit en aquella terrible guerra, i ara en beatifica els caiguts, també seria de caritat cristiana que advocàs per homenajar els defensors de l'ordre constitucional".

LA FAI. Les milícies anarquistes de la FAI no han deixat un bon record històric. Basta llegir *Els gàngsters de Barcelona*, de Josep M. Planes (1907-1936), editat per Proa. Es tracta d'uns articles de premsa en què aquest periodista liberal, catalanista i republicà va denunciar que una colla de malfactors controlaven les organitzacions anarquistes. En començar la guerra, uns pistolers l'assassinaren. Va ser la primera víctima del periodisme català.

COPE. Tot plegat són històries per no repetir, però no per oblidar. Ens cal conèixer el passat, encara que sigui amarg. El camí del present i la perspectiva del futur han de ser, però, d'un altre encuny: respecte, diàleg, llibertat. No sempre és fàcil. Per això no hi ajuden les proclames incendiàries que emet la COPE, l'emissora episcopal. Faria bé l'Església de posar-hi seny.

28

**Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu**

**Avda. Carles V
Tel. 66 11 17**

GINMÀSIA A PUNT
C/ de l'Esport 10 - 07003 L'ALCANTARÀ - Tel. 971 12 10 11

ACTIVITATS INFANTILS

TAEKWONDO
(TOTES LES EDATS)
(Escola de Taekwondo Hwarang Lluçmajor)

Més que un esport, una forma sana de viure, practica amb el millor equip tècnic dels darrers campionats d'Espanya.

PSICOMOTRICITAT

Milijans d'jocs simbòlics i espontànies, amb unes normes bàsiques, ajudem a la maduresa i creativitat dels nens i nenes, mentre van reforçant la seva personalitat i la relació amb els dones.

GINMÀSTICA RÍTMICA

La música acompanya a la gimnàstica on s'uneixen flexibilitat, equilibri, coordinació i expressió corporal per a convertir l'esport en elegància.

ACTIVITATS D'ESTIU

Durant els mesos de juliol i agost. Per a nens i nenes de 3 a 6 anys. Unes vacances diferents, divertides, originals i profitoses on hi haurà jocs, psicomotricitat, contes, manualitats, pintura, etc. amb monitors qualificats.

NOVETAT

Ciclo Indoor (Spinning)
UN NOU CONCEPTE D'ENTRENAMENT

SALA ESPECIAL CLIMATITZADA

Disfrutaràs del treball en grup, dirigit, amb una música enrescatada, sense coreografia, sense impacte i cremaràs 800 calories per sessió.

Ampla varietat d'horis.

ACTIVITATS GENERALS

TAEKWONDO	SALA FITNESS
HAKIDO	(Reforçament de la força)
HAIDONG - GUHO	BODY - PUMP
(Gimnàstica tècnica)	BODY - COMBAT
AEROBIC	BODY STEP
STEP	SAUNA
A.F.G.	MASSATGES
(Aerobic Fitness Group)	SOLARIUM

VISITA'NS
i obtenim informació més detallada.

Cartes

Autopista, vies d'accés a finques i rutes cicloturístiques

Benvolguda directora: et dirigesc la present per comentar amb els nostres conciutadans, que tenim un ajuntament capdavanter en el condicionament de camins i de carreteres, a fi de transformar-los en vies segures i tranquil·les per als cicloturistes, ja que, amb bon criteri, sap que són un reclam turístic, essencialment en temporada baixa.

Així i tot, cal remarcar que els dirigents de l'ajuntament, sembla que ho han oblidat, han deixat passar per davant seu una gran oportunitat d'incrementar la xarxa de rutes cicloturístiques, de què disposa Lluçmajor, amb la construcció de l'autopista i els seus camins laterals, anomenats vies de servei, construïts per donar accés a les finques, oportunitat que amb tota certesa no hagués escapat als ajuntaments de Calvià i Alcúdia, principals competidors en atreure el turista de temporada baixa, i amb especial interès per al cicloturista.

L'efecte multiplicador de rutes cicloturístiques ha estat parcial, a causa que una de les rutes més atractives del

nostre municipi podria ser la que sortís de Lluçmajor per anar cap a ses Cadenes per la via de servei lateral a l'autopista Lluçmajor-s'Arenal, per dirigir-nos posteriorment cap a s'Aranjassa, i tornar cap a Lluçmajor per les conegudes costes de s'Aranjassa. Tot això no és possible ja que la via de servei s'interromp a les voranies de la fita entre els termes municipals de Palma i Lluçmajor. Si vols fer aquesta ruta et veus obligat a travessar tot el nucli urbà de s'Arenal i ses Cadenes, exposant-te a l'intens trànsit circulatori d'aquests nuclis urbans, perdent tota seguretat.

Per a una inversió de més de 30 milions d'euros, com és l'autopista Lluçmajor-s'Arenal, ha fet falta el petit finançament necessari per a la construcció de poc menys d'un quilòmetre de via servei, que permetria connectar Lluçmajor amb la carretera que va des de ses Cadenes a s'Aranjassa, juntant la via de servei que ve des del terme municipal de Palma amb la que ve des del terme municipal de Lluçmajor, evitant així haver de travessar els nuclis urbans, i per tant el major risc per dur a terme la ruta proposada; tot i això cal dir que la via de servei va des de Lluçmajor fins a punt poc més d'un quilòmetre després de la sortida de Cala Blava i s'Arenal, direcció Pal-

FUNERÀRIA

Ca'n Pere Antoni

SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712

Fax: 971 141 008

Agent a Lluçmajor: José Miguel Tomàs Bonet
C/ Orient, 102 Tels. 971 66 41 59 - 629 668 707

SERVEIS:

Particulars

Tramitacions trasllats fora del terme de Lluçmajor
Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

ma, on et trobes que l'asfalt s'acaba de cop i volta, i es veu la intenció de col·locació d'unes barreres que tanquaran definitivament la via de servei; per això no queda altra opció que voltar i tornar enrera; si ets prou aventurer agafaràs la via de servei de l'altre costat de l'autopista, amb idèntica situació final; davant aquesta situació només queda tornar cap a Lluçmajor per la via de servei o aventurar-te a travessar els nuclis urbans de s'Arenal i ses Cadenes, per poder dur a terme la volta prevista a la sortida de Lluçmajor, per anar cap a s'Aranjassa i després cap a Lluçmajor; parlant amb altres cicloturistes tots han estat de l'opinió que és una llàstima que no s'hagi pogut fer aquest tram que falta, que connectaria Lluçmajor amb Palma i donaria com a resultat una esplèndida i molt agradable ruta cicloturística.

Ja que Mallorca disposa d'algunes de les proves ciclistes més importants d'Europa en categories amateur i màsters, a més de la Challenge a Mallorca per a professionals i el campionat del món de pista que se vol celebrar a Mallorca, per al qual es construirà un nou velòdrom; caldria pensar a oferir més quilòmetres a aquests senyors ciclistes, perquè circulin tranquils per la nostra illa, i que els nostres dirigents, tant municipals com autonòmics, optimitzin millor les inversions que pagam tots nosaltres.

Un cicloturista

Piscines municipals. Dia 17 d'octubre a les 17,00h.

Els llucmajorers han de saber que hi vàrem ser, a l'avinguda que porta a les piscines municipals, i que protestàrem.

Era un tranquil dia d'octubre, fi de festes. Pares, mares, padrins, joves, nins i bebès. Un poc de tot. Un poc d'un poble que perd fesomia sota una govern que no escolta la seva gent (vegeu, si més no, el cas del Club Natació Lluçmajor) i que és massa tebi i vacil·lant en la gestió dels doblers de tots.

Allà tots, amb cartolines i lletres de colors, reivindicant el caràcter públic de les piscines municipals, recordant que es tracta d' un bé municipal, denunciant l'abús que representen les noves tarifes. El meu cas, que és el que conec més bé, és el següent: Jo tenia un abonament familiar amb el qual podíem nedar el meu home, jo i els meus dos fills. Pagava 30 € el trimestre. Això mateix ara em costa 55€ el mes. Bé, dic mentides, ara puc, pel mateix preu, anar també a l'hidromassatge i al bany turc. O cosa pareguda. Jo, o el meu home, alternativament, perquè els nins no van a l'hidromassatge, ni al bany turc, ni a la sauna... Crec que hi surt perdent, amb el canvi. Em surt car "l'hidromassatge ditzós".

Avui he llegit al Diari de Mallorca que "l'Ajuntament de Lluçmajor ha decidit baixar les polèmiques tarifes de la piscina només als jubilats, passant de 25,5€ a només 5 € mensuals. La diferència de la rebaixa l'assu-

mirà el mateix Ajuntament, que l'haurà d'abonar a l'empresa adjudicatària, Gesport Balear, S.L".

Un altre cop hi surt perdent. No combregarem amb rodes de molí. Per això anàrem allà, amb les nostres pancartes i la nostra indignació.

La comitiva del PP de Lluçmajor i diversos representants de la nova empresa concessionària desfilaren per davant, disposats per a la inauguració. Ens miraren amb aquesta mescla d'inquietud i d'alleujament amb què es miren les estampes en blanc i negre que retraten gent antiga, figures immòbils, ancorades en el temps, amb rostres severos i mirades penetrants...pareixen demanar passar comptes però sabem que no poden arribar a nosaltres.

Un poc així ens miraven, com atemorits però creient estar "sans i estalvis", no s'acostaren gaire, com qui té por d'omplir-se de pols. Algun passava de llarg sense tan sols veure res. Aquest tampoc no deu anar d'exposicions, ni de fotos, ni de res.

Els fantasmes no existeixen, malgrat ens puguin incordiar d'alguna manera. Nosaltres incordiam també, i a més existim, malgrat l'Ajuntament s'entesti a obviar-nos. De moment hem signat (120 signatures) una sol·licitud, mitjançant instància formal adreçada al Sr. Batle de Lluçmajor, demanant preus populars per a les Piscines municipals, així com un major respecte i consideració als usuaris naturals d'aquestes, siguin de l'edat que siguin.

Estam en espera de notícies. Continuarem informant.

Carolina Salvadó

Club Natació Lluçmajor

El Club Natació Lluçmajor ha sabut de manera extraoficial que ja ha estat inclòs com a Entitat d'Interès municipal. Han passat exactament 5 mesos des de la seva petició. Ara només ens manca aconseguir l'objectiu primordial, poder fer ús de les piscines municipals de manera gratuïta igual que fan ús de les instal·lacions municipals la resta de clubs esportius del municipi.

Molt agraïts

La junta deïrectiva del Club natació Lluçmajor

BASTIMENTS
Tapissats, Teixits i Bàsics

- Tapisseria, cortinatges i decoració
- Cadires, butaques i sofàs desfundables
- Bàsics: edredons, fundes nòrdiques, llençols...

Pescadors 12 • 07620 Lluçmajor • tel. 971 662 348 / 653 826 835

Xerrades de cafè

Xerrades de cafè

S'Ampliarà el Club Nàutic de s'Estanyol?
Un que escoltava

- Com acabarà això de l'ampliació del Club Nàutic de s'Estanyol?

- Depèn dels qui governin.

- Dels qui governin a Mallorca, o a Madrid?

- Això és el que no sé, perquè sembla que aquest és un assumpte que no pertany al Govern de Mallorca.

- Com és això?

- Sí, perquè diuen que quan es tracta de prendre metres a la mar, aquesta presumpta ampliació és perjudicial, perquè destrueix el fons de la mar, i que ha de tenir el vist i plau dels tècnics protectors dels recursos mediambientals.

- Sí? Idò jo crec que serà aquesta vegada que miraran tan prim, perquè la quantitat de mollets que s'han transformat en clubs nàutics, i la quantitat d'embarcacions comercials i esportives que hi ha a tota l'illa, s'han passat per darrera les proteccions ambientals...

- Això ho diràs tu...

- No, és que ho diu molta gent, basta pensar el que era el mollet de s'Arenal i el que és ara, dos clubs nàutics.

- I això no és bo?

- Sí, però crec que és massa, perquè ja basta de prendre metres a la mar i de destruir la riquesa que hi ha al fons.

- I quina era la riquesa de s'Arenal d'un temps?

- Deien els meus pares que en aquells temps, amb una canya, un gambaner i una fitora, es podien agafar molts de peixos, gambes, petjallides i pops, en el mollet que hi havia.

- I què?

- Ja hi aniràs ara, perquè tant per les roques com per la platja no hi ha més que brutor i edificis que no permeten que els pescadors de canya hi puguin passar.

- Com la piscina d'en Pedro Jota?

- Per l'estil...

- Mira, jo crec que no es poden comparar les misèries d'un temps passat, com els avenços i la riquesa tan comercial com turística d'ara...

- Ja diu el refrany que "entre poc i massa, la mesura passa"...

- Sí, perquè hi ha moltes de veus que diuen que l'actual Club Nàutic de s'Estanyol està bé així.

- És una opinió teva, perquè falta saber la dels residents del llogaret.

- I, sobretot, la dels polítics...

Ramis

pastisseria d'autor

Antoni Maura, 15 • Tel. 971 66 03 17

Ronda Migjorn, 2 • Tel. 971 12 12 74

07620 Lluçmajor (Mallorca)

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR

C/. CARDENAL ROSSELL 48

TEL 971 120624 FAX 971 121247

e-mail: p.saner@telefon.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos
ESPAÑOL

**Ultima
Hora**

**Mallorca
Magazin**

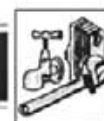
wir sprechen
DEUTSCH

on parle
FRANÇAIS

Balears

**Daily
Bulletin**

we speak
ENGLISH

N.I.F. B 07814650

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualque problema
cridau-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 659/17 05 70
Lluçmajor

Temps passat

Alumnes de 4t de batxiller de Sant Bonaventura (curs 68-69)

Ignasi Barceló
 Antoni Monserrat

La foto d'aquest mes correspon als alumnes que cursaven 4t de batxiller el curs 1968-69 al col·legi Sant Bonaventura, regentat per la Tercera Ordre Regular dels Franciscans.

Abans de parlar de la foto, farem una breu història de la tasca d'ensenyament que dugué a terme al poble l'anomenada ordre.

Abans que existís l'actual col·legi es feia escola al corredor del cor del Convent, i a una sala que estava al fons del

"corralet" (pati) del Convent. Aleshores, l'escola era coneguda pel nom de ses "lluïssons" degut a què el patró de la congregació era Sant Lluís Gonzaga.

Més tard se li posà el nom de Col·legi de Sant Bonaventura de Lluçmajor ja que aquest Sant és el titular del Convent. Quan es va fer aquest canvi de nom se seguia fent escola a l'habitació del final del "corralet", però es deixà el "corredor del cor" i se varen habilitar com a classes dues habitacions, una a cada costat de la "porteria".

L'any 1934, essent direc-

tor del col·legi el Pare Caldentey, l'Associació Catòlica de Pares de Família, comprà l'edifici de "ca'n Jaqueta". Cert temps després passà a ser propietat dels frares.

La foto en qüestió és del curs escolar 68-69 i està feta al pati del col·legi. Aleshores, el Director era el Pare Baltasar Cloquell, i els professors: D. Damià Contestí d'Esthacar, D. Mateu Monserrat (a. Barril, a. Cases), D. Sebastià Cardell (a. Furià), D. Jaume Lladó, D. Joan Monserrat (a. Boter), D. Bernat Garcias, el pare Rojo i uns

quants més.

1. Antoni Barceló (dif.).
2. Gabriel Oliver Mas (a. de cas ferrer Pou). Casat amb n'Antònia Tomàs Luís. Tenen 3 fills, na Catalina, n'Antònia i n'Aina Maria.

3. Cosme Andreu Cardell (a. Garrover). Es casà amb n'Ana Peña López i tengueren dos fills, en Biel i en Felip.

4. Antoni Cantallops Gual. Se casà amb na Margalida Mairata Tur i tengueren tres fills, en Jaume Antoni, en Miquel Àngel i n'Elisenda.

5. Domingo Muñoz Salvà. Casat amb na Rafela Soler Sánchez. Tenen 2 fills, na Ruth i en Domingo.

6. Julià Santamaria Coves. Se casà amb na Manuela. Tengueren dos fills, en Joan Antoni i n'Andreu.

7. Santiago Ripoll Cardona. Casat amb na Carmen Coronado Romero. Tenen una filla, na Laura Isabel.

8. Joan Boscana Colomer. Casat amb na Maria Lluïsa Torné Gálvez. Tenen dos fills, en Joan i na Maria Lluïsa.

9. Damià Coll Pons. Casat amb na Wilhelmina V. Wijk. Tenen dos fills, en Christian i en Xavier.

10. Pere Vidal Tomàs (a. Xiu). Casat amb na Margalida Ginard Herrero. Tenen un fill, en Joan.

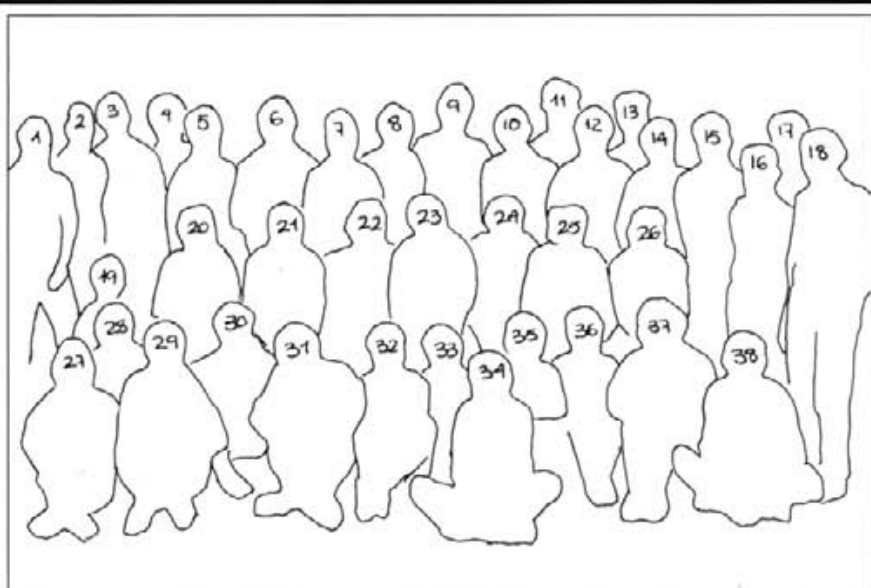
11. Baltasar Clar Coll. Casat amb na Maria Jaume. Tenen un fill, en Víctor.

12. Antoni Homar Barceló. Randino. Casat amb na Joana Roig. Tenen un fill, n'Antoni.

13. Joan Salvà Caldés (a. de Son Gabriela). Casat amb na Catalina Puig Serra, tenen dos fills, en Sebastià i na Margarida.

14. Ignasi Mut Nicolau. Es casà amb na Francisca Filori Noguera, i per segona vegada amb n'Apol·lònia Pujol Siquier amb qui tengué una filla, na Sònia.

15. Mateu Gamundí Serra. Casat amb na Catalina Tomàs Arauzo. Tenen una filla, na Pilar.

16. Bartomeu Bergas Bergas. Casat amb na Trinidad Berrocal San José. Tenen dos fills, na Joana i en Bartomeu.

17. Pep Mesquida Bujosa. Fadrí. Viu a Campos.

18. Bartomeu Jaume Clar.

19. Miquel Tomàs Sastre. Casat amb na Maria Escandell Saiz. Tenen una filla, n'Antònia Maria.

20. Jordi Font Artigues (a. Peixetó). Casat amb na Magdalena Coloma Puig (a. de ca'n Gramet). Tenen dos fills, en Miquel i n'Antònia.

21. Julià Martínez Vega. Viu a Archena (Múrcia).

22. Antoni Bernat Escudero. Casat amb na Maria Antònia Riera Ramis. Tenen tres fills, n'Antoni, en Jeroni i na Immaculada.

23. Antoni Oliver Salvà (a. Seritlo, a. Tonet). Casat amb na Maria Dolors Truyols Vivó. Tenen un fill, n'Antoni Ignasi.

24. Miquel Salvà Móra. Casat amb na Maria Antònia Rosselló Alorda. Tenen dues filles, na Marta i na Neus.

25. Miquel Salvà Caldentey (a. Cortera, a. Ginard). Casat amb na Mercedes Martos Cabezas. Tenen un fill, en Juan Antonio.

26. Joan Catany Mut. Casat amb na Joana M. Mas Perelló. Tenen dos fills, en Macià i en Mateu.

27. Esteve Ferrer Jaume. Casat amb na Margalida Alou Perelló. Tenen dues filles, na Nima i

na Maria del Mar.

28. Antoni Tomàs Noguera (a. Calons). Casat amb na Maria Manresa Mòjer (a. de sa Teulera). Tenen dues filles, na Margalida Francisca i na Joana Aina.

29. Francesc Fiol Adrover. Casat amb na Francisca Salom Fullana. Tenen dos fills, en Rafel i n'Andreu.

30. Francesc Vidal Tomàs (a. Cotxer). Casat amb na Margalida Rubí. Tenen dos fills, en Francesc i en Jaume.

31. Julià Tomàs Garau (a. Gamba). Fadrí.

32. Bartomeu Monserrat Clar. Se casà amb na Catalina Mut Vich. Tenen una filla, na Immaculada.

33. Antoni Faidella Fuster. Casat amb na Margalida Planells Casta. Tenen dues filles, na Victòria i na Cristina.

34. Joan Garcia Cardell (a. Furia). Casat amb na Blanca Rosas Martí. Tenen dos fills, na Maria dels Àngels i en Joan Manuel.

35. Sebastià Barceló Noguera. Casat amb na Juana Mari. Tenen dos fills, en Pere i na Maria Antònia.

36. Guillem Crespí Mengot. Se casà amb na Catalina Jaume Oliver. Tenen dos fills, en Miquel i na Margalida.

37. Pep Gómez Miró. Fadrí.

38. Joan Amengual Seguí. Casat amb na Catalina Gomila Ribot. Tenen un fill, en Joan.

... I TEMPS ACTUAL.....

Trenta-sis anys després, un grup d'aquells alumnes es reuniren en un dinar de companyonia, en el qual molts d'ells es tornaven a veure després de molts d'anys. Rememoraren aquells temps de la seva joventut plens d'il·lusions, esperances, aspiracions en el futur... i parlaren del que havia estat de la seva vida gaudint de la retrobada.

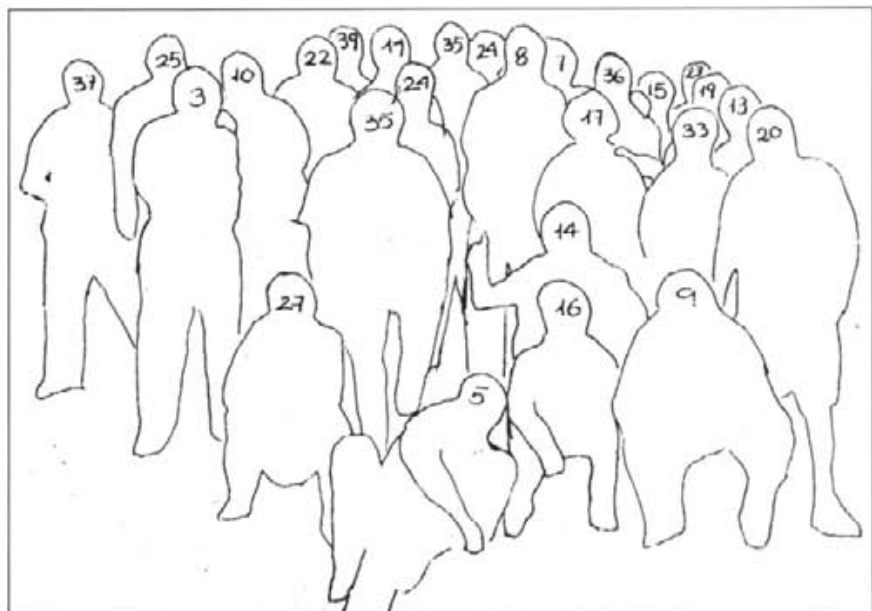
Els números de la foto robot es corresponen als de la foto de curs exceptuant el núm. 39 que és en Rafel Vidal Maimó (a. Cavallet), casat amb na Conxa Bustamante Chinchilla. Tenen dos fills, na Maria Neus i n'Andreu.

ACLARIMENTS:

A la foto del Temps Passat de la passada Revista hi ha dos errors:

o En el títol, on posa "voluntaris llucmajorers al desembarcament de Manacor" hauria de dir "voluntaris llucmajorers al desembarcament de Manacor".

o El núm. 30 de la foto robot era en Joan Janer Salvà (a. Verd) dif. Casat amb na Magdalena Andreu Ferrer (a.

saupeta). Tengueren un fill, en Joan.

AGRAÏMENTS: des de la revista volem donar les gràcies a tota aquella gent que ha col·laborat aportant informació per aquesta secció i de manera

especial a en Cosme Andreu Cardell i a n'Ignasi Mut Nicolau.

Si veis algun error o voleu aportar més informació sobre la foto, vos agraïrem que vos poseu en contacte amb nosaltres al número 971 660 190.

BARTOMEU BLANCH PORTELL

"en Tomeu Portassa"

En Tomeu Blanch i la seva dona, na Joana Aina, en les seves joventuts

Ignasi Barceló
Joan Jaume

Avui ens apropam a una de les persones més conegudes del nostre poble i apreciada com a professional que durant anys va anar fent una bona tasca.

Qui eren els vostres pares i on nasquéreu?

Vaig néixer el 15 d'agost de l'any 1926. Els meus pares eren en Joan Blanch Llompert, natural de Porreres, i conegut a la seva joventut com a en Joan de can Puça i N' Aina Maria Portell Sastre, natural de Lluçmajor.

Era el quart de cinc fills, davant mi vengueren tres nines i darrera una altra. Vaig venir al món al carrer Orient número 37, on el meu pare tenia la fusteria on treballaven uns quants homes entre oficials i mossos. La meua mare era mestressa de casa.

La mare me contava que la comare havia estat una tia seva que vivia al carrer dels Hostals, avui Carretera de Campos, cantonada amb el carrer de ses Portasses, avui ca-

rrer Menor. La comare era coneguda com a madò Portassa, pel lloc on vivia, i d'ella ens ve el nom de "Portassa" amb què som coneguts tota la família, fins i tot el meu pare que era de fora poble no es girava si no el cridaven per Joan "Portassa".

Quina classe de fuster era?

La fusteria, havia estat sempre de la família. Anys enrera havíem tingut llogat uns quants fusters de Manacor i, aleshores havíem fet mobles de tot tipus a més del que era corrent: portes, finestres i persianes, ... I era una de les poques fusteries que feien bàuls.

Quan jo vaig néixer ja s'havia deixat de fer mobles, si bé es feien quatre cadires i algunes taules a l'any, el que més feia al taller era portar i molts d'adobs. Els temps no eren per fer filigranes.

On anàreu a escola?

A l'escola hi vaig anar molt poc temps, hi havia fam i tots els braços eren necessaris per posar taula.

Record haver anat amb el Senyor Tomàs, capellà d'ofici i mestre vocacional. Tenia l'escola a una

portassa al carrer del Purgatori, avui carrer Cardenal Rossell, pagava qui podia i quan podia i els altres anaven de franc. Amb ell vaig aprendre les primeres lletres i a fer quatre comptes.

Després vaig anar amb el pare Rigo, al Convent. Entre els meus companys record en Joan a. "Sa fulla de moro" que fou metge i en Bartomeu a Ponset que estudiaria de frare i anys després en sortiria per casar-se.

Però com vos he dit abans, a l'edat de vuit o nou anys, vaig deixar d'estudiar per anar a treballar a fora vila i ben aviat vaig passar a la fusteria on treballava a les ordes del pare.

Com va ser la vostra joventut?

Foren anys difícils per a tot hom, eren els anys de la Guerra Civil i la postguerra. Anys de penúries i fam.

En aquells anys vaig aprendre el que sé de fuster i degut a la salut del meu pare vaig ser el que va haver d'estirar el carro familiar. A l'edat de setze anys vaig deixar de practicar el futbol, que havia jugat des de ben prest amb els equips "Levante" i Espanya.

I, abans de complir els 20 anys ja duia la Funerària "El Ocaso".

Com era la vostra feina?

"El Ocaso" era una gran funerària de Madrid que tenia sucursals arreu d'Espanya. Cadascuna de les delegacions actuava independentment.

En un principi nosaltres ho fèiem tot. Els bàuls eren de posts de pi de can Meco, raspallades amb la plana a la mala a la fusteria de casa i després de feta la caixa la pintava de negre. Quan es "Barralet" va posar la "cepilla" elèctrica jo anava a ca seva a passar les posts. Si algú la volia un poc millor anàvem a Palma a comanar-la, i podia arribar a costar set o vuit mil pessetes, una barbari-

tat per a l'època

Això durà pocs anys i ben aviat vingueren les caixes de fora. Els primers anys de Ciutat i altres pobles de l'illa, després vendrien principalment de Catalunya.

Record un representant català que venia per casa dos o tres cops a l'any i amb el qual vaig fer una bona amistat.

Contau-nos pas a pas com feieu la feina

Quan es moria algú a la vila, fos l'hora que fos, venien a casa a donar-me notícies i el primer que feia era anar a la casa del difunt i

"vestidores" i agafava de casa tot el que me feia falta.

A l'habitació que m'indicava la família, muntava una capella. Un petit altar amb quatre canelobres i una creu de plata, unes teles de domàs o vellut, uns vels negres fins, ... col·locat amb un poc de gust, cosa que m'havia ensenyat a fer en Pere Antoniet.

Les vestidores feien la seva tasca, rentaven el difunt, si calia, i jo l'afaitava, després el vestien amb la roba aportada per la família o li posàvem una mortalla, al mateix temps que el col·locàvem dintre de

la meua germana, l'Eivissenca del carrer del Sol i na Maria "Veles".

Era normal que als parents del difunt els demanàs quina volien i, també s'ha de dir, que a la majoria li era igual una que una altra.

Com eren els oficis i els costums d'aquella època?

En els anys quaranta i cinquanta hi havia la costum de vetllar el mort o la morta a casa i després del rosari acompanyar el cotxe dels morts, estirat per cavalls, fins al molí d'en Bouet, al camí de Galdent. Segons la categoria els familiars i els acompanyants ho feien portant un ciri a la mà. En el molí, en Manresa o es de ca s'Escolà recollien el que quedava de les atxes i el cotxe amb els quatre familiars al darrera anava fins al cementiri. Després al dia següent es feien els oficis religiosos i al cementiri es donava sepultura al difunt.

L'ofici religiós variava segons la categoria social i els diners. Hi havia oficis de Tercera, Segona, Començament de Primera, de Primera amb sis atxes, de Primera amb sis atxes per a banda, i Ofici de Primera Cantat. I moltes vegades es feia un funeral a l'Església i a una altra hora al Convent.

En els anys seixanta, setanta i vuitanta hi va haver el costum de dur els morts a l'Església o al Convent. I amb el cos present es feia el funeral, després, amb el cotxe era portat al Cementiri. Quan era un al·lot o al·lota jove, i la seva mort havia estat de sobte els companys el portaven a l'espatlla i el cotxe, carregat de flors, darrera darrera fins a la porta del cementiri.

Aquest costum va tornar a canviar en els anys darrers dels vuitanta i des d'aleshores els difunts, després d'estar exposats durant unes hores a casa seva, són portats al cementiri per ser enterrats. Abans havien d'esperar vint-i-quatre hores, avui això s'ha retallat.

Ara estan agafant molta força els tanatoris dels cementiris com a lloc del darrer adéu.

I, particularment, com a va ser la vostra vida?

Foren anys de molta feina i poc temps de distraccions.

La parella el dia del bateig de la seva néta

prendre mides, per saber el baül que necessitava. També, amb aquest primer contacte, sabia com estava la situació. Si el metge era present li donava un dels certificats de defunció del Col·legi de Metges que jo sempre tenia a mà o bé acordava l'hora que havia de passar per a la consulta a recollir-lo i amb el capellà, que normalment també hi era, acordàvem l'hora dels oficis o quedàvem d'acord per trobar-nos a la rectoria per mirar les hores de què es disposava. En el cas que no hi fossin jo era l'encarregat d'anar a l'església i a la casa del metge a informar i cercar l'oportuna documentació, per aquest motiu demanava totes les dades del mort o morta.

Després anava a avisar les

la caixa, i aviat tot quedava enllestit per rebre la família i les visites de condol.

Qui eren les vestidores?

Com el seu nom ens diu eren les dones que s'encarregaven de vestir els difunts. Solien treballar en un altre ofici o eren mestresses de casa de famílies obreres i moltes vegades necessitades de diners, la majoria, que recordi.

A la meua infantesa, per casa, vaig sentir a parlar de Madò Inès, Madò Pou, Madò Vinagera i Madò Cifre, entre altres.

A la meua època, vaig arribar a tenir cinc dones que treballaven per a mi i algunes més que ho feien de manera ocasional. Les cinc eren: Madò Lena, N'Antònia Eivissenca,

Quan tenia 22 anys, a finals dels anys quaranta, em vaig casar amb na Joana Aina Lull Salvà que aleshores treballava a una fàbrica de sabates. Tinguérem una filla, na Maria, i dos fills, en Joan i en Gabriel.

Pocs anys després va deixar de treballar al calçat degut a una malaltia al cor de la qual fou operada a Barcelona.

Què fèieu el poc temps que teníeu lliure?

Feina a la fusteria, quatre adobs, dues beneitures per anar tirant. Unes barreres d'ullastre, uns mànecs d'eines per al camp, uns bolcadors per a perdius, uns gaiats de màneç voltat, fins i tot he cordat cadires de corda de pita.

I si el temps ho permetia anava a fora vila.

Què ens podeu contar alguna feta dintre del vostre ofici?

Record molts de fets, alguns no es poden contar i altres els contaré fora dir noms.

Record la vegada que me vengueren a cercar. Era de nit i vingué el nebot de la "morta" a donar-me l'avis. En pocs minuts vaig estar enllestí i vaig anar a la casa. La família era fora de l'habitació xerrant i dolguda pel fet. Després de les salutacions vaig entrar a l'habitació on ella era postrada al llit. Amb el metre a la mà m'hi vaig apropar i quan vaig anar a prendre mides, ella respirà amb dificultat i obrí els ulls. Si vos dic que no vaig quedar sorprès,

Mestre Tomeu a l'actualitat

diria mentides. Vaig sortir de la cambra i als reunits els vaig dir:

- No és morta, per ara no hi faig cap falta.

I passaren uns quants d'anys abans d'haver-hi de tornar.

Una vegada els frares no es presentaren a la casa a passar el rosari, ni anaren a l'Església a donar el condol. La gent va començar a parlar que jo n'era el responsable ja que segurament no els havia avisat. El diumenge següent, damunt la trona, el superior del Convent va dir:

- No encalceu en Tomeu, que d'això no en té cap culpa. Som nosaltres que, tenint l'anotació, no ens vàrem recordar d'anar-hi.

Dies abans ja havien anat a cas familiar a demanar disculpes.

I ara què és de la vostra vida?

Després d'haver-me operat de l'espina, vaig començar a pensar a deixar el negoci. A l'hora de la jubilació el vaig traspasar a un home de Santa Maria que és el que actualment ho fa.

Durant deu anys vaig seguir donant cap a l'hora dels oficis religiosos.

Ara, treball per passar el temps a la portassa de casa fent feinetes: quatre bolcadors per a perdius, alguns gaiats d'ullastre, mànecs d'eines del camp, Ara tenc preparat el material per fer un bufet per a l'al·lot.

La llenya amb què més feina faig és la d'ullastre. El tall un any per l'altre i el deix reposar a l'ombra, la humitat de la pell no deixa que es xapi. Quan vull fer la feina agaf el bastó i amb ajuda d'un "flamete" el faig tornar ben dret i li don

la mica de forma que ha de tenir l'eina.

També vaig a fora vila i hi faig dues o tres hores de feina segons la temporada. Enguany les domàtiques de ramellet i de seca ens han anat més o manco bé i en tenim més d'un centenar d'enfilois. Ara, hem sembrat uns quants de solcs de faves.

Gràcies per les vostres paraules.

Nota:

Fe d'errates de l'anterior entrevista:

ANTONIA TORTELLA PONS, vídua de D. PEDRO URBINA MÍNGUEZ (II) corresponent a la revista de setembre (número 269) en la foto que està titulada: D. Pedro i Dª Antònia amb na Catalina Ginart Vidal. S'Arenal els anys 60. "Hauria de dir" D. Pedro i Dª Antònia amb n'Anny Maurice. S'Arenal, l'any 1953".

Segons ens ha informat na Catalina Ginart, aquesta al·lota vengué a Mallorca convidada per uns campaneters que havien emigrat a França, per passar les vacances d'estiu a Campanet. Allà conegueren la família Urbina/ Tortella que estuejaven a s'Arenal. Campanet no era un lloc turístic, i degut a l'amistat feta amb la parella de mestres anaren a passar part de les vacances a s'Arenal. Ella i la seva mare estaren a l'hostal de Ca na Grina al carrer de Sant Cristòfol.

D. Pedro i Dª Antònia eren amics dels pares de na Catalina Ginart, que ja parlava el francès (més endavant va ser Catedràtica d'aquest idioma). Amb n'Anny sorgí una amistat que es perpetuà a través dels temps. A l'any 2003, n'Anny Maurice vengué acompanyada del seu home, per commemorar els 50 anys d'una gran amistat i la seva primera vinguda a Mallorca.

En la mateixa entrevista (III part) del mes d'octubre (núm. 270), a la foto titulada "Anant a Fira" la persona que anava de braç amb Dª Antònia és n'Antònia Puigserver Llompart (a. de sa serradora i fornara de ca'n Puigserver) casada amb en Jaume Tomàs Oliver (a. Xiu)

MAGATZEM
MAGATZEM SES TORQUES, S.L.

C/ Doctor Fleming, 10
Tel. 971 66 21 14 - Fax 971 66 28 16
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

D. PEDRO URBINA, MESTRE

Miquel Sbert i Garau

"Aleshores, en Pedro, (al qual un amic que va fer quan estava tancat a Can Mir li ensenyà anglès), es va posar a donar classes d'un idioma que encara no s'ensenyava a les escoles espanyoles. El segon idioma era el francès, però a les dècades dels 60 i 70, amb l'arribada massiva de turistes, era molt necessari per a aquells que es dedicaven al turisme, i per a altra gent, que per un motiu o un altre n'havien d'aprendre. Aquests fets varen ajudar molt per poder donar estudis als nostres fills." Aquest paràgraf de dona Antònia Tortella Pons, vídua del Sr. Urbina, a *Llucmajor de pinte en ample* (octubre 2005, pàg. 32), en el context de l'entrevista, llarga i sucosa, que li feien n'Ignasi Barceló i en Joan Jaume, és l'esperó de les paraules mal

endreçades que segueixen.

Havia seguit amb molt interès tots els textos que des del juliol-agost ençà es publicaven a la revista en recordança d'una persona memorable, D. Pedro Urbina, i, tot i que les puntes dels dits cercaven instintivament el teclat de l'ordinador, no gosava enllestir cap escrit perquè, pensava, que hi havia (com així ha estat) persones molt més indicades que no jo per retre un homenatge, tan merescut, al mestre llucmajorer de San Millán de la Cogolla. Sortosament, deixebles i companys de professió han complementat amb encert i emoció les dades i els records personals de l'entrevista a la Sra. Tortella, just ara citada.

Em resistia a escriure perquè, personalment, la meua relació amb D. Pedro, tot i que intensa, no va ser

llarga i no volia posar en blanc i negre uns records i unes vivències que, certament, formen part del meu records íntims més que no dels d'indole social o de lligams amicals continuats. Però, les paraules del començament em decidiren.

Vaig ser un d'aquells que "per un motiu o un altre" decidiren aprendre anglès. Era l'estiu del 1968 quan, a punt de començar el que llavors s'anomenava "preu", vaig demanar al meu pare d'apuntar-me "a anglès" amb D. Pedro Urbina. Alumne com era jo del Col·legi Sant Bonaventura, ses Escoles m'eren un món aliè i els mestres d'aquella institució (si n'exceptuam, per raons no pedagògiques el Sr. Gabriel Ramon) uns desconeguts. En el cas del Sr. Urbina es donava la circumstància que, tot i viure a dues passes (ell al pis del carrer

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. 971 120 064 - Fax 971 120 426
C/. Ciutat, 12 - Tel. 971 120 021 - Fax 971 662 043
07620 Llucmajor - Mallorca (Balears)

C/. Historiador Talladas, 2 A - Tel. 971 652 637 - 07630 Campos (Mallorca)
cem@cemllucmajor.com - www.cemllucmajor.com

• Alergologia • Anàlisi clínics • Aparell digestiu • Assistència domiciliària • Cardiologia i aparell respiratori • Centre auditiu • Clínica dental: - Cirurgia màxilo-facial - Implantologia - Odontologia - Ortodòncia	• Cirurgia general i laparoscòpia • Dermatologia • Ecografia • Endocrinologia • Fisioteràpia i rehabilitació • Ginecologia i obstetrícia • Igualatori mèdic • Infermeria • Medicina general	• Medicina estàtica • Nutrició i dietètica • Oftalmologia • Ortopèdia Gamundí • Otorrinolaringologia • Pediatria • Podologia • Psicologia • Psiquiatria	• Radiologia - Mamografia - Ortopantomografia bucal - Radiologia general - Telerradiografia • Rehabilitació (metge rehabilitador) • Teràpia de parella i sexologia • Tractament de la obesitat • Traumatologia i cirurgia ortopèdica • Urologia i andrologia

Làser - acupuntura, medicina ortomolecular, test de intolerància alimentària, depilació làser.
Revisions mèdiques: Companyies d'assegurances de vida (Sa Nostra, La Caixa, Inter Partner).
Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antonio Isern Oliver.

Tenim el plaer de comunicar als nostres clients les noves especialitats i serveis de recent incorporació:

Metge especialista en rehabilitació: Dra. Encarnación Sanfeliciano Gómez.

Llicenciada en psicologia: Lola Rodríguez Mayoralas.

Diplomada en podologia: Mª Cristina Fiol Ekman.

Urologia i andrologia: Dr. Martín Santisteban González

Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antoni Isern Oliver

Mamografia, ecografia de mama, ecografia trans-rectal i trans-vaginal, cadera pediàtrica i eco-doppler vascular perifèric.

Assegurances: ADELAS - AEGON - AGRUPACIÓ MUTUA - ALLIANZ - ASSA - AXA - PLANAS - D.K.V. - GROUPAMA - IMECO - LA BORÉAL - LA ESTRELLA - L'ALIANÇA - MAPFRE - MEDIFAIC - MUTUA GENERAL DE CATALUNYA - NOVOMEDIC - SANITAS - SERISANET - VITALICIO SALUD - WINTERHUR.

Mutues d'accidents: ASEPEYO - CYCLOPS - FIMAC - FRATERNIDAD MURRESA - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - MIDAT - MUTUA UNIVERSAL - MUTUA BALEAR - Companyies d'assegurances d'accidents: ALLIANZ - AXA - AURORA - IBÉRICA - AEGON - CASER - CAUDAL - FENIX - FIAT - LA ESTRELLA - MAPFRE - VITALICIO - PREVISIÓN BALEAR - WINTERHUR - ZÜRICH

A. Maura, al costat de s'Abeurador Rodona, nosaltres al carrer Weyler, núm. 33), no el coneixia gairebé ni de vista. Però, n'havia sentit a parlar. Molt i bé. A més a més, ell ensenyava anglès, que era el que jo volia. I no per dedicar-me al turisme per cert, sinó per satisfer la curiositat insaciada d'un cadell d'estudiant.

Com si fos ara, record l'escala per on s'accedia al pis de la família Urbina i tenc ben present la meua primera conversa amb D. Pedro. Fèrem tractes de manera immediata, però de manera més immediata encara, la seva actitud, senyorívola, humil, delicada, oberta i generosa em sobtà. La primera imatge del mestre va ser determinant. L'assistència a classes d'anglès amb ell durant un poc més d'un any i les moltes converses mantingudes només n'ampliaren i enriquiren la impressió inicial.

No puc recordar gaire coses de la llengua anglesa apreses amb D. Pedro, sí afirmar que, pacient i enginyós, maldava per fer-nos entrar en les senderes d'aquell idioma, moltes de les quals alguns dels deixebles nocturns no tenien gaire interès a transitar (ben aviat em canvià de grup, però això és una altra història). El cert és que, poc temps després (en estudiar magisteri) l'anglès que havia après a Lluçmajor em fou més que suficient per superar, amb tranquil·litat, el nivell exigit a la Normal. En canvi, tenc ara (i he tengut sempre) ben presents altres coses que vaig aprendre de D. Pedro.

Les seves formes eren d'una exquisidesa notable. Respectuós i ple d'afabilitat, comunicava amb facilitat i eficàcia el que volia transmetre directament, però era de manera indirecta (l'actitud constructiva, la senzillesa, la claredat, l'amabilitat) com feia més avinents els seus ensenyaments. Hom endevinava rera la fesomia i el gest d'aquell home bo, en el sentit que Antonio Machado

donava al terme, un fons de saviesa i de valors ètics ben arrelats que col·lien els alumnes.

Algunes de les coses que s'han publicat a la revista me les contà D. Pedro: detalls de la història de la seva repressió, val a dir que el meu pare Miquel també conegué de per dins Can Mir; anècdotes dels estudis i èxits dels seus fills (tenc ara a les mans un exemplar de *El carromato del circo*, de P.A. Urbina que em regalà); quan va saber que jo volia estudiar de mestre em mirà d'una manera que encara avui em posa la pell de gallina i em contà alguna anècdota d'un mestre del seu poble que llegia al llit de casa seva protegint-se de la pluja amb un paraigües (allò de *passar més... i ja ens entenem*).

Passà el temps, les classes d'anglès de D. Pedro s'acabaren per a mi i, coses de la vida, vaig conrar molt poc, per no dir gens la relació amb el mestre, expert en jardineria, entre tantes altres coses. Però la memòria de la seva persona, els seus consells assenyats, la dolça melangia que tenia sovint el seu discurs (amb el temps he arribat a entendre d'on podia sortir aquell punt de tristot que ell i tants d'altres bons mestres com ell sentien...) m'han acompanyat al llarg dels anys.

Ara, en el context de la iniciativa de col·laboradors d'aquesta revista i a la bona acollida que aquesta ha tengut entre molta gent beneficiària de l'acció educadora i cívica de D. Pedro, vull, amb aquestes paraules dedicar-li un record. Un record d'admiració i d'enyorança envers ell com a persona i també, i potser per damunt de tot, envers ell com a símbol.

Mestre format abans de la guerra civil, D. Pedro representa molt bé un conjunt important de dones i d'homes del seu temps que patiren no només la tragèdia i el dolor inhumà de la guerra, sinó que varen veure enderrocar-se un univers de civilitat, de cultura, d'ètica, en què

creien i al qual estaven en disposició de servir com a mestres i pedagogs. Elles i ells, mestres formats per a formar ciutadans varen haver de malviure per formar súbdits. Van haver de servir acríticament i en silenci a unes idees i a unes formes que els eren alienes, quan no oïoses. Però, ells i elles, a força de dignitat, de ciència i de paciència, asumiren llur responsabilitat i foren capaços de posar una mica de llum en les tenebres. Saber promoure els valors de la concòrdia i del treball ben fet, la validesa dels principis humanitaris front al materialisme cínic. Com que creien en la persona, treballaven per a la persona i feien de la seva labor docent una tasca noble i digna, amb totes les dificultats d'aquest món per vèncer, però sense retre's un punt.

Educaven les mestres i els mestres com D. Pedro Urbina Mínguez. Per això, és just que, per iniciativa de la gent del poble, la gent que ell i els altres contribuïren a formar, les institucions (el nostre Ajuntament, en aquest cas) així ho reconeguin, ja sigui en forma d'inscripció lapidària ja sigui amb qualsevol altra acció que serveixi d'homenatge durador a aquelles i aquells que, humilment, sense escarafalls, dedicaren la seva vida als altres.

**LLuçmajor
Serveis
Informàtics s.l.**

Domingo Alcalà Martínez

C/ Major, 107 07620 - Lluçmajor
E-mail: llucmajorservei@terra.es
www.llucmajorserveis.com
Tel./Fax 971120797 / 609784220

EL PSM demana la intervenció del Govern en la crisi de Yanko

Els nacionalistes culpen d'aquesta crisi l'espoli fiscal i la desinversió en indústria i innovació

El PSM demana una ràpida intervenció del Govern de les Illes Balears per evitar l'acomiadament dels treballadors i el tancament de l'empresa de calçats Yanko de Lluçmajor i d'Inca. Pere Sampol, portaveu del PSM al Parlament de les Illes Balears, ha fet aquestes manifestacions després que Yanko hagi presentat concurs de creditors per acomiadar 90 treballadors, 35 dels quals són tota la plantilla de la fàbrica de Lluçmajor. El portaveu nacionalista recorda que a aquesta greu situació s'afegeixen els recents tancaments de tres fàbriques de calçat a Mallorca i d'una altra a Menorca així com els processos de deslocalització, etc.

El PSM es mostra molt preocupat pel ràpid desmantellament que pateix el teixit industrial de les Illes Balears. Sampol qualifica de "dramàtica" la pèrdua progressiva de llocs de treball d'aquest sector industrial i exigeix al Govern de Jaume Matas que prengui mesures efectives per evitar l'impacte d'aquests reduccions de llocs de feina.

Els nacionalistes acusen el Govern de manca de política industrial i de gastar els recursos en promocions de dubtosa rendibilitat. Segons el portaveu nacionalista "Jaume Matas escatima recursos a la innovació tecnològica que és l'única alternativa per salvar el teixit industrial de les Illes Balears. El Govern es gasta els diners en xaranges promocionals i en viatges caríssims mentre descuida la innovació tecnològica. Aquestes polítiques estan destruint una tasca que s'havia iniciat

en l'anterior legislatura de la mà del PSM".

En una conferència que va pronunciar a Lluçmajor aquest passat divendres, dia 28 d'octubre, el portaveu nacionalista responsabilitza del tancament d'indústries,

d'una banda, la manca d'inversions públiques en investigació i innovació, i de l'altra, la forta competència del sector de la construcció, que xucla capitals dels altres sectors industrials degut als desmesurats beneficis que s'hi obtenen.

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

C/. Born, 29 - Tel. 971 66 04 03 - LLUCMAJOR

Plaça Espanya, 42 - Tel. 971 66 01 54 - LLUCMAJOR

SITUACIÓ ECONÒMICA DE L'AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR

La situació econòmica actual de l'Ajuntament de LLucmajor és deguda a una mala gestió per part de l'equip de govern PP-ASI. Es demostra una vegada més que l'equip de govern és un mal gestor dels euros de la gent.

Això queda demostrat amb la liquidació del pressupost del 2004. Des del PSOE volem recordar que aquesta situació d'endeutament mai no havia existit a l'Ajuntament de LLucmajor, però el batle insisteix a dir que no hi ha crisi – perquè després diguin que els socialistes quan governarem deixarem endeutat l'Ajuntament!. A l'actualitat, el dèficit és de 2,7 milions d'euros, 13 milions de factures a pagar i 20 milions que deuen als bancs. I la situació econòmica no és preocupant? I tant que ho és!

La realitat és trista pers a tots els llucmajorers però és que el PP fa 14 anys que governa l'Ajuntament de LLucmajor i el que ha fet any darrera any es endeutar el poble. Els ciutadans cada vegada paguen més per utilitzar uns serveis que en teoria són públics, però que el PP ha privatit-

zat. Un exemple d'això són les piscines municipals però que avui no és el motiu d'aquest escrit.

Mentrestant i tot que hi ha una ferma denúncia per part de l'oposició i de molts de llucmajorers, l'equip de govern pareix que viu en el "país de las meravelles" i que a l'Ajuntament no passa res, però sí que passa. No només els ho diu l'oposició sinó també els tècnics. És totalment inadmissible que PP-ASI no facin res al respecte. No podem seguir d'aquesta manera. En aquests moments, la situació econòmica de l'Ajuntament de LLucmajor està en "estat de coma" i amb el pas del temps l'Ajuntament "pot morir" si l'equip de govern no fa res.

Des del grup municipal socialista a l'Ajuntament de LLucmajor exigim a l'equip de govern i tal com els ho diu el tècnic, que no es gasti tant en personal, sobretot en gratificacions i hores extres. Des del PSOE mai no ens cansarem de dir que s'hauria de fer un replantejament de per què es fan hores extres i si aquestes són necessà-

ries. També exigim a l'equip de govern que es replantegi si necessiten tant de personal de confiança i assessors. També els instam que es replantegin si són necessaris tants d'estudis i programes que l'oposició no veu i que el poble tampoc no coneix. Des del grup municipal socialista pensam que els estudis i programes, assessors i personal de confiança no han de ser per fer col·locació dels amics de l'equip de govern. El poble es mereix un Ajuntament que faci les coses ben fetes, que inverteixi en prioritats i no en festes, saraus, certàmens i càrrecs de confiança que no se sap molt bé el que fan.

En fi, la situació econòmica de l'Ajuntament de LLucmajor maldament l'equip de govern no ho vulgui reconèixer és preocupant. Des del PSOE exigim que no es gasti tant en beneïtures i que s'ajustin al pressupost tal com els ho diu el tècnic i que es realitzi un Pla de Sanejament immediat.

Antònia Maria Caldés (Vice-secretària General del PSIB-PSOE de LLucmajor i regidora del grup municipal socialista).

CARNISSERIA □ **XARCUTERIA**

**OBRADOR
GARCÍAS**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor
Ramon Nicolau S.L.
(Peugeot)

C/. Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)

ZURICH

La fantàstica història del poble de Llucmajor i la dura realitat de les piscines municipals

Això era i no era un poble, molt ric molt ric, que a poc a poc, sobretot els darrers anys, ho va anar perdent tot. Tenia moltes fàbriques de sabates, ara ja només en són un trist record, quan va començar el turisme es va llançar a l'aventura i va seguir engrandint-se de tresors, ara només queden les runes on ni els que les construïren les volen i no saben com desfer-se'n, i gastant gastant aquest poble ha arribat a ser actualment una riulla de poble. Els que hi viuen no gaudeixen de gaire luxes: les voravies fan llàstima, les cases antigues no han rebut les subvencions suficients per protegir-les (excepte aquelles que són part interessada), l'estètica "forastera" ja s'ha apropiat de tot. L'escola no és suficient ni en espai ni en recursos (l'Ajuntament poca cosa pot fer, el batle ja va demanar el solar als Reis i aquests "d'Orient" també contribueixen al malestar del poble (aviat tornaran i del solar no hem sabut res), l'escola de música també té problemes per homologar els estudis, segons el **regidor de cultura** són problemes d'infraestructura, ascensors, etc. Això no s'havia vist mai! problemes d'infraestructura barrejats amb homologació de titulacions? a Llucmajor TOT ÉS VÀLID.

L'escoleta municipal té uns preus escandalosos al mateix nivell que qualsevol escoleta privada, passa el mateix amb les piscines municipals i tot el que les envolta, tenen preus que de municipals i populars no en tenen res.

No sé el "gastorum" en festes i més festes i altres coses que també augmenten el forat de despeses (actualment el municipi deu uns 3.500 milions de les antigues pessetes segons el publica al Diari de Mallorca el 31 de octubre del 2005) No vull ni parlar de la recent beatificació, perquè no sé si el poble ha contribuït econòmicament en res de tot això. Esperem que no.

Però, una de les coses que més criden l'atenció del nostre govern municipal (no reflectida creiem al seu programa electoral) són les ganes de llogar i llogar (cases per escolletes, per oficines municipals, extensió universitària, escola de música, etc) per poder solucionar segons ells manques d'infraestructures (els propietaris d'aquests edificis, són els grans beneficiats d'aquesta política municipal).

Pero ara ve lo bo! Hem arribat al gran esdeveniment, increïble, ara l'Ajuntament ho regala. Aquest és el cas de les piscines municipals i gimnàs que l'hem regalat, sense pagar lloguer i, a més, donant del poble a l'empresa 95.000 euros per pagar el manteniment, no ens queda més que dir GRÀCIES SENYOR BATLE!!

Un bé de poble que gestionava una empresa privada però que el poble utilitzava a uns preus similars a qualsevol piscina de Mallorca. Es va considerar que prescindir d'aquella empresa IBE (Institut Balear d'Emergències) era el més convenient, l'Ajuntament tenia pèrdues molt exagerades, la gestió no era adient. S'havia d'arribar a la solució actual, i com no, s'hi va arribar, cercant totes les vies possibles, era inevitable l'arribada de l'empresa actual.

Amb la nova situació tot ha canviat.

L'empresa que va guanyar el concurs públic que va dur a terme LLEM-SA, concurs molt ben presentat estratègicament, fet important perquè d'aquesta manera no és requisit que es publiqui el concurs sobre el BOCAIB i d'aquesta manera s'evita l'arribada d'altres "mosques" - és a dir altres empreses interessades en la gestió- enhorabona ho varen aconseguir!

"Xapeua" per l'empresa! Però i el

poble? Per què ara ha de pagar tant per anar a nedar? Per què li fan pagar el preu d'un gimnàs si no hi vol anar (Ja en tenim dos de privats, que per cert no tenen subvencions per afrontar despeses com el manteniment).

L'excusa del senyor batle i el seu equip de govern per donar la gestió indirecta a aquesta empresa ha estat la pèrdua d'uns 40 o 50 milions de pessetes anuals. Si això és cert, el control d'aquesta gestió era totalment inexistent. Tot això no fa més que confirmar el que és evident, així anam, sortint a tots els mitjans de comunicació per coses bastant desagradables.

Ara bé, pagar per pagar creiem que no es del tot rendible, per tant convindria tenir assessors **qualificats professionalment** (no amics), i si fos així això no ens passaria tan sovint.

Solucions del govern municipal per arreglar un poc el tema de preus desorbitats per poder practicar activitat física;

Preus gent gran presentats per l'empresa 25'5 Euros

Rebaixa: 20'5 Euros

Preus gent gran actual: 5 Euros

Ara bé els 20'5 Euros restants els pagarà l'Ajuntament a l'empresa. És a dir tots els llucmajorers haurem de pagar la diferència de la rebaixa que el PP-ASI farà a les persones majors. Política municipal molt definida, suport als grans que ells tenen el vot, menyspreu a la gent jove i famílies amb fills, als fets em remet (no hi ha ajuda per part de l'Ajuntament), el futur no interessa, si que els interessa el passat i el present. Esperem que un dia el futur no els passi factura.

Destacar a la vegada, que els llucmajorers hem de pagar més perquè els nostres veïns - que paguen els impostos

al seu poble- puguin gaudir de les nostres instal·lacions (recordar que no s'han preocupat per diferenciar preus entre empadronats i no).

Llucmajorers, no vos fa mal? que el nostre Ajuntament es preocupi per seguir lluitant per aquella majoria de població que no van a escoleta, ni paguen menjadors, ni paguen activitats extraescolars, ni paguen sabates ni vestimentes cada temporada, ni paguen estudis? Que tenen tot el nostre suport, però creiem que són els que menys necessiten el suport de l'Ajuntament.

I tots aquells joves amb fortes despeses que comencen i que els espera un futur incert en un poble incert. Aquests QUE PAGUIN , CALLIN I ES FOTIN!

No som capaç de sentir res més que ràbia i impotència de veure que abans el nom de Llucmajor era un **LLUCMAJOR** i ara molts ho diem fluixet i amb vergonya, de *ser protagonistes de tantes històries que de fantàstiques per desgràcia no en tenen res*. La realitat supera de nou la ficció (evitaré parlar també de tots els casos relacionats amb tiros al plato en rastrojos, japonesos i festes rocières... per què això

si que és un bon berenar!)

Un suggeriment per a les piscines. Els mateixos preus que ofereix l'Ajuntament de Palma als seus ciutadans. No ens valen els preus publicats al Diari de Mallorca el dia 30 d'octubre del 2005, són preus d'altres pobles que sofreixen la mateixa política, l'empresa del nostre poble també explota les instal·lacions dels pobles d'Alcúdia, Sta. Margalida, etc. I explotará altres municipis que ja es poden anar preparant.

Un que aprofita aquestes pàgines per quedar a ple

Un exemple que ajuda a aclarir els preus. Podem apreciar que les persones que nedaven lliurement (molts dels abonats) actualment es veuen amb una situació molt desfavorida.

	LLUCMAJOR	PALMA DE MALLORCA	
		Empadronats	No empadronats
Matrícula	81 €	(No n'hi ha)	
Abonament familiar 4 persones anual	No existeix (multiplicar 74'92 x 12) = 898 €	185 €	240 €
Abonament familiar 4 persones mensual	74'92 €	28 €	37 €
Abonament individual anual	No existeix (multiplicar 30 x 12) = 360 €	120 €	156 €
Abonament individual mensual	30 € (a partir de 6 anys)	20 €	26 €
Cursets natació 2 dies	80'33 € trimestral	25 € mes	30 € mes
Cursets natació 3 dies	115'02 € trimestral	32 € mes	41 € mes

• Els preus de Palma inclouen reconeixement metge (a Llucmajor ni es planteja)

• A Llucmajor no es pot pagar mensualment els cursets de natació (hi ha famílies que no poden fer front a la despesa)

• Els grans perjudicats: els usuaris de les piscines que anàvem a nedar de forma lliure(nedadors, gent amb problemes físics que necessiten l'aigua com a rehabilitadora, etc) sobre tot famílies (els fills petits no poden fer ús de les instal·lacions que els fan pagar (gimnàs, sauna , jacuzzi...) i els majors pot ser no les vulguin o puguin fer servir.

SOLUCIÓ:

Abonament familiar anual. Des-

compte als empadronats. Ara bé, aquests descomptes han de ser directament des de l'empresa i no mitjançant l'Ajuntament (igual que han fet amb la gent gran) si no, sempre passarà el mateix, l'empresa serà la gran beneficiada i el poble el que surt perdent.

CAL RECORDAR QUE HI HA GENT QUE NO VOL FER ÚS DE LES INSTAL·LACIONS ADJUNTES A LES PISCINES, I AQUESTA GENT ES VEU CLARAMENT PERJUDICADA

També cal assenyalar que els serveis (classes) han de ser impartits per persones qualificades professionalment, convindria revisar currículums

(titulacions oficials) de les persones que actualment estan treballant a les instal·lacions. Punt molt important, degut a que segons el seus administradors (publicat al Diari de Mallorca 30 d'octubre 2005) el servei és de molt bona qualitat. Ens demanem si han assistit a les classes impartides i si realment poden demostrar la formació oficial al respecte. La Comissió de seguiment de l'Ajuntament, creada amb aquesta finalitat, creiem que tenen feina a fer.

Un que aprofita aquestes pàgines per quedar a ple

INAGURACIÓ DE LES PISCINES MUNICIPALS

Grup Municipal Socialista (PSIB-PSOE)

L'equip de govern PP-ASI a l'Ajuntament de Lluçmajor va inaugurar el passat dia 17 d'octubre les noves instal·lacions de les piscines municipals. Ho inauguraren tot sols, ja que poca gent va assistir a la parafernàlia que sempre munten a l'hora d'inaugurar (coques, patatilla, xampany) tot per contentar la gent -amics seus- que hi assistiren. Hi havia poca gent acompanyant les autoritats locals perquè al mateix temps a la porta de les instal·lacions hi havia una concentració-manifestació d'un important grup de llucmajorers. Aquests, es concentraren a les mateixes portes per tal de manifestar el seu rebuig davant la pujada desproporcional del preu de les piscines.

La pujada desproporcional del preu és deguda al fet que la gestió de les piscines ha passat a mans d'una empresa privada i com a conseqüència més immediata de tot això ha estat la

pujada de les taxes en benefici de l'empresa privada i no en benefici dels ciutadans. Una vegada més, PP-ASI han beneficiat el sector privat en detriment dels ciutadans de Lluçmajor. Els llucmajorers es mereixen tenir unes instal·lacions en condicions però que aquestes siguin totalment públiques i no gestionades per cap empresa "amiga" de l'equip de govern. Amb tot això, es demostra que l'Ajuntament de Lluçmajor s'està convertint en una empresa privada. Des del grup municipal socialista a l'Ajuntament de Lluçmajor rebutjam la concessió que ha fet l'Ajuntament a l'empresa privada. Per aquest motiu, tres regidores del grup municipal -Isabel Almagro, Josefina Méndez i Antònia Maria Caldés- ens sumàrem a la protesta. També volem dir públicament a un determinat assessor de l'equip de govern que malgrat a ell li desagradi tothom és lliure de ma-

nifestar-se, de concentrar-se i opinar sobre un tema. És molt desagradable per a tots els qui creim en la democràcia i en la llibertat d'expressió que ens « insultin » pel simple fet de no tenir les mateixes idees. A aquest assessor amb tants d'anys com duu a la vida política llucmajorera li fa falta un poc de " reciclatge democràtic ", recordar-li que la dictadura va acabar fa molts d'anys i que per favor cudi els seus modals. Des del grup municipal, li demanem que canviï els seus modals per "talante".

Per altra part, després de la declaració d'interès social del Club Natació, des de el grup municipal socialista esperam que s'arribi a un acord entre Club, Empresa i Ajuntament perquè el Club pugui practicar el seu esport com fan altres clubs.

RENAULT
ENTRE PROFESIONALES

**CREEMOS EN TU NEGOCIO
TANTO COMO TÚ.**

KANGOO EXPRES CONFORT

desde 7.800€*

PLAN PREVER INCLUIDOS

FINANCIAMOS A MEDIDA

GAMA DE VEHÍCULOS RENAULT

Sea cual sea tu negocio, en Renault apostamos por él, ofreciéndote siempre la gama más amplia de vehículos comerciales: Kangoo, Trafic, Master y Master Propulsión. Que además se adaptan a las necesidades de tu negocio. Sabemos cuanto esfuerzo e ilusión pones en tus proyectos, por eso te lo ponemos fácil dándote la mejor financiación a tu medida y el mejor precio.

* Impuestos y matricula no incluidos

RENAULT LLUCMAJOR

BARTOLOMÉ JAUME NADAL S.A.
Ronda de Mitjorn, 123 - 07620 Lluçmajor
Tel. 971 660140 - Fax 971 661653

CAVIL·LACIONS

El passat diumenge 23 d'octubre, els ciutadans de Llucmajor, poguérem beranar, amb una pàgina completa al diari "El Mundo", presidida per una fotografia del Senyor Batlle davant la nostra Casa de la vila, envoltat de la informació d'un forat ben fondo als comptes de tots.

Fins a la data, no m'he assabentat de cap rectificació, aclariment, desmentit, negació, etc., per part de l'equip de govern, de l'esmentada crònica. És veritat que no totes les notícies que surten al mitjans d'informació han de ser comentades, contradites o corregides; i també és veritat que els escrits periodístics, moltes vegades, no són un exemple d'exactitud, contrast, equanimitat i bon fer.

En el cas que ens ocupa, crec que el ciutadans que, al cap i a la fi serem els que haurem d'eixugar el banyat si hi ha aigua, ens mereixem una informació molt clara de la verdadera situació de la tresoreria del municipi, que ens aclaresqui

duna vegada, si això és possible, l'onada de rumors, dubtes, mitges-veritats, intoxicacions interessades, etc.; que fa un temps van circulant, dins els cercles ciutadans i que no crec que convinguin a ningú.

Al meu parer, la informació hauria de contenir, com a mínim, els següents apartats:

I. Els deutes a proveïdors i la seva antiguitat. Estan dintre dels terminis normals de pagament i els terminis acordats i quines quantitats en cada cas.

II. El muntants reals dels crèdits bancaris disposats a càrrec del municipi; no el crèdits pont o amortitzables per altres instàncies.

III. Les operacions de tresoreria que es van renovant contínuament i disposades al límit es converteixen en realitat en crèdits purs.

IV. Quines obligacions garanteix l'Ajuntament a Llemsa i aquesta no podrà fer front al

seu pagament. Vull aclarir que, al meu pensar, aquest apartat, no implica de cap manera la seva irregularitat. Totes les empreses han d'amortitzar partides i el que ens interessa és saber l'import real de les obligacions assumides.

V. El cobraments pendents realitzables i el fallits, amb criteris de prudència.

VI. Quin marge d'endeutament tenim, estant prop dels límits legals. Quina capacitat de maniobra tindrem per realitzar inversions necessàries en el futur.

Crec que la tasca dels nostres polítics no es gens senzilla, a vegades ingrata, poc valorada i

moltes enutjosa, però les virtuts i defectes són ben coneguts, no és en absolut obligatori i cas que es faci massa feixuga, el remei és fàcil.

Acabarem amb una malesa. A la cúpula del PP de les Illes n'estan avisats i al cap, de les veritats; o sols es la nostra falta de pes polític, no demogràfic, el que va fer minsa la representació institucional, sense menystenir ningú, a les nostres Fires. Mirarem els mitjans de comunicació després del proper Dijous Bo, que a més és dia feiner i traurem les nostres conclusions.

Estigueu bons i fel·lçons.

U.L.L.Q.

FIAT

Servicio Oficial

TALLERES

CAÑELLAS - ROTGER

Calle Hispanidad, 17, 18 y 19 - Teléf. 971 66 06 47 Fax 971 66 00 20
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

SA PARADA DE SES CEBES

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS "SON REYNÉS" DE S'ESTANYOL

Idò ja hi tornam a ser a sa parada de ses cebes, va dir aquell. Feia uns anys que s'Estanyol pareixia (només ho pareixia) el lloc que tots els estanyolers i estanyoleres volem: un redol de pau. Han passat uns quants estius des que el Consell Insular de Mallorca ens va donar, a l'Associació de Veïns "Son Reynés", el Premi Medi Ambient per haver conservat el seu entorn amb els valors naturals que el fan carismàtic, i amb l'acció humana mínima sobre el medi.

Hom deu haver sentit parlar de la filosofia oriental Zen. Els arquitectes Zen deien que per construir una casa sobre un turó s'ha de demanar al turó com la vol. La casa s'ha de confondre amb el turó, n'ha de formar part d'ell. Ja estam que la urbanització de Son Reynés no té l'encant de la part vella de s'Estanyol, és completament geomètrica, rectangular. El port esportiu tampoc no té l'encant del Mollet. Però els humans tenim la capacitat d'aprendre, i abans de fer més animalades, pareix ésser que a S'Estanyol s'hi ha anat congregant una gent que li va demanant al propi s'Estanyol com vol que hi visquem...

Tenim l'esperança que els segurs moviments que s'estassin fent per tornar envestir el tema de l'ampliació, un cop el PP va haver guanyat les eleccions autonòmiques, tindrien alguna mena d'inclinació intel·ligent de cap a l'indret on inevitablement la volen construir. I en aquestes circumstàncies va aparèixer la Llei de Ports, la qual només considera am-

pliació a un 30% dels amarraments existents; més ja no són ampliació, sinó port nou, i això precisa informe vinculant del Consell Insular, Institució els representants de la qual ja s'havien pronunciat clarament al respecte, indicant que consideren adients algunes ampliacions en llocs ja massificats i de caire turístic, però no en indrets residencials i amb valors naturals emparats per la Llei.

Estàvem aquests darrers estius vivint aquest impasse, quan la tranquil·litat es va veure truncada aquest estiu pel tema de la contribució especial per la xarxa d'aigües, sobre la qual us vàrem informar el mes passat, però encara amb aquest tema bullint, vérem anunciat que estava en exposició pública l'Estudi d'Impacte Ambiental del mateix projecte d'ampliació de l'any 1993 (!!!). El Govern anuncia al BOIB que, com que el projecte i la seva Concessió estan anul·lats per manca d'aquest document, idò els promotors n'han presentat un, i així poden tirar endavant la mateixa monstruositat que, com tothom sap, no només duplica el nombre d'amarraments, sinó que multiplica quasi per set la superfície, ja que molts d'aquests amarraments ho són per a vaixells de 25 metres (!!!). Per molt que diguin els promotors, pensam que no és casual que la construcció de vivendes per a 5000 persones vora la Platja de Sa Ràpita vingui acompanyada d'aquest anunci. També pensam que les autopistes no es fan per sí mateixes, sinó que van cap a llocs

on s'hi pensa construir molt. La pròpia ampliació no és una boja monstruositat només per sí mateixa, per tot allò que destruiria, sinó que cobra més sentit amb les construccions que s'hi farien i l'inevitable canvi que es produiria a S'estanyol.

... I ja hi tornam a ser a sa parada de ses cebes. Ens reunírem al GOB representants del propi GOB, la nostra Associació, PSM, UM, EU-VERDS i PSOE, així com el nostre advocat Pep Carrillo, del despatx de Toni Marroig, que com tothom sap és la persona que realment va trobar els motius jurídics que aturaren l'ampliació. Tothom va posar fil a l'agulla i anàrem configurant al·legacions.

Tenim moltes esperances que, novament, no es pugui dur a terme el projecte, perquè hi ha una sèrie de coses de molta envergadura que no han tingut en compte els promotors, o si, però els haurà traït l'excés de confiança de sempre amb el partit interessat en el Govern, el qual ha fet trampes a la pròpia Llei de Ports, per tal de donar temps a entrar el projecte per la porta de darrera (la Llei entrà en vigor el 3 de juliol, menys dues disposicions que hi entren tres mesos més tard, just els necessaris per treure l'EIA a exposició pública). El projecte se situa sobre una ANEI, destrueix més de dues hectàrees de posidònia en plena zona LIC (aquesta planta natural que el President Matas diu voler protegir). Com sempre, confon la *inclusió* el Mollet amb

la seva *desaparició*, i una sèrie més d'irregularitats més que suficients perquè qual-sevol Tribunal ho suspengui immediatament.

Tothom haurà vist a la premsa que el Consell Insular de Mallorca ha confeccionat ja l'informe, que encara que segons les premisses que pretenen aplicar no seria vinculant, informa de manera molt contundent contra aquest projecte, bàsicament pels motius abans esmentats. Pot ser el Govern de les Illes sigui l'amo del carrer, per majoria absoluta, però no es pot botar semàfors en vermell.

Pot ser que els promotors hagin presentat a l'Ajuntament de Lluçmajor 6000 al·legacions a favor de l'Estudi d'Impacte Ambiental presentat, però els partits i entitats que n'hem fetes en contra representam a un bon tros més que la meitat de la població de les Illes. L'EIA és impresentable, com sol ser habitual, ple de subjectivitats sense fonament científic, i ha estat fàcilment rebatible.

En definitiva... ens estimaríem més arribar a un acord amb els promotors i el Govern per a una cosa raonable, sostenible, però si hem de moure altre cop el cul, el mourem. No deixarem que es destrueixi S'Estanyol, i esperam ajut de tota aquella gent de Lluçmajor que també gaudeix de s'Estanyol com és, i no vol passar per l'experiència que ja s'ha passat a S'Arenal.

Fira i mostres artístiques

Miquela Nicolau. "Diàleg" Oli damunt fusta 150 x 110 cm

Francesca Clar

Són ja una seixantena les exposicions que enguany han obert les portes a Lluçmajor el cap de setmana de la Darrera Fira. Provarem de fer-ne una ressenya general malgrat no em sembli tasca senzilla, com tampoc no ho deu ser per al visitant atendre les diferents propostes, mantenir l'entusiasme inicial, o simplement projectar el recorregut damunt del caòtic plànol del programa d'actes.

Les manifestacions majoritàries continuen sent les de pintura; hi predomina una figuració de caire descriptiu i sovint idealitzadora de la realitat. Tot i així, com cada any són molts i variats els enfocaments plàstics, els procediments, la destresa tècnica

ca i el nivell de qualitat d'aquestes mostres.

La primera a inaugurar-se fou la de Joan Calafat, al celler de Ca s'Hereu, convidat per l'Ajuntament en una mena de reconeixement per haver estat un dels pioners de l'actual rebull expositiu a les Fires. Era el temps de la recuperació econòmica després de l'aridesa de la postguerra, i s'havia estès el gust artístic per una mimesi de posat academicista. Hi trobam aquesta tendència en la seva pintura: una composició rígida sotmesa a un dibuix nítid i ben detallat, el modelatge del volum mitjançant el clarobscur, i l'interès per l'harmonia cromàtica, les lluentors i els reflexos.

Dins d'una estètica

semblant, enguany sobresurten les natures mortes de Salvador Barrera, pel seu refinament sensual. Ernest Forteza d'altra banda, es decanta per un cert exotisme, tractat sota una penombra simbolista.

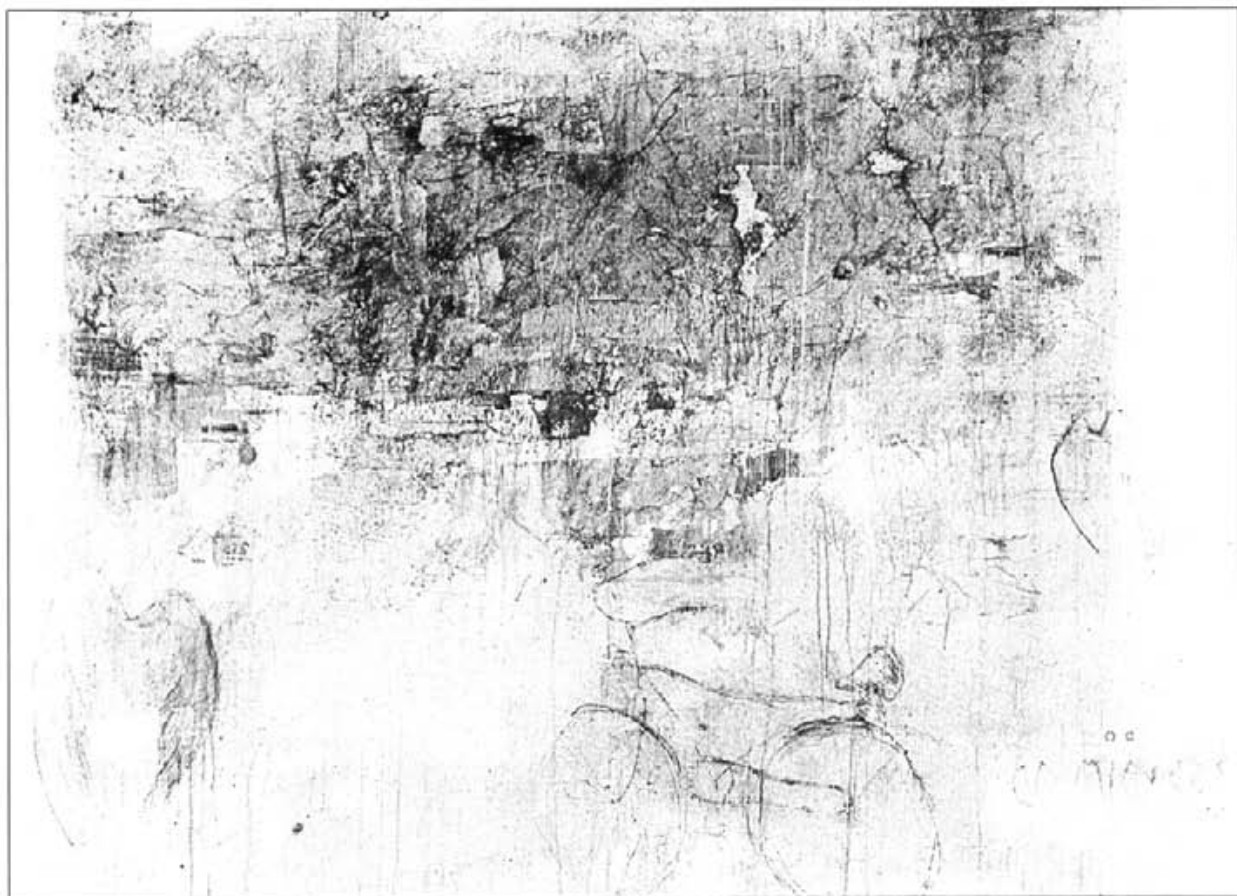
Però les exposicions més nombroses són aquelles on és palesa la influència dels moviments impressionista, postimpressionista i modernista. La fascinació pel paisatge, per la seva llum canviant es transcriu ara, amb el joc del color. Són treballs on l'artista deixa constància del seu sentir i de la seva personal manera de fer.

Així, l'ampla i lleugera pinzellada de Pascual de Cabo, amb la seva capacitat de síntesi i de suggestió; la qualitat untuosa de les marines de Rosa M.

Cendra, o la mirada sensitiva i bellugadissa arranjada en un tapís de ritmes i tocs de color de Pere Martí Montserrat.

Abans de centrar-me en l'obra de Velcha Velchev, caldria esmentar la de dues pintores: Francisca Garcies i Miquela Nicolau. Si bé llur llenguatge és prou diferent, s'endevina en elles quelcom de comú, una sensibilitat parel·lela. Val a dir que ambdues han assimilat el bagatge artístic de la modernitat contemporània des d'una actitud oberta i moderada, calmosa.

La plàstica de Miquela Nicolau conforma un món íntim decadent. Plans comàtics, veladures i degotissos d'oli, arreparen empremtes d'una figuració plena de referèn-

Vecha Velchev. "Nuevos caminos". Tècnica mixta damunt llenç, 195 x 130 cm

48

cies a l'efímer de la joia de viure, i a la concepció d'una feminitat ancorada en la tradició i lligada a un passat generacional. L'ús d'un collage de materials tals com roba antiga, rantes o pa d'or atorga un lirisme esdolceït i malenconiós a aquestes composicions.

La de *Francisca Garcés* és en canvi una obra més fresca, de traçat àgil, serenament estimulanti i d'un gran domini tècnic. La seva temàtica —natures mortes, paisatge urbà, interiors...— dona prioritat a la immediatesa expressiva i al plaer creatiu.

VELCHA VELCHEV

L'any passat per les mateixes dates Velcha Velchev (Dimitrovgrad, 1959)

ja presentà a Lluçmajor un recull del seu treball, on s'apreciava l'evolució i semblava encetar nous camins; ara, a l'exposició de Can Bernadí, hem trobat —a la seva pintura més recent— un afermar-se en el qual s'albirava.

L'artista serbi ha anat depurant les seves composicions de l'excés barroc d'una figuració al·legòrica, decantant-se darrerament pels amplis camps quasi monocroms, renunciant a qualsevol projecte previ al mateix acte de pintar.

Fons i figura ja no són entitats dualistes, sinó integrants d'un tot expressiu gairebé informal i de cada cop més abstracte. Es manté la inclinació pel tractament matèric, per la grafia, pel collage, però se cerca amb ímpetu l'alliberament de les coaccions de la raó en el procés de realització

del quadre.

La creació correspondria doncs al coneixement intuïtiu, a l'instint i a les incidències de l'atzar, en un intent de copsar el fluir de l'energia del "jo". Hi ha així, una voluntat d'equilibri entre el gest o impuls espontani i la consciència del pintor atenta al succés.

Parlar de "pintura d'acció" limita massa el sentit, el seu motiu és més bé el contingut espiritual: una fe en el nostre potencial anímic, en la seva força creativa.

Si la memòria no em falla, el pintor Antoni Tàpies es referia als "objectes de poder" com a elements culturals amb la virtut de fer-nos pressentir el misteri del que és transcendent, immaterial. Objectes captivadors carregats de la química activada en l'acte d'execució. Aquest és, tal

vegada, el magnetisme de les darreres obres de Velcha.

Són quadres introspectius —una capbussada a l'interior—, nascuts de la superposició de capes de pintura, enmig de les quals apareixen encara retalls del record, paraules o reflexions, vells dissenys, anhels de l'ànima.

També vinculats a la poètica del "povera" i plens de simbolisme, els seus petits objectes escultòrics ens remetien, d'altra banda, al "ready-made" de Marcel Duchamp, modificat i transformat des d'una actitud estètica.

Als qui vulguin seguir les propostes d'aquest artista plàstic, assenyalar que la galeria Fran Reus de Palma n'ofereix una nova mostra a partir del 3 de novembre.

Gloses i cançons

Guillem Oliver

Era el dissabte de la Darrera Fira, un bon dia per tastar rostit i verdures ecològiques i hi vàrem apuntar a aquesta bauxa; fèiem alguns viatgets carregats amb plats i tassons cap a les taules que hi havia preparades enmig del carrer, en un dels dits viatges jo duia un parell de tassons de vi a les mans i quan arribava a la meua taula va saludar madò Antònia des Pujol i va dir:

Quan me muriré diré
en es quatre que em duran,
que em possin dins un celler
baix de sa bota més gran;
que beguin fins que en voldran
i en tornar, ja pagaré.

Ens va fer gràcia i per això la reproduïm avui aquí. I per no sortir de la família diré la glosa que em contà l'amo en Miquel d'es Pujol o de Son Coll referint-se a la fira en el sentit que antigament la gent comprava el que més necessitava i intentava vendre el que més nosa li feia:

L'amo Antoni va nar a fira
amb un viatge de moc,
i no el va despatxar tot,
perquè tothom ja en tenia.

¡Descúbrete!

¡Muestra tu cara más actual!

Con nuestras nuevas monturas progresivas especiales para monturas pequeñas, podrás llevar las últimas tendencias con la mejor calidad de visión.

¡No renuncies a la moda!

**OPTICA
LLUCMAJOR**

**Montura de moda
+
lentes progresivas
orgánicas**
especial monturas pequeñas*

por: **189€**

*En función de rangos del fabricante.

M. MAGDALENA MULET COLL
OPTIC - OPTOMETRISTA

Plaça Espanya, 24 - Tel.: 971 66 17 17
LLUCMAJOR

EL LLEGAT DE BARTOMEU FONT OBRADOR

Cristòfol Carrió i Sanxo

Per complaure les meves curolles d'apassionat per la història, vaig descobrir la nostra procedència i la del lloc on els vents del destí ens han dut a passar els dies de la pròpia existència. Per això, m'hagués agradat conèixer personalment l'historiador i llucmajorer de soca-rel Bartomeu Font Obrador. Aquesta il·lusió no va ser possible fer-la realitat, doncs la mort el sorprengué i se'l va endur al repòs etern. Tenia molt d'interès en donar-li les gràcies i expressar-li la meua admiració per la seva gran obra que ha realitzat per a la nostra ciutat de Llucmajor, doncs no hi ha dubte que es tracta d'un personatge singular que ennobleix la nostra terra.

Dels vuit toms, només n'he llegit dos, però ja m'he adonat que no es tracta d'una història de la ciutat de Llucmajor, sinó de la seva completa història, que transcendeix els àmbits locals per incorporar-se amb total

dret a la millor historiografia de Mallorca.

Pens que davant una magna obra de tal magnitud i qualitat no importa massa si està redactada en un o un altre idioma. Quan una obra és tan admirable, no hi caben fronteres i es pot catalogar d'universal. En el cas que ens ocupa, les publicacions de Font Obrador són el resultat d'una exigent recerca històrica.

El Dr. Font Obrador es pot definir com el millor coneixedor de la geografia del sud de Mallorca i en aquest terme ha dedicat la seva vida, desentranyant els seus punts obscurs i els seus enigmes. Els seus volums són la prova evident dels desvetllaments d'un home not (mot emprat per Llompart de la Penya) peculiar, que ha gratat dins la història, amb bases sòlides i de documentació original. Aconseguint una monumental obra, farcida de petits detalls que cal conèixer i estimar, doncs són fets que su-

mats defineixen la grandesa i prosperitat d'un poble, del qual els protagonistes són els llunyans avantpassats, són l'ahir que ens explica el ser avui.

Roman Pinya digué d'en Font Obrador: Més que destacar els aspectes intel·lectuals de la seva obra, els títols acadèmics, o les seves quantioses obres és prou destacable la seva persona que ha possibilitat tants bons fruits.

La bona tasca feta per Font Obrador és un viu testimoni de l'arqueologia balear i de la tràgica batalla que incorporà el nom de Llucmajor a la Història.

És una rica fermança immensurable que fil per randa, amb una admirable constància feta sense defallir, ens ha llegat el qui, l'any 1999, va ser anomenat fill il·lustre del seu poble nadiu. Sens dubte que es tracta d'un personatge, dels que haurien de ser eterns. D'ell, com de la seva paisana Ma-

ria Antònia Salvà, sempre perdurà el seu bon record i reconeixement per les seves respectives aportacions d'aires llucmajorers.

La llarga trajectòria del Cronista de la Ciutat de Llucmajor, en el camp de la investigació històrica de la contrada del migjorn, és per tots ben coneguda. Ha estat un vertader erudit sobre temes de la nostra història, dedicat amb apassionament durant la millor part de la seva vida a la tasca pacient i, de vegades, ingrata d'escorcollar nombrosos documents com a testimonis i dipositaris del nostre passat i que romanen entre la pols dels arxius.

Quan una exhaustiva obra d'investigació arriba al punt culminant, es fa mereixedora d'una paraula d'agraïment. N'estic segur que em faig portaveu de la gent, de la llenca més ample de Mallorca, expressant de manera pòstuma, així: gràcies Bartomeu Font i Obrador!

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Moserret, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

- Embolits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

No sé com ho he de titular

Jordi Granados

Fa uns dies, un bon amic, SB, em va felicitar per l'article titulat "Què poden pensar..." del passat mes de setembre. Li ho vaig agrair perquè poques vegades t'aturen per dir coses com aquestes. Aleshores em digué: "Et donaré una primícia"...Li vaig dir: idò venga!

Va afegir, fixa't en un paisatge que hi ha a devers cinquanta metres de la Plaça Reina Maria Cristina (centre de s'Arenal) i ja em diràs coses.

Avui, 7 d'octubre (quan escric aquestes línies) m'hi he acostat i com que no creia el que veia, me n'he anat a casa a cercar la càmera de fotos i les he fetes.

Crec que els comentaris hi són de més.

Que cadascú es faci la composició de lloc i pensi fredament, si AIXÒ es pot tolerar; si AIXÒ és el que ens mereixem els arenars (em consider un d'ells perquè fa més de 42 anys que hi visc) i què en podrien pensar els que ens visiten, si arriben a veure AIXÒ.

Parlant amb alguns veïns d'aquesta "relíquia turística", em comentaven que quasi cada setmana treien als contenidors les restes d'alguna moto robada que havia estat desfeta allà mateix. Que ja havien tengut problemes amb algunes de les "persones" que feien aquesta "feina". Que s'havia avisat les autoritats... però pel que hi vaig veure, sense cap tipus de reacció. Com és lògic no diré els noms d'aquests senyors per tal d'evitar qualsevol tipus de represàlies.

Ja deia jo a l'article de setembre que si continuàvem mirant per la zona, segurament trobaríem coses més grosses. No ha passat gaire temps i gràcies a la informació de S.B. hem vist AIXÒ.

No em vull allargar més, l'única cosa que deman a les nostres autoritats, és que deixen anar tants

d'esponjaments, passeigs, edificis singulars, museus i altres "detallets" i que posin solució al que tenim, perquè AIXÒ és aquí, i aquí teniu les proves, la resta encara ha d'arribar i al pas que anam, crec que serà com la famosa dita de "Largo me lo friáis..."

Entre uns i altres, la cosa no s'acaba... "Qui bé ferma, desferma millor"

Jordi Granados

Els primers dies d'octubre han estat bastant agitats pel que fa a notícies sobre l'estat de la nostra zona llucmajorera de s'Arenal.

Primer va ser una plana sencera on diferents veïns de la zona es queixaven de tot allò que nosaltres ens queixàvem des de fa temps, com per exemple:

Σ l'estat de les voravies, que són un perill per a la integritat física de les persones i no diguem del que suposen d'impediment urbanístic per a qui pateix alguna discapacitat física.

Σ Neteja dels carrers i voravies.

Σ Estat en què queda la plaça del mercat, els dijous al migdia, després que es retirin els punts de venda.

Σ Falta d'il·luminació en algunes zones.

Σ Inundacions a la zona baixa de s'Arenal, com a conseqüència de les pluges quan són abundants.

Σ Escassetat de vigilància i d'actuació contra els trilers i vándals que organitzen els saraus nocturns assaltant bars i comerços.

Això és una mostra de coses que es deien i algunes que quedaren dins el

tinter.

Tot i que a dir ver l'article que em va cridar més l'atenció pel seu "fons", va ser el del passat 4 d'octubre sobre cala Blava/son Verí (DM)

En aquest, les nostres autoritats municipals recriminaven a "Demarcació de Costes" la NO REPARACIÓ de la il·luminació destrossada en els passeigs de baixada a la mar.

La il·luminació és construïda i emplaçada al terra als costats del passeig, amb la qual cosa la facilitat perquè els vándals les trenquin o que s'espenyin a causa de la humitat i l'aigua de la pluja que es filtri és vertaderament gran.

Aquí és on comença el partit de "tennis":

Treu l'administració: l'adequació de les baixades amb escalons de pedra i bancs es va fer l'any 2001, quan el President Jaume Matas era ministre de Medi Ambient.

15-0

Rest a l'Ajuntament de Llucmajor: accepta les obres perquè són una gran millora en una zona de la qual no s'ha preocupat gaire fins a aquest moment.

15-15

Treu Demarcació de Costes i diu: "Nosaltres ens encarregam d'executar

l'obra però el manteniment és feina de l'Ajuntament de Llucmajor".

30-15

Rest a l'Ajuntament de Llucmajor i diu: "Sens dubte ha de ser Costes qui es faci càrrec d'aquestes reparacions, perquè les obres les realitzaren ells".

30-30

Treu Costes: contesta als veïns i diu: "Això és igual que quan l'Administració central construeix una escola, després l'Administració local és qui n'assumeix les reparacions".

40-30

Rest a el Consistori i diu: Instarem Costes per tal de cercar una solució i que es repari l'enllumenat.

40-40

I el partit que no s'acaba, i no s'acaba...però els únics que continuaran patint la indiferència tant d'uns com dels altres seran els de sempre: ELS VEÏNS DE LES ZONES DE CALA BLAVA, SON VERÍ I S'ARENAL.

Ah! Ja me n'oblidava, senyors de Demarcació de Costes i senyors del Consistori llucmajorer: quan ens tornareu el pas lliure per la costa, per davant de la casa de Son Grauet?

Sa penya d'es falcó

La metamorfosi

La trista història de com la societat COMPLEX ESPORTIU DE VILASSAR DE MAR SL es va convertir en GESPORT BALEAR SL.

L'infant nasqué a Barcelona el 6 de juny de 2001, segons consta al Registre Mercantil de Barcelona. Els

seus pares foren el Sr. Ramon Valero Guerrero, de Sant Boi de Llobregat i el Sr. Carlos Costa Masferrer, veí de Barcelona, els quals establiren el domicili de la "criatura" a Vilassar de Mar, al carrer de la Muralla, 110. No devien ser molt rics, només li posaren, de

dot, 3.100€ al registre.

Les relacions "familiars" i/o "econòmiques" de la parella no devien anar gaire bé ja que el 4 de març de 2004, davant d'un notari de Manacor, D. Miquel Riera Riera, D. Carlos, un dels progenitors, va renunciar a la "filla", i en lloc

seu, es nomenà un administrador Solidari, D. Javier Aguado Lara, que farà de parella de D. Ramon, per tenir cura de la "criatura" que, amb el trasllat de residència de Vilassar al polígon de Son Castelló de Palma, es converteix en filla adoptiva de les Illes, i, en

comptes de "minyona", passa a ser "nina".

Però no acaba aquí el tragí de la criatura. El 4 de març de 2005 (just un any després), D. Ramon torna a canviar de parella i aquesta vegada s'aplega, davant de la notària de Petra, Da. Maria Magdalena Sans de Gelabert, amb D. RAFEL NADAL HOMAR, major d'edat, de nacionalitat espanyola, veí de Porto Cristo (Manacor), com a "administrador solidari". La "parella" canvia el nom de la "nina" i li posen GESPORT BALEAR SL, i li traslladen el domicili al C. Ferrers, número 8, del Polígon industrial de Manacor.

De la nova unió, n'hem perdut el fil, però l'altre dia de pagès, llegírem al Diari de Mallorca, que a la "nova mallorquina", el seu creador Ramon, juntament amb el seu nou soci Rafel, incrementen el patrimoni de la "pubila". L'experiència en qüestió de "foment, formació, divulgació, promoció i assessorament d'activitats" físiques i esportives de RAMON VALERO GUERREIRO, el presitigi i la coneixença de RAFAEL NADAL HOMAR a Manacor, on és regidor d' Hisenda (PP) i per més pobles, com a germà del futbolista Miquel Àngel Nadal, han fet el miracle que en uns mesos ja gestionen les piscines d'Alcúdia (PP-UM), Santa Margalida (PP) i Lluçmajor (PP-ASI).

La dot de la "nineta" creix a marxes forçades i, segons hem pogut saber, hi ha uns quants pobles més on també governa el PP (Campos, Felanitx, Capdepera i Lloseta) que han iniciat les obres de les (seves??) piscines climatitzades.

des.

La passada legislatura, l'Ajuntament va fer als ciutadans del poble que els votaren (i a la resta també) una piscina coberta (amb els doblers de tots). Complí així el que havia promès al programa electoral. Tot el poble estava més content que unes castanyetes. A la propera legislatura va treure més vots i aquesta vegada, com si fossin nins després d'haver-nos deixat xupar un poc el caramel, ens l'han pres. L'Ajuntament ha donat les instal·lacions, i les piscines, a una empresa de fora perquè faci la competència als dos gimnasos que hi ha a Lluçmajor.

Diuen que hi tenien moltes pèrdues. Els qui les explotaran hi pensen tenir molts de guanys. No haguessin pogut intentar empatar-hi encara que haguessin hagut de pujar els preus? Tan mal administradors són que, a més de vendre el patrimoni del poble (solar a son Verí Vell), llogar per 125.000 pessetes mensuals, durant cinc anys els terrenys de l'escola privada de son Verí Nou... Ara, a més de les piscines per dues dècades, els paguen un lloguer de quinze milions anuals????

A açí magre tot són mosques, i el nostre és un poble en el qual s'ha acabat la indústria del calçat, l'autopista i la dificultat per entrar al centre de la ciutat, a causa d'una pèssima ordenació circulatoria, no ajuda gens al comerç. S'Arenal, de cada dia està pitjor. Les arque municipals, a - 36,7 milions d'euros. Mentrestant, als polítics, assessors, parents, amics relacionats

amb els negocis de l'Ajuntament, de cada dia els lluu més el pèl i això no són fets que ens facin pensar en l'eslògan que s'inventaren d'allò de "El millor Lluçmajor"

DECRET DE BATLIA

- **Promociones Arabeasco 2000** ha cobrat les següents factures:

- 20/07/05: **1.392 euros** (231.609 pta) per la redacció del Pla d'emergències a les oficines municipals.

- 2/9/05: **1.392 euros** (231.609 pta) per la redacció del Pla d'emergència del quarter de la Policia.

Ja fa molts de mesos que es paguen plans d'emergència. És cert que tenim un Ajuntament que té les oficines repartides amb moltes dependències, però comença a ser hora de tenir tots els plans acabats.

- **Eduardo Vellibre Roca** ha cobrat per honoraris "execució contracte":

- **2.900 euros** (482.519 pta) pel mes d'agost

- **2.900 euros** (482.519 pta) pel mes de setembre

Aquest senyor també fa moltíssim que cobra de l'Ajuntament de Lluçmajor per diferents motius. Aquesta vegada no hem pogut aclarir què executa amb el contracte que li feren.

- **TAO-Tècnics** ha cobrat **68.789,64 euros** (11.445.633 pta) per la implantació de la Informació Ciutadana, el Pla de Modernització i altres assistències informàtiques pels mesos de juliol, agost i setembre.

N'ha gastat molts de doblers l'equip de govern municipal en assistències

informàtiques, plans de modernització i informació ciutadana. Pot ser els ciutadans estaran més informats però, amb el que costa, no hauria de passar com amb les piscines: que una vegada estigui tot en marxa i en comencem a veure els fruits, els papers costin quatre o cinc vegades més que ara.

- **Miguel Salvador Cibrán** ha cobrat **1.833,33 euros** (305.040 pta) per assistència tècnica i gestió i organització d'activitats esportives el mes de juny.

Algunes assistències tècniques, com aquesta, són pràcticament contractacions d'assessors o càrrecs de confiança encoberts. Segurament deu fer feina, però les feines que es converteixen en tasques habituals a un Ajuntament, o a qualsevol administració pública, han de passar a ser un lloc al qual qualsevol persona s'hi ha de poder presentar, no un lloc per col·locar gent a dit.

- **ZARCO CONSULTING SL** ha cobrat **9.944,31 euros** (1.654.593 pta) per consultoria i assistència, coordinació i gestió Agenda Local 21 durant els mesos d'abril, maig i juny.

En dos anys justs, l'Ajuntament ha gastat 62.361,63 euros (10.376.102 pta) en matèria d'Agenda Local 21, que havia de ser la planificació estratègica del terme municipal feta en clau de sostenibilitat i d'una manera molt participativa i per això es va constituir un Fòrum. L'Ajuntament va convocar totes les entitats del terme per explicar-ho: s'havien

de crear diferents comissions (medi ambient, cultura, educació, patrimoni, qualitat de vida) amb representants de totes les entitats.

Les comissions no s'han creat, del Fòrum no n'hem tornat a sentir a parlar, però l'equip de govern municipal continua gastant.

I parlant de gastar, aquí teniu un llistat de despeses d'activitats molt s'arenaleres:

FESTA DEL ROCÍO

- **TOT ESPECTACLE** ha cobrat **6.090 euros** (pta) per l'actuació del Coro Rocio Brisa Marina Marisma..

MOSTRA DE VINS I EMBOTITS

- Antonio Jiménez Ordoñez: **2.058,82 euros** per repartir cartells i quadernets.

- Viatges El Corte Inglés S.A.: **598,12 euros** pels viatges d'un expositor de vins.

- AGORA EDICIONES: **800 euros** per publicitat i promoció.

- MÁLAGA SIERRA BLANCA S.L.: **48 euros** per combustible vehicle amb motiu mostra vins i embotits

- SARTON CANARIAS SA: **59,50 euros** per tres estants.

- CARIBBEAN PICTURES SL: **2.398,56 euros** per la realització de vídeo i fotografies.

- CLAVE DE PUBLICIDAD SA: **2.366,40 euros** per la realització original de premsa (4 publicacions)

FESTIVAL FLAMENCO

- Jesús Pérez Gil García: **300 euros** per repartir pòsters Tango Spirit

- Imprenta GRAFIMA: **1.740 euros** pels cartells i disseny exposició fotos

- Lloguer exposició fotos: **1.817,30 euros**

- Casa d'Andalucia de Balears:

• **290 euros** per la presentació del cartell del Concurs de Cante Flamenco

• **995,20 euros** per la celebració del sorteig seleccionats Cante

- AGORA EDICIONES: **800 euros** publicitat (ràdio) Concert Tango Spirit

- TALLER DE VARIEDADE: **2.470 euros** pel Muntatge video actuació Tango Spirit

- Juan Garcia Campos: **72,40 euros** per dinar de treball amb organitzadors Festival Flamenco.

- Mesón Sacaba Mar SL: **40,10 euros** per dinar de treball amb organitzadors Festival Flamenco.

- RESTAURANTE LA TEJA: **34,60 euros** per dinar de treball amb organitzadors Festival.

- SES CANYES VERES SA: **147,77 euros** per dinar de treball amb organitzadors Festival.

- Jaime Rigo Llabrés:

• **382,41 euros** per 14 dinars per Concurs Cante Flamenco

• **243 euros** per 10 dinars obsequi a Grup Tango Spirit

- Manuel Antonio Barceló Azarola: **219,20 euros** per dinar obsequi a Grup Tango Spirit

- OILINVEST ESPAÑA SA: **40 euros** per

combustible.

- PARRA SÁNCHEZ TOURS SL: **1.124,36 euros** per viatge i estada 5 dies a Sevilla i Màlaga.

- SUN MANAUS SL: **201 euros** per estada a hotel propietari exposició Cante Flamenco.

- Hotel Amic Horizonte SA: **4.361 euros** per estada a l'hotel dels membres del Grup Tango Spirit.

- FRONTIA SA: **11.874,38 euros** per 8 bitllets d'avió Narita (Japó)-Mallorca (anada i tornada)

- VIAJES ORIPPO SL: • **2.552,85 euros** per 13 bitllets d'avió Sevilla-Palma-Sevilla.

• **2.544,07 euros** per estandes i bitllets d'avió.

• **1.694,01 euros** per set habitacions d'hotel.

• **323 euros**, diferència bitllets avió jurat Cante Flamenco

- Premis:

• Premi insular: Francisco Benítez Vázquez: **1.500 euros**

• 1r premi: José León Romero: **6.000 euros**

• 2n premi: Antonio Porcuna Mariscal: **4.000 euros**

• 3r premi: Rafael Calderón Barraquero: **2.000 euros**

- Col·laboracions en el Concurs de Cante Flamenco

• Maria José Gómez Torres: **300 euros**

• Rafaela Cantero Jiménez: **300 euros**

• Manuel Gómez Torres: **300 euros**

• Pedro Gil García: **1.000 euros**

• Carmelo Immorlano: **1.000 euros**

• Franchesco Immorlano: **1.000 euros**

• Benjamín Santiago Gómez: **1.800 euros**

- També s'ha adjudicat una despesa a justificar pel regidor de Turisme de **8.465 euros** per pagar a la Federación Provincial de Entidades Flamencas de Sevilla per la col·laboració i coordinació en el Certamen, desplaçaments i dietes dels membres del jurat a les eliminatòries efectuades a ciutats de Catalunya, Tolouse, Valladolid, Madrid, Badajoz, Granada, Córdoba, Cadis, Marchena, Brunel, Écija i Dos Hermanas.

- Per decret de batlia s'ha contractat una **operació de tresoreria**, deute per un any, per **390.000 €** (64.890.540 pta) amb Sa Nostra.

*Aquesta no és la primera d'enguany ni serà la darrera. El mes passat ja informaven de dues operacions amb una altra entitat per un total de **530.000 euros** (88.184.580 pta).*

RECTIFICACIÓ

Per error, en anteriors revistes hem informat que l'empresa ATREYUD SERVEIS SOCIOEDUCATIUS, contractada per gestionar el Centre d'Extensió Universitària, només treballava per l'Ajuntament de Lluçmajor i que semblava està relacionada amb Promociones Arabesco. Cap de les dues coses són certes i de fet, és una entitat que treballa per molts ajuntaments.

CASO RABASCO / LA CONEXION DEL SOCIO DEL PP CON PEDRO SERRA

Rabasco adjudica 44.000 euros públicos 'a dedo' en sólo dos meses a la esposa del periodista que le defiende en 'UH'

► El imputado por desviar dinero público encarga a las empresas de Velasco, una de ellas fundada por Prieto, el marketing de sus proyectos 'estrella' ► El periodista le jalea a cambio en el diario ► El edil divide el dinero en pagos menores para evitar el concurso público

Joaquín Rabasco

ESTERNA UNEDITIVA
PALMA.— Ya la dijo el alcalde de Lluçmajor: Joaquín Rabasco tiene su crédito. Pero ahora es la hora de que pague. Con este saldo, el concejal de Turismo continúa comulgando como y cómo quiere. Las últimas adjudicaciones, llevadas a cabo a partir de la mayor de Pedro Prieto, el periodista del Grupo Serra que durante los últimos tiempos le viene defendiendo, mostrando y publicando las cuentas las fallas que interponen contra las periodistas que revisan sus actividades. En total 44.000 euros, no un plazo de un solo día, como, mayo y junio.

EL MUNDO/EL DIA DE BALEARES, SÁBADO 22 DE OCTUBRE DE 2009

PART FORANA

ESCANDALO / El Consistorio acumula un déficit de 2,7 millones de €, le adeuda 13 millones a los proveedores y 20 a los bancos / El presupuesto anual que dirige Lluç Tomás es ligeramente superior a la deuda: 36,8 millones

El despilfarro de dinero público en el Ayuntamiento de Lluçmajor provoca un 'agujero' de 36,7 millones de €

La oposición denuncia que la situación es «insostenible»

La 'receta' de los técnicos para evitar la quiebra

El interventor municipal le ha remitido a Lluç Tomás una batería de medidas para intentar atajar las crisis financieras del Ayuntamiento de Lluçmajor. Antonio Serra ha impuesto como medidas de urgencia, «dar de baja créditos por el importe del remanente de tesorería negativo», «ajustar la presión fiscal a la prestación de servicios que se pretenden acometer», «austeridad en el gasto y un estricto control en la ejecución del presupuesto».

Todo ello unido a la elaboración de un Plan de Saneamiento Financiero que deberá ser aprobado por el Pleno así como por el Ministerio de Economía y Hacienda. Eso lo pidió en mayo el interventor. Todavía el Plan es una entelequia.

El despilfarro no cesa: Rabasco ha gastado 100.000 € en dos proyectos

Que las arcas del Ayuntamiento de Lluçmajor estén arrastrando uno de los peores momentos de su historia no impide a Rabasco seguir gastando dinero público a su antojo. EL MUNDO/EL DIA de Baleares ha tenido acceso al cargo vacante de dos de sus proyectos estrella en esta legislatura: un restaurant de vino al plato que tuvo que ser suspendido definitivamente por falta de participantes y una muestra de vinos y embutidos.

La primera de las iniciativas, que nunca se llegó a celebrar, le salió a los contribuyentes de Lluçmajor por un total de 70.220, 15 euros públicos. Y no le alcanzó la iniciativa al edil se gastó 96.900 euros.

En lo que respecta a la muestra gastronómica, solo en cartones de la misma empleó 11.951 euros. La adjudicación se la adjudicó a la mujer del periodista que le enseña en Última Hora y supuso una cifra que cuadruplicaba la destinada al objeto de la muestra: el vino.

PART FORANA

BANCARROTA / Obliga a Lluç Tomás a elaborar una estrategia de saneamiento financiero que debe ser aprobada por el Ejecutivo central / El despilfarro de dinero público ha provocado que la deuda sea ya igual que el presupuesto anual

El interventor de Lluçmajor exige enviar al Ministerio de Economía un plan contra el 'agujero' de 36 millones de €

PART FORANA

BANCARROTA / El despilfarro de dinero público ha provocado un 'agujero' de 36,7 millones de euros públicos en el Consistorio / El interventor ha exigido a Tomás un plan de saneamiento urgente que todavía no ha sido elaborado

Lluçmajor multiplica su déficit por 9 en sólo un año: de 300.000 a 2,7 millones de euros

El PSM planta cara al alcalde

El PSM ha decidido plantar cara al alcalde ante la situación económica que atraviesa en estos momentos el municipio.

A través de su concejal, Josefa Lluç, el PSM ha exigido al primer edil popular y a su socio de gobierno Joaquín Rabasco que le justifiquen los últimos gastos que han realizado.

Y entre otros los que llevó a cabo el viaje que realizó el líder de ASI a Japón para promocionar allí Lluçmajor.

Además, Mascañó denunció en el Pleno de ayer la existencia de una operación de tesorería de 300.000 euros con Sa Nostra, que según ella, «la oposición todavía no ha visto».

El sabe para que se ha realizado. En palabras de esta edil, el equipo de gobierno, encabezado por PP y ASI, está «abusando de la mayoría absoluta» pero no da cuenta al Pleno de este tipo de operaciones ocultas. «Es técnicamente inaprovechable y políticamente reprochable», apostilla el PSM.

El alcalde 'insular' de Lluçmajor, Lluç Tomás, en mayo

Joaquín Rabasco

El alcalde 'cierra filas' otra vez en torno a Rabasco: «Hace muy bien su trabajo»

► Lluç Tomás dice en el Pleno que el edil que le sucede debe tener el trabajo que le ha hecho

Los socialistas añaden que el Consistorio está en «estado de coma» y «a punto de morir»

El PSOE acusa a Tomás: «Vive en el 'país de las maravillas' y ha abocado al Consistorio a la ruina»

La oposición 'lluçmajorera' critica a Tomás por volver a subir las tasas

► Le atacan por aumentar un 5,5% la recogida de basura ► Aunque la mayoría sólo se gravan con el IPC, dicen que están «mal planteadas»

Esports

Presentació del CE Espanya de la temporada 2005-06

56

Fotos: Quintana

El passat 12 d'octubre el CE Espanya va fer la presentació de tots els equips, de s'Escoleta al Primera Preferent. El dia no va acompanyar i un parell d'hores abans va començar a ploure de valent però es va poder arreglar i fer dins el poliesportiu. Una vegada acabada, el President Sr. Jaume Oliver va dir unes paraules i en especial va donar les gràcies al Sr. Manuel García More-

no qui en nom de l'empresa Suvilico és l'sponsor de tot el club.

La festa acabà amb ensaïmades i cava i amb el partit de Preferent entre l'Espanya i l'Esporles al qual corresponen aquestes fotografies. S'ha de dir que apartir d'aquest dia els resultats per al primer equip han anat millorant i el públic agraeix veure uns jugadors amb ganes i amb un millor joc. Que continuï així, sort.

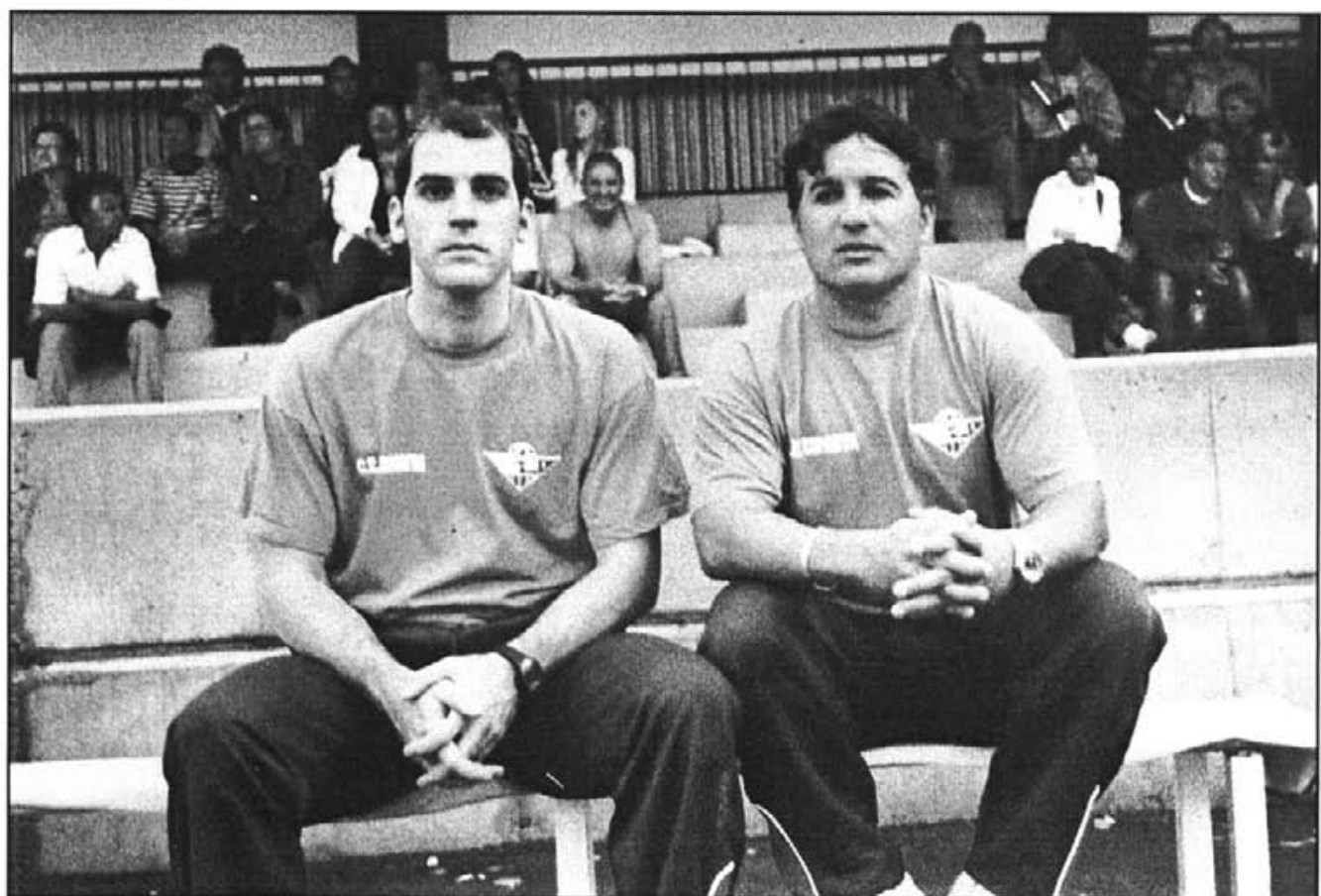
SERIGRAFIA TÈXIL

C. Major, 39 . Lluçmajor
Tels. 971 660 796 - 615 293 050

CE Espanya de Primera Preferent, temporada 2005-06

Rubén Sarrió, segon entrenador, i Miguel Angel Fera

Bàsquet

Pre-iniciació Junior Femeni

Guillem Oliver
Fotos: C. Julià

El club de Bàsquet Joventut de Lluçmajor sembla que aquesta temporada 2005/2006 estigui més il·lusionat que mai en el sentit que els equips que s'han format sien en sí mateixos ja una fita per si sols i no una preparació per formar part d'un futur equip senior d'una categoria que el Club no pot sostenir. Cada equip és en sí un grup que ens interessa com a tal en total autonomia i ens agrada que sia així perquè els jugadors viuen el present i no s'emboliquen en dèries de la categoria en què jugaran l'any que ve o dins quants d'anys jugaran en un equip senior. Creim que els jugadors poden gaudir com per donar tot el que poden encara que sia en categoria inferiors, sempre podran pensar que quan eren infants o cadets feien uns bons partits i no sentir-se fermats a que quan sien seniors el seu Club no tindrà un equip de la categoria que a ells els agradaria.

Dins de la pre-iniciació hi ha nins i nines nascuts els anys 2000/2001. L'entrenador és Marc Estelrich, encara que a la foto apareix en Forteza, però després va passar a un altre equip, veim també el coordinador Biel Sorell i el president Guillem Llompart. Ells són Joan Estrany, Josep Mira, Guillem Massegosa, Guillem Llompart, Bernat Cardell, Jaume Gelabert, Magdalena Reus, Pau Moragues, Carme Garcies, Ariadna Whight, Marc Binimelis, Immaculada Guillon, Gabriel Vich i Julià Ibarrondo. I com són aquets nins? li deman a Antoni Garcies, el meu informador, i tot rient me diu: són com els polls venturats de Maria a. Salvà. I així és: són agradats i vivarrons, rossets-morenets, sedosos i tremolosos i petitons.

Una definició bastant exacta. Són l'alegria de la casa. Que continuïn igual de simpàtics.

L'equip Junior Femeni ha venut a omplir un buit de la temporada passada. L'equip Cadet ha passat, en bloc, a la pròxima categoria, Junior. Hi ha elements de gran vàlua personal i com equip no se'n poden queixar, ja que han jugat quatre partits i compten ja quatre victòries. L'entrenador és Joan

Crespí i com a delegats Antoni Alba i Biel Sorell. Elles són: Inès Roig, Xisca Sorell, Carme Garau, Antònia Maria Rigo, Elionor Serra, Cristina Noguera, Nita Pérez i Cati Garau. No sabem si el que sien les primeres del seu grup significa que sien les millors (per a noltros és clar que sí), de totes formes haurien d'estar preparades no sia cosa que hi hagi alguna ensopegada. Enhorabona i endavant!

Torneig de Fires 2005

C. Font

A causa del mal temps, les partides de tennis corresponents al Torneig de Fires 2005 es varen haver d'ajornar i es varen celebrar el passat divendres, 28 de setembre a les pistes del polisportiu municipal.

Després d'aquestes, va tenir lloc el lliurament de trofeus als finalistes, amb la presència, primer del regidor d'esports Sr. Jaume Salvà i després amb alguns membres de la Directiva del Club de Tennis Lluçmajor, el president Guillem Moll i la secretària i coordinadora del torneig, Neus Mari.

Els trofeus es lliuraren durant un aperitiu que va tenir lloc a la mateixa cantina del camp d'esports municipals.

Aquí us mostrem els resultats:

MASCULÍ ABSOLUT

1r classificat: Joan Mari

2n classificat: Miquel Puigserver

FEMENÍ ABSOLUT

1a classificada: Rita Manresa

2a classificada: Coloma Morlà

INFANTIL

1r classificat: Miquel Àngel Gilabert

2n classificat: Guillem Moll

el regidor Jaume Salvà enmig de Coloma Morlà i Rita Manresa

Guillem Moll i Miquel A. Gilabert, amb el regidor d'esports

El president, G. Moll i la secretària N. Mari donant el trofeu a Miquel Puigserver

el guanyador masculí absolut, Joan Mari, acompanyat del president i de la secretària del CT Lluçmajor

Pesca

III TROFEU FIRES LLUCMAJOR 2005 DE PESCA PER ESPÈCIES

Miquel Ribot

Una altra de les activitats que tenen lloc durant les Fires de Lluçmajor és el concurs de pesca per espècies que es va celebrar el passat diumenge, 2 d'octubre. Enguany va ser la tercera ocasió que se celebra aquesta activitat, patrocinada per l'Ajuntament de Lluçmajor i organitzada per la secció de Pesca del Club Nàutic de s'Arenal.

Es tracta d'un concurs de pesca recreativa l'objectiu del qual és aconseguir la captura del major nombre d'espècies diferents, per la qual cosa és necessari puntuar dos exemplars de cada espècie. És, per tant, una prova novedosa perquè no es tracta de pescar gran quantitat sinó varietat i amb això els pescadors participants posen a prova la seva destresa, tècnica, el coneixement de les modalitats de pesca i també de les aigües de la

zona.

La prova es va iniciar a les 6 de la matinada i les 24 embarcacions inscrites varen endinsar-se a la mar en un dia no gaire bo, amb tempestes i aiguats que disminuïren a mesura que avançava el matí i amb l'entrada d'un vent fort component NE que va dificultar la pesca i va fer que algunes embarcacions no poguessin finalitzar la competició.

A les 13,30 h varen tornar a port per al control de les captures. L'embarcació guanyadora va ser el MAYU, amb Pep Lluís Sema i Josep M. Pomares, que aconseguiren agafar els dos exemplars necessaris de 15 espècies diferents. El segon lloc fou per a EMBÀTOL, amb Pep Pomares i Rafel, que presentaren 14 espècies. La mateixa quantitat aconseguí CATI PAULA, amb Miquel

Canyelles i Joan Rotger, però en tenir menor pes, s'adjudicaren el tercer lloc de la classificació.

Hi hagué trofeus per a les 10 primeres embarcacions que es classificaren, consistents en vals per a la compra d'articles de pesca a Ca'n Sion. Aquests premis van des dels 350€ per a l'embarcació guanyadora fins als 100€ per als llocs 8, 9 i 10, gràcies al patrocini de l'Ajuntament i a la col·laboració especial de les firmes comercials Ca'n Sion, d'articles de pesca, Fang i Rajoles, de materials de construcció amb seu a s'Arenal i Premajor, de prefabricats també per a la construcció. Quant a l'aspecte tècnic, també hi va col·laborar la Direcció General de Pesca del Govern de les Illes Balears, mitjançant el servei de vigilància i seguiment de la Reserva Marina de la Badia de Palma.

El temps

Antònia Font

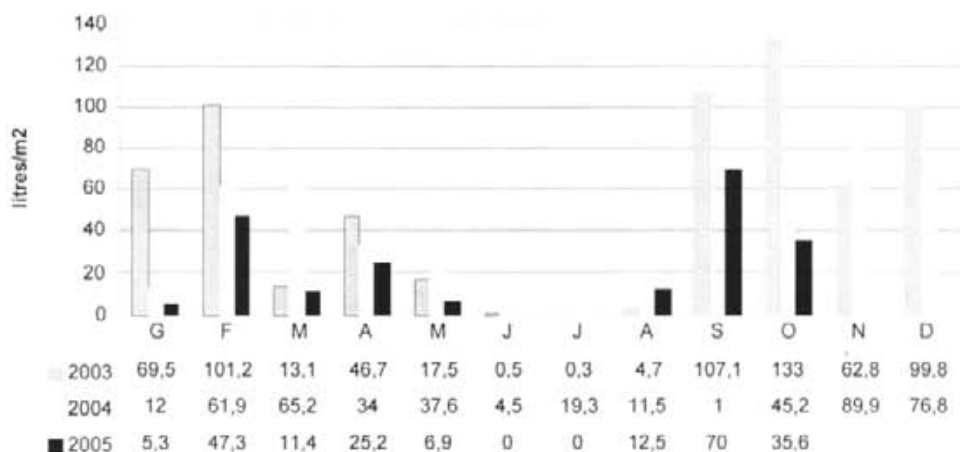
Ja acabaren les fires, i ho feren amb un estiu de Sant Miquel que al final fou un poc de San Lluç; així ho marcà el termòmetre, que enregistrà la màxima i la mínima més altes dia 18 amb 23,2° C i 18,6° C respectivament. A final de mes, el temps continuava d'allò més

suau i ja passat Tots Sants, encara vèiem gent amb màniga curta; no era així a principis d'octubre, quan els dies 6, 7 i 8 s'enregistrà un descens de temperatures que marcà el següent: dia 6, la màxima més baixa amb 16,4° C; i dia 7 i 8, la mínima més baixa amb 12,0° C.

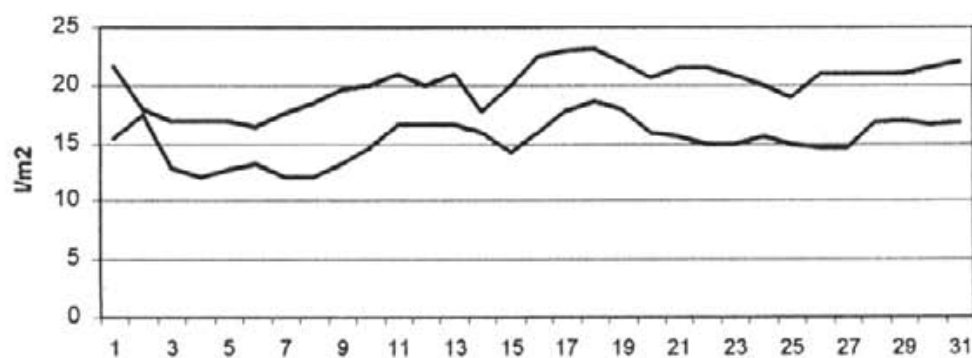
Pel que fa a les pluges, no ha estat

un mes extremat ni de sequera ni d'aigua, en tot cas, s'ha recollit un total de 35,6 l/m² repartit de la següent manera: la primera desena plougué quatre dies i les precipitacions sumaren 15,3 l/m²; a la segona desena plougué també plougué quatre dies però una mica més i tinguérem 20,3 l/m²; els darrers deu dies no hi hagué precipitacions.

Pluviometria Comparativa

temperatures

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
MÀX.	21,6	18	17	17	17	16,4	17,6	18,4	19,6	20	21	20	21	17,8	20	22,4
MÍN.	15,4	17,4	13	12	12,8	13,2	12	12	13,2	14,6	16,6	16,6	16,6	16	14,2	16

17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
23	23,2	22	20,6	21,4	21,4	20,8	20	19	21	21	21	21	21,4	22
17,8	18,6	18	16	15,6	15	15	15,6	15	14,6	14,6	16,8	17	16,6	16,8

Entre noltros

Naixements

- Milena Repiso Samaniego, filla de Ricardo Juan i Mariana, nasqué el 19-9-05.

- Francisco José Domene Yordanov, fill de José Antonio i Atanaska, nasqué el 17-9-05.

- David Elías de Quirós Oliver, fill de Mateo i María Esperanza, nasqué el 29-9-05.

- Miquel Felipe Martín Chichande, fill de Miquel i Alicia Verónica, nasqué el 23-9-05.

- Marc Aleix Fernández de Mera Mas, fill de Daniel i Rosa María, nasqué el 30-9-05.

- Pau Rudolph Massanet, fill de Daniel Alberto i Maria Antònia, nasqué el 5-10-05.

- Jemina Osokam Onyeme, filla de Lucky Onyshi i Florence Osemwonyemwen, nasqué el 25-9-05.

- Blanca Vasco Casado, filla de Manuel i Francisca, nasqué el 23-9-05.

- Peter Bermúdez Yates, fill de Francisco i Vanessa, nasqué el 8-10-05.

- Carla Trillo Medina, filla de David i Maria, nasqué el 9-10-05.

- Antonio Abán Cortés González, fill d'Antonio Abán i Soraya, nasqué el 4-10-05.

- Maria del Mar Servera Cespedosa, filla d'Antonio i Antonia, nasqué el 10-10-05.

- Corina Lynn Swing Fleron, filla de Joseph Ronald i Annabelle, nasqué el 21-9-05.

- Aleix Binimelis Servera, fill de Rafel i Catalina, nasqué el 6-10-05.

- Marc Espigares Macías, fill de José Antonio i María Jesús, nasqué el 4-10-05.

- Aroa Hidalgo Castillo, filla de Luis Miguel i Cruz, nasqué el 12-

10-05.

- Daniel Maimó González, fill de Catalina Maria, nasqué el 13-10-05.

- Rafael Baeza Rhodes, fill de Pedro i Julie, nasqué el 2-10-05.

- David Gato López, fill de Manuel i Elfa de los Ángeles, nasqué l'11-10-05.

- Cloe Martín Cantín, filla de Gerardo i Laurence Marie Lucie, nasqué el 21-10-05.

Matrimonis

- José Mas López i Carolina Jiménez Herrera, es casaren el 24-9-05 al Convent de Sant Bonaventura.

- José Font Cuyás i Ulrike Ilona Hopf, es casaren el 30-9-05 al Jutjat de Pau.

- José Antonio Paredes Robalino i María Francisca Mairata Costa, es casaren el 23-9-05 a la Casa Consistorial.

- Santiago Oliver Vallcaneras i Antonia Cerdá Nicolau, es casaren el 24-9-05 a la Casa Consistorial.

- José López Gómez i Paulina Cecilia Alarcón Rodríguez, es casaren el 7-10-05 al Jutjat de Pau.

- Gonzalo Martín Pedernera i María Mercedes del Castillo, es casaren el 7-10-05 al Jutjat de Pau.

- José María Corbi Pomar i Catalina Morey Ferrer, es casaren el 7-10-05 al Jutjat de Pau.

- Bartolomé Rigo Julià i Emilia Portillo García, es casaren el 1-10-05 al Convent de st. Bonaventura.

- Vicente Mansilla de Pablos i Cristina Rodríguez Aguilera, es casaren el 8-10-05 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància.

- Hans Jürgen Llimam i Marianne Hinsenbröck, es casaren el 14-10-05 al Jutjat de Pau.

- Antonio Miguel Clar Fons i Maria Cinta Roig Marles, es casaren l'1-10-05 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància.

- Matías Díaz Pérez i Alejandra González Kremers, es casaren el 21-10-05 al Jutjat de Pau.

- Antoni Maimó Nicolau i Margalida Cantallops Gual, es casaren el 22-10-05 a l'església de Sant Jaume (s'Estanyol).

Defuncions

- Ana María Roca Oliver, morí el 7-10-05 als 90 anys.

- Juan Gomila Sintes, morí el 16-10-05 als 69 anys.

- Alejandra Rivas Izquierdo, morí el 22-10-05 als 95 anys.

- Antonio Oliver Mas, morí el 23-10-05 als 79 anys.

- Ángela Santamaría Alemany, morí el 26-10-05 als 89 anys.

Dades facilitades per l'encarregat del Cementeri Municipal, Joan Lascolas, referides al Registre de Defuncions efectuat entre el 7 i el 26 d'octubre del 2005.

- 7 d'octubre. Ana María Roca Oliver, morí als 90 anys.

- 10 d'octubre. Bartomeu Font Obrador, morí als 72 anys.

- 11 d'octubre. Carlos Agullo Terre, morí als 57 anys.

- 15 d'octubre. Gabriel Vich Canyellas, morí als 83 anys.

- 16 d'octubre. Juan Gomila Sintes, morí als 74 anys.

- 17 d'octubre. José Lolo Fernández, morí als 59 anys.

- 22 d'octubre. Alejandra Rivas Izquierdo, morí als 95 anys.

- 23 d'octubre. Antonio Oliver Mas, morí als 79 anys.

- 26 d'octubre. Ángela Santamaría Alemany, morí als 90 anys.

Passatemps

14 Classes d'Hortalisses

Llorenç Mascaró

E L L O U L O G A N A T S A P O A
I S A G A X T E L Y T A I S Z N U
F O P S I U E V S A G N S I D O T
A J T I T D C A X E I A M D I P B
O V I H N I G L E G O H U E P O A
C U R F E A L L R B A P I A S S O
I B O G A O C E I C O G O M B R E
U T L A S D B O A E I S T V A U C
A I F X S L E J C O S S I E T V Q
O F L E A R Q L I A C P E T O D U
P T O Y B E S I B O N I A S U X H
U X C X A T O A S R O B O R A A L
V P F I R E R I S R O L L E R O L
A S A B A A B B N O X Q Q L I E D
I O S A C O C O C P A I U T A S C
X I J D R E V I S S I Y F I T O Q
E A Q O R R B E A X Z B S A L E I
C F E A G I T A M O T E X G Y J A

Solució del mes passat

Coati - Coiot - Guepard - Jaguar - Lleó - Lleopard - Llop -
Mart - Morsa - Mostela - Panda - Puma - Ocelot

62

FRANCO MÒJER
INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lador autoritzat per la D.G.I.

Instal·lacions i reparacions Elèctriques

● Il·luminació	● Antenes
● Aire condicionat	● Megafonia
● Energia Solar	● Telefonia
● Porters automàtics	● Línies B.T.
● Reformes	● Manteniment

C/. Ramon Lull nº 33 - Llucmajor 07620
Tel.: 971 660 918 - Fax: 971 660 281
Mòbil: 629 270 307

URGÈNCIES ATESES EN 24 H.

Pes forat d'es moix

Els veïnats del carrer d'en Rigo i Galdent es queixen de la brutor que sistemàticament hi ha a la cantonada, al costat del contenidor de fems. Des que es fan els pisos a l'enfront del carrer d'en Rigo, de vegades no hi caben tots els fems, i encara que hi cabin, quasi sempre hi ha gent que els deixa enterra.

Abans, s'empraven un tipus de contenidors amb la porta basculant. El que hi ha a aquest lloc no ho és, i per a algunes persones majors els és difícil aguantar la tapadora amb una mà mentre amb l'altra hi tiren la bossa.

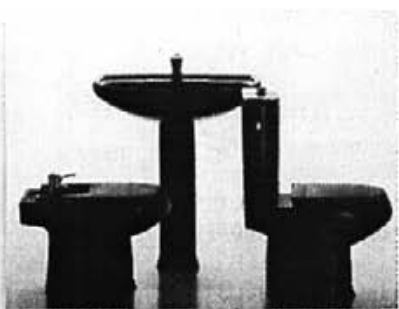
Des d'aquesta secció, humilment, ens atrevim a suggerir a "qui pertoqui", que a més de posar uns contenidors menys incòmodes, vigilin aquells que sense necessitat fan del carrer el pallàs.

PERRUQUERIA
PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Llucmajor)

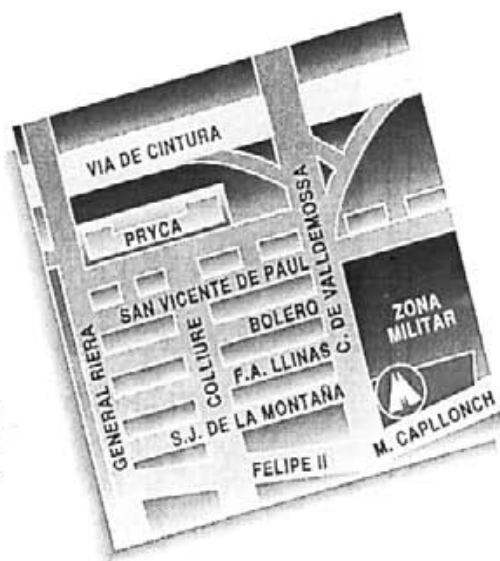
BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

SEAT

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

Rubí Automòviles Llucmajor, S.L.

Nuevo Golf

Exclusividad.

Seguridad.

Deportividad.

AUTO - ELÈCTRIC
Barceló
S.L.

Red Oficial de Talleres Bosch Car Service

MULTIMARCA MULTISERVICIO

Centro de Diagnosi Pre ITV

Talleres Multi Marca

Electrònica de l'automòbil
Injecció benzina
Injecció diesel
Frens i ABS

Seguretat ASR, ESP, airbag
Climatització i aire condicionat
Mecànica en general
Alta fidelitat CD, navegadors, mans lliures

Ronda Ponent, 27 - 07620 Llucmajor - Tel. 971 66 01 70 - Fax: 971 66 41 07 - E-mail guibar@teleline.es